

KONTRA

Οι ιμπεριαλιστές
δανειστές
καθορίζουν τις
πολιτικές εξελίξεις
ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Eurogroup
Τελεσίγραφο στο
πολιτικό σύστημα
ΣΕΛΙΔΑ 8

Πολύ δύσκολη η
εξίσωση των 180
ΣΕΛΙΔΑ 9

Πλήρης
επιβεβαίωση του
αντιασφαλιστικού
σχεδίου
ΣΕΛΙΔΑ 16

Απεργία πείνας Ν. Ρωμανού
Κυβέρνηση
βασανιστών
ΣΕΛΙΔΑ 12

Το Μνημόνιο, το
μετα-Μνημόνιο
και ο ΣΥΡΙΖΑ
ΣΕΛΙΔΑ 7

Ελλάδα - Τουρκία
Ανταγωνισμός
και μπίζνες
ΣΕΛΙΔΑ 3

Οι σιωνιστές
δολοφόνησαν
παλαιστίνιο
υπουργό
ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 802 - 13 Δεκέμβρη 2014

www.eksegersi.gr

Εκλογικά ψευτοδιλήμματα

ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΙΩΝΙΣΗ ΤΗΣ ΚΙΝΕΖΟΠΟΙΗΣΗΣ

Scripta... Verba...

Απέναντι σε αυτό το παιδί (σ.σ. τον Νίκο Ρωμανό) που αγωνίζεται για τις ιδέες του και το δικαίωμά του για μόρφωση, νιώθω πολύ αδύναμος, πολύ μικρός καθώς δεν μπορώ ούτε να επέμβω, να βοηθήσω. Τα μηνύματα αλληλεγγύης είναι όλα δεκτά αλλά αν δεν πάρουμε πιο ενεργές αποφάσεις, θα έχουμε πρόβλημα.

Σάββας Κωφίδης

Μια όαση μέσα σε μια έρημο αμορφωσίας, γκανγκστερισμού, οπαδικής τύφλωσης, κολακείας, ιδιοτέλειας κτλ. κτλ.

Ανθρωποι σαν τον Νίκο Ρωμανό υψώνουν έναν καθρέφτη απέναντι στην κοινωνία να υποχρεωτικά καθρεφτίζονται όλοι. Αυτό είχε συμβεί και με τη δολοφονία του Φύσσα. Στεκόμαστε αμήχανοι μπροστά στον καθρέφτη και συνειδητοποιούμε ότι το είδωλο είναι σπασμένο.

Αλκίνοος Ιωαννίδης

Αλλη μια όαση σ' έναν άλλο χώρο, όπου κυριαρχεί το κυνήγι της δόξας και της κονόμας και η παπάρα θεωρείται σοφία.

Δεν είναι λογικό αυτό. Να ακούς ότι θέλει να βγει ελεύθερα να σπουδάσει και τι; Να πάρει το καλάνικοφ; Δεν στέκουν αυτά τα πράγματα.

Γιάννης Μπουτάρης

Τα έχει όλα και συμφέρεται: βιομήχανος, πολιτικός, αντι-συμβατικός αστός, προβοκάτορας.

Το ΔΝΤ πρέπει να παραμείνει, το χρειαζόμαστε για την αξιοπιστία των μεταρρυθμίσεων στην Ελλάδα.

Πιερ Μοσκοβισί

Σε θέση οδηγού, μάλιστα, όχι στο πίσω κάθισμα, όπως λένε κάποιοι Πασόκοι.

Ψηφίζω τον προϋπολογισμό και ζητώ από την κυβέρνηση, να επιμείνει στην άρνησή της να δεχθεί τις παράλογες απαιτήσεις της τρόικας.

Γιώργος Βλάχος

Σιγά μη σκίσετε κάνα καλόν, μεγάλε, τώες «λοχαγές» του Καραμανλή.

Αλίμονό μας αν σκεφτούμε να «νερώσουμε» το πρόγραμμα απεγκλωβισμού της χώρας μας και του λαού μας από τη μέγγενη της νεοφιλελεύθερης βαρβαρότητας.

Σοφία Σακοράφα

Επειδή η ίδια αφελής δεν είναι, συμπεραίνουμε ότι θεωρεί αφελή τον ελληνικό λαό. Η ίδια, βέβαια, το ξέρει το κολπάκι «δραπετεύω και επιβιώνω», οπότε μπορεί κάποια στιγμή να κουνήσει μαντίλι και στον ΣΥΡΙΖΑ.

ΡΙΠΕΣ

♦ Μπήκαμε και επισήμως στην περίοδο που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί η χαρά του πολιτικού συντάκτη ♦ Εμείς, πάντα «αιρετικοί», θα μιλήσουμε για τη χαρά του παραπολιτικού συντάκτη ♦ Άλλες εποχές, μπορεί μια προεδρική εκλογή και κυρίως οι βουλευτικές εκλογές να είχαν πολιτική σημασία ♦ Με την έννοια ότι διακυβευόνταν κάποιες μικροαλλαγές υπέρ ή κατά της εργατικής τάξης και του λαού ♦ Αυτή τη φορά, όμως, δεν διακυβεύεται αλλαγή πολιτικής ♦ Διότι το περιεχόμενο της πολιτικής είναι καθορισμένο από τους δανειστές ♦ Και οι εξελίξεις περί την εφαρμογή του θα καθορίζονται επίσης από τους δανειστές ♦ Οι οποίοι με τις αποφάσεις τους καθόρισαν και τις σημερινές πολιτικές εξελίξεις ♦ Αρα, όσα θ' ακούμε και θα διαβάζουμε τις επόμενες εβδομάδες ανάγονται καθαρά στη σφαίρα της παραπολιτικής

♦ Ποιος θα διαχειριστεί τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστών δανειστών και της ελληνικής αστικής τάξης; ♦ Αυτό είναι το πολιτικό διακύβευμα ♦ Αν τελικά πάμε σε εκλογές με το Μνημόνιο να έχει πάρει παράταση μέχρι τα τέλη Φλεβάρη, θα είναι μια ευκαιρία για τον ΣΥΡΙΖΑ να το καταργήσει «με ένα νόμο» ♦ Και μετά να απορρίψει την πρόταση για την πιστωτική γραμμή ECCL ♦ Να απορρίψει το προαπαιτούμενο της εμπλοκής του ΔΝΤ ♦ Και να βαδίζει περήφανος στο δρόμο της ανεξαρτησίας και της αυτοδυναμίας ♦ Κρατήστε τα αυτά υπό σημείωση, γιατί τίποτα απ' αυτά δεν πρόκειται να γίνει ♦ Πάμε και στοίχημα με όποιον/α έχει αντίθετη άποψη ♦ Εμείς, πάντως, αν ήμασταν στη θέση του Τσίπρα και των επιτελών του, θα παρακαλούσαμε να μαζέψει τους 180 ο Σαμαράς ♦ Διότι τα πιο δυνατά πυρίμαχα γάντια να φορέ-

σεις, αυτή η καυτή πατάτα δεν αντέχεται με τίποτα ♦ Αστράψε και βρόντηξε ο Μπάιρον ♦ «Μην με βάζετε να ακολουθήσω τις οδηγίες της τρόικα που μοιάζουν με οδηγίες του Καλιγούλα. Οχι δεν προσκυνάμε» ♦ Για πρόεδρο θα ρίξουμε την ψήφο μας, βεβαίως, βεβαίως, αλλά θα είναι... απροσκύνητη ♦ Επιμένει στις δακρύβρεχτες επιστολές («ελπίδα μου ο Αρείος Πάγος») ο Παπαγεωργόπουλος ♦ Κάνε, ρε μεγάλε, τα «μεροκάματά» σου, πάρε τις άδειές σου και μέτρα μήνες για να βγεις κι άσε το μελόδραμα ♦ Το ακούσαμε, μας άρεσε, το αναπαράγουμε ♦ Πώς θα αποκαλούνται τα μέλη της κίνησης Ρίζες που εξήγγειλε ο Μπαλτάκος; ♦ Ριζαυγίτες ♦ Γελάσαμε με τη γκρίνια των στελεχών της «αριστερής πλατφόρμας» για τις βίζιτες στο City και τα γεύματα με τα golden boys ♦ Στο τέλος ζήτησαν, ως αντιστάθμισμα, να

αναλαμβάνονται και πρωτοβουλίες με... κοινωνικό στίγμα ♦ Και για να μην ξεχνιόμαστε ♦ Ο Μηλιός που αντιπροσώπευσε τον ΣΥΡΙΖΑ στο City, είναι ο ίδιος που διαμαρτύρεται για την «πολιτική συμμαχιών» (λέγε με Τζάκρη και σία), για να μη χάσει ο ΣΥΡΙΖΑ... την αριστερή ψυχή του ♦ Πάντα πρωτοπόρος ο Μιχελογιαννάκης, έδωσε συνέντευξη ξαπλωμένος με σλιπινγκ μπαγκ στο Σύνταγμα ♦ Η μάχη του σταυρού είναι σκληρή και απαιτεί θυσίες ♦ Μετά τις δηλώσεις πήγε να χτυπήσει κι έναν καπουτσίνο για να στασιάσει ♦ Προσπάθεια εξιλέωσης από Φορτσάκη, με αφορμή την απεργία πείνας Ρωμανού ♦ Αδίκαια κουράζεται ♦ Ο Κουίκ χαρακτήρισε τον Μελά «διασκεδαστικό» και είπε πως «αυτογελοιοποιείται» ♦ Καλά, δε χρησιμοποιούν καθρέφτη ούτε το πρωί ο πρόεδρος Πάνος και οι επιτελείς του; ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Σφάξιμο με το βαμβάκι από τον πρόεδρο του ΣτΕ. Ανήρτησε στην ιστοσελίδα του ανώτατου δικαστηρίου το απαντητικό e-mail του Χαρδούβελη προς την τρόικα, και όταν έγινε το αναμενόμενο σούσουρο, απάντησε πως το δημοσίευσε για να ενημερωθούν οι δικαστές, καθώς η Ολομέλεια του ΣτΕ αναμένεται προσεχώς να κρίνει σημαντικές κυβερνητικές επιλογές με δημοσιονομικό κόστος! Αμα τους δώσουν τα αναδρομικά (τα λεφτά, τα μικικίνια), που οι ίδιοι αποφάσισαν για τον εαυτό τους (συν τους μπάτσους και τους караβανάδες και κανέναν άλλο), να δείτε πως θα εκλείψουν αυτού του είδους οι πολιτικές παρεμβάσεις.

Κ Τι άλλο θα δούμε και θ' ακούσουμε; Ενα (ο θεός να το κάνει) think tank οργάνωσε εκδήλωση με θέμα «Η Αριστερή Πλευρά της Επιχειρηματικότητας», με εισηγη-

τές τον Ν. Ξυδάκη (ΣΥΡΙΖΑ), τον Α. Παπαδόπουλο (πρώην ΔΗΜΑΡ) και τον Δ. Κουρέτα (Ποτάμι) και συντονιστή το νεοφιλελεύθερο δημοσιογράφο Π. Μανδραβέλη.

Κ Ο νέος ηγέτης της ιταλικής νεοφασιστικής Λέγκας του Βορρά φωτογραφήθηκε ημίγυμνος για life style περιοδικό για να δείξει πόσο προοδευτικός είναι! Η φωτογραφία δεν χρειάζεται σχόλια. Απλά, σκεφόμαστε πόσο απογοητευμένος πρέπει να αισθάνθηκε ο έλληνας νεοναζί που είχε κάνει μέχρι και αποτρίχωση για

να φωτογραφηθεί σε ελληνικό life style περιοδικό, αλλά ο φίρερ του έκοψε τη φόρα και δεν επέτρεψε τη φωτογράφιση. Από τότε τον ζήλευε, διότι ο ίδιος ο φίρερ δεν υπήρχε περίπτωση να φωτογραφηθεί, τριχωτός ή μετά από χαλάουα.

Κ Να μην την πει κι αυτός την παπαριά του; Ρωτήθηκε ο ηθοποιός Σπ. Παπαδόπουλος τι θα αποφάσιζε αν είχε το δικαίωμα να πάρει μόνο μια απόφαση για την καθημερινή μας ζωή και απάντησε: «Να χαιρετάμε όποιον βλέπουμε στο δρόμο, να γελάμε με το

παραμικρό και να βγάζουμε φλας όταν στρίβουμε!». Κάποιες σύγχρονες Μαρίες Αντουανέτες θεωρούν ότι δεν αρκεί που πλέουν στα πλούτη, πρέπει και να προκαλούν κιάλας.

Κ Πολύ ενδιαφέρουσα η κατακλείδα του κύριου άρθρου του «Βήματος» της περασμένης Κυριακής, που προεξοφλούσε εκλογές. Εγραφε: «Οι κύριοι Σαμαράς και Τσίπρας γνωρίζουν τι συμβαίνει επί σκηνής και τι συζητείται στο παρασκήνιο. Αν οι ξένοι βοηθήσουν τον πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ στον αγώνα του

για επίσπευση των εκλογών θα το κάνουν επειδή θα έχουν εξασφαλισμένο το μέλλον»!

Κ Διαβάζοντας κανείς την ανακοίνωση του Eurogroup της 8ης Δεκεμβρίου, το κοφτό και ιταμό της ύφους, μπορεί να καταλάβει πως οι ιμπεριαλιστές δανειστές αδιαφορούν για την τύχη του διδύμου Σαμαρά-Βενιζέλου, όπως ακριβώς αδιαφόρησαν για τον Γιωργάκη το Νοέμβριο του 2011. Και δείχνουν απόλυτη σιγουριά για τη διάδοχη κατάσταση. Ποιος τους διαβεβαίωσε;

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Το ασφαλιστικό είναι η πιο εμβληματική περίπτωση από τα κρίσιμα ζητήματα της χώρας, στα οποία φαίνεται ότι σήμερα πληρώνουμε την αδράνεια και την αναβλητικότητα του παρελθόντος. Για θυμηθείτε λίγο τη στάση όλων μας, πολιτικών και κοινωνίας, απέναντι σε αυτό το μεγάλο ζήτημα. Κάναμε ποτέ μια ειλικρινή και βαθιά συζήτηση;

Γιάννης Βρούτσος

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

13/12: Μάλτα: Ημέρα δημοκρατίας 13/12/1957: Βόμβες στα γραφεία Αμερικανικής Υπηρεσίας Πληροφοριών (Ελληνικό), τέσσερις Αμερικανοί τραυματίες 13/12/1967: Αποτυχημένο βασιλικό αντιπραξικόπημα 13/12/1976: Εκτέλεση Ευάγγελου Μάλλιου (17N) 14/12: Σαλβαδόρ: Ημέρα επανάστασης 14/12/1968: Βόμβα (ΔΕ) στον κινηματογράφο «Παλλάς» (Αθήνα), ένας τραυματίας 14/12/1970: Βόμβες σε Σχολή Ευελπίδων, περίβολο «Χίλτον» και γραφεία Ολυμπιακής (Συγγρού) 14/12/1972: Οι γυναίκες πολιτικών κρατουμένων ζητούν γενική αμνηστία 14/12/2006: Επίθεση στο ΑΤ Παπάγου καίει δύο περιπολικά, μια μοτοσικλέτα και ένα ΙΧ - ο φρουρός τράπηκε σε φυγή 15/12/1937: Καθιερώνονται στα σχολεία προσευχή και εθνικός ύμνος 15/12/1954: Διαδηλώσεις για το Κυπριακό (Αθή-

να), 25 αστυνομικοί και 38 πολίτες τραυματίες 15/12/1955: Πρώτη σύγκρουση Αγγλων-ΕΟΚΑ, νεκρός ο Χαράλαμπος Μούσκος 15/12/1967: Ιδρυση «Ρήγα Φεραίου», πρώτη προκήρυξη 16/12: Μπαχρέιν: Εθνική γιορτή, Νεπάλ: Ημέρα συντάγματος (1962), Μπαγκλαντές: Ημέρα νίκης (1971) 16/12/1974: Θάνατος Κώστα Βάρναλη 16/12/1976: Κηδεία Μάλλιου - αστυνομικοί και χουντικοί τραυματίζουν μαζικά δημοσιογράφους 16/12/1990: Δύο ρουκέτες κατά γραφείων ΕΟΚ στη Βασιλίσσης Σοφίας (17N) 16/12/1990: Ο Αυγουστίνος Καντιώτης αφορίζει τον Θεόδωρο Αγγελόπουλο 17/12: Κολομβία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1819), Μπουτάν: Εθνική γιορτή 17/12/1830: Θάνατος Σιμόν Μπολίβαρ 17/12/1954: Συγκρούσεις φοιτητών-

αστυνομίας σε διαδήλωση για το Κυπριακό (Θεσσαλονίκη), 51 τραυματίες 17/12/1978: 39 βόμβες ακροδεξιών σε Αθήνα-Πειραιά ως «μνημόσυνο» για τον Μάλλιο, επτά περαστικοί τραυματίες 18/12: Ημέρα μετανάστη, Νίγηρας: Ημέρα δημοκρατίας (1958) 18/12/1924: Καθιέρωση οκταώρου (48ωρο εβδομαδιαίως) στην Ελλάδα 18/12/1954: Γενική απεργία και διαδηλώσεις στην Κύπρο, 35 τραυματίες, 37 συλλήψεις 19/12/1990: Εκτέλεση ψυχιάτρου Μάριου Μαράτου («Επαναστατική Αλληλεγγύη») 19/12/1993: Νέος πρόεδρος του Συνασπισμού εκλέγεται ο Νίκος Κωνσταντόπουλος 19/12/1994: Χτύπημα «Citibank» Χαλανδρίου (17N) 19/12/2000: Επίθεση αρχών ασφαλείας στις φυλακές Τουρκίας, 31 νεκροί.

Ελλάδα – Τουρκία

Ανταγωνισμός και μπίζνες

Η «πολιτική των κανονιοφόρων» που ακολουθεί το τουρκικό καθεστώς στο θέμα του κυπριακού φυσικού αερίου, από το οποίο ζητάει άμεσα μερίδιο, δεν εμπόδισε τη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου να υποδεχτεί τον πρωθυπουργό Νταβούτογλου και την εξουργών συνοδεία του για να πραγματοποιήσουν από κοινού το 3ο Ανώτατο Συμβούλιο Συνεργασίας Ελλάδας-Τουρκίας. Το γεγονός ότι το ερευνητικό σκάφος «Μπαρμπαρός» και η συνοδεία του από πολεμικά σκάφη, δεν αποσύρθηκαν από τα οικόπεδα της κυπριακής ΑΟΖ σε ένδειξη καλής θέλησης, αλλά παρέμειναν εκεί και κατά το χρόνο που ο Νταβούτογλου επισκεπτόταν την Αθήνα, αποτελεί δηλωτικό του ότι το τουρκικό καθεστώς έχει αυτή την περίοδο το πάνω χέρι στον αέναο ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό.

Επειδή, όμως, οι μπίζνες δεν μπορούν να περιμένουν τις όποιες μελλοντικές συμφωνίες και διευθετήσεις, οι οποίες μπορεί ν' αργήσουν ακόμη και δεκαετίες, οι καπιταλιστές των δύο χωρών ήταν αυτοί που επέβαλαν τη σύγκληση του διακυβερνητικού φόρουμ, το οποίο συνοδεύτηκε και από Επιχειρηματικό Φόρουμ. Στην Κοινή Δήλωση των δύο κυβερνήσεων, αμέσως μετά τα εθιμοτυπικά περί «του αμοιβαίου σεβασμού, της εμπιστοσύνης, του διεθνούς δικαίου και των σχέσεων καλής γειτονίας», διαβάζουμε: «Υπό το φως της αύξησης του όγκου του διμερούς εμπορίου και της

οικονομικής συνεργασίας τους, οι δύο χώρες συμφώνησαν να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για την περαιτέρω ενίσχυση της οικονομικής και εμπορικής συνεργασίας τους».

Στη συνέχεια, γίνεται λόγος για συνεργασία στον τομέα της Ενέργειας, «διαιτέρως σε σχέση με αγωγούς φυσικού αερίου και διασυνδεδεμένα δίκτυα ηλεκτρισμού», ενώ υπάρχει αναφορά και στον Τουρισμό και ιδιαίτερα στην «εκπόνηση κοινών σχεδίων, που θα στοχεύουν σε σημαντικές υπερπόντιες αγορές». Στο Επιχειρηματικό Φόρουμ, ο Σαμαράς χαιρέτισε τις εκδηλώσεις επιχειρηματικής συνεργασίας που έχουν γίνει και τόνισε ότι «ο πολλαπλασιασμός επιχειρηματικών συνεργειών είναι μόνον ενδεικτικός των πολύ μεγαλύτερων περιθωρίων που υπάρχουν στο μέλλον». Ο δε πρόεδρος του ΣΕΒ Θ. Φέσσας εξήρε την αύξηση του όγκου του εμπορίου μεταξύ των δύο πλευρών (την τελευταία διετία η Τουρκία απορροφά το 13% των ελληνικών εξαγωγών και έχει αναγορευτεί στον πρώτο εμπορικό εταίρο της Ελλάδας), σημείωσε με θετικό πρόσημο τις ελληνικές επενδύσεις στην Τουρκία (πλησιάζουν τα 6,5 δισ. ευρώ) και έθεσε ως στόχο την «ενίσχυση κοινοπρακτικών σχημάτων για σημαντικά έργα υποδομής (π.χ. ΑΠΕ, κατασκευές, μεταφορικές υποδομές, ανακύκλωση και διαχείριση αποβλήτων, Τεχνολογία Πληροφοριών και Επικοινωνίας κ.τ.λ.), είτε στο εσωτερικό της Τουρκίας, είτε σε χώρες κοινού

ενδιαφέροντος (π.χ. Βαλκάνια, πρώην Σοβιετικές χώρες, υποσαχάρια Αφρική κτλ.)».

Στις επίσημες δηλώσεις τους Σαμαράς και Νταβούτογλου έπρεπε αναγκαστικά να αναφερθούν και στις «ουσιαστικότερες διαφωνίες» που υπάρχουν «στο ευρύτερο πλαίσιο των διμερών μας σχέσεων» (Σαμαράς). Σε ό,τι αφορά ειδικά το Κυπριακό, ο μεν Σαμαράς είπε ότι «η Ελλάδα στηρίζει τις προσπάθειες, υπό την αιγίδα του γγ των Ηνωμένων Εθνών, για μια δίκαιη και βιώσιμη λύση μέσω δικαιοδικών διαπραγματεύσεων», ο δε Νταβούτογλου δεν παρέλειψε να περιλάβει έναν σαφή υπαινιγμό: «Ελπίζουμε ότι θα επιλυθεί το Κυπριακό, ούτως ώστε να αυξηθεί και η συνεργασία στον τομέα της Ενέργειας».

Τα περισσότερα ο Νταβούτογλου επέλεξε να τα πει σε συνέντευξη που έδωσε σε τέσσερις ελληνικές αστικές εφημερίδες. Όταν ρωτήθηκε αν η Τουρκία θα αποσύρει το «Μπαρμπαρός», απάντησε: «Δεν είναι θέμα “Μπαρμπαρός”, είναι θέμα ενέργειας. Δεν στείλαμε ξαφνικά ένα πλοίο στην περιοχή. Υπάρχει ένα σκεπτικό στο πλαίσιο του οποίου το κάναμε. Πάντα λέγαμε ότι η ενέργεια είναι κίνητρο για την ειρήνη, για τη λύση, και ότι οι πηγές ενέργειας ανήκουν σε όλους τους Κύπριους».

Αμέσως μετά, ο Νταβούτογλου αποκάλυψε πως υπάρχει σε εξέλιξη παρασκηνακό παζάρι: «Εργαζόμαστε σε μια φόρμουλα, αλλά δεν μπορώ να την μοιρασθώ μαζί σας. Μετά την

επίσκεψή μου εδώ στην Αθήνα είμαστε πιο κοντά σε μια φόρμουλα. Η κρίσιμη παράμετρος εδώ είναι πως ό,τι γίνει πρέπει να είναι κοινό. Η μια επιλογή είναι να ολοκληρώσουμε ταχύτατα τις διαπραγματεύσεις και το νέο κράτος να αξιοποιήσει το αέριο για όλους τους Κύπριους. Η δεύτερη είναι η δημιουργία μιας κοινής επιτροπής ή τουλάχιστον να συμφωνηθεί ένα πλαίσιο και μετά να προχωρήσουμε σε έρευνες με βάση αυτό το πλαίσιο».

Εμφάνισε την κυπριακή πλευρά ως αδικημένη, λέγοντας ότι βρέθηκε προ τετελεσμένων: «Όταν δεν εισακουστήκαν όλες οι ισηγγήσεις μας, τότε για να διασφαλίσουμε τα δικαιώματα των Τουρκοκυπρίων και με βάση την αρχή ότι οι πηγές αυτές ανήκουν και στις δυο κοινότητες, αποφασίσαμε να κάνουμε τις σειсмоγραφικές έρευνες. Αυτό που προτείνουμε και το συζητήσαμε θετικά είναι ότι **ίσως αποσύρουμε το Μπαρμπαρός, αλλά πρέπει ταυτόχρονα να συμφωνηθεί ένα νέο πλαίσιο** για το πώς θα αξιοποιηθούν αυτές οι πηγές ενέργειας. Οχι μονομερώς, αλλά με τη συγκατάθεση και των δυο πλευρών». Ξεκαθάρισε, όμως, ότι η Τουρκία δεν πρόκειται να κάνει πίσω: «Αν δεν σταματήσει η μονομερής προσέγγιση, το “Μπαρμπαρός” θα μείνει και θα υπάρξουν και άλλες εργασίες ώστε να ανοίξει ο δρόμος για ένα δικαιοδικό πνεύμα συνεργασίας».

Οπότε, το μόνο ερώτημα είναι πότε θα υπάρξει συμφωνία.

Υποψηφιότητες για τους 180

Ενας πρώην Πασόκος (Αηδόνης), ένας πρώην Συριζαίος (Τατσόπουλος), τρεις πρώην Δημαρίτες (Λυκούδης, Οικονόμου, Ψαριανός) και τρεις νυν Δημαρίτες (Τσούκαλης, Φούντα, Ψύρρας), υπέγραψαν πρόταση-πακέτο: προεδρική εκλογή, ολοκλήρωση αναθεώρησης συντάγματος, εκλογές μέσα στο 2015. Οι τρεις ενεργεία Δημαρίτες, προφανώς για να μην τα χαλάσουν με τον κυρ-Φώτη και όσους τον ακολουθούν με ρότα προς την εκλογική συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ, έκαναν μετά και διευκρινιστική δήλωση, σύμφωνα με την οποία η υπογραφή τους δεν συνδέεται με την ψήφο κατά την προεδρική εκλογή.

Επειδή ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ δεν φαίνεται να κινούνται σε μια κατεύθυνση συνεννόησης πάνω στην πρόταση των οχτώ βουλευτών, τι μένει; Μένει η αναγκαιότητα να εκλεγεί πρόεδρος της Δημοκρατίας από την παρούσα Βουλή, ώστε να ολοκληρωθεί η διαδικασία αναθεώρησης του συντάγματος. Όσες περικοκλάδες κι αν επιστράτευαν οι τρεις Δημαρίτες, το γεγονός ότι συνυπέγραψαν με τους υπόλοιπους πέντε δείχνει την προθυμία τους να ενταχθούν στη συνομοταξία των 180. Τα υπόλοιπα είναι για τους αφελείς.

Η επίσημη ΔΗΜΑΡ, πάντως, επιμένει ότι «δεν μπορούν να υπάρξουν συναινέσεις, όπως αυτές που απαιτεί το Σύνταγμα» και γι' αυτό «εμείς δεν θα συμβάλλουμε σε αυτήν την παράταση αυτών των αδιέξοδων πολιτικών, όπως αυτές που ακολουθούνται από την παρούσα κυβέρνηση. Με αυτό, λοιπόν, το σκεπτικό η Δημοκρατική Αριστερά θα καταψηφίσει την πρόταση που θα καταθέσουν τα κυβερνητικά κόμματα για την προεδρική εκλογή» (δηλώσεις του γραμματέα Θ. Θεοχαρόπουλου σε ραδιοφωνική συνέντευξή του, στις 5.12.14).

Σκληρή λιτότητα αλλά... μη μνημονιακή

«Θα επιδιώξουμε να βρούμε μια συμφωνημένη λύση με τους εταίρους μας. Το “εντός ευρωπαϊκού πλαισίου” είναι κάτι άλλο σε σχέση με το “εντός τριτοκτικού πλαισίου”. Ενα συμφωνημένο πρόγραμμα σταθεροποίησης της οικονομίας με τους εταίρους δεν είναι ανάγκη να είναι μνημονιακό». Αυτά δεν τα είπε κανας Βενιζέλος ή κανας Γιακουμάτος. Τα είπε ο διευθυντής του πολιτικού γραφείου του Α. Τσίπρα Ν. Παππάς, σε συνέντευξή του στον «Βήμα FM» στις 3 Δεκεμβρίη.

Τι ακριβώς θα περιλαμβάνει αυτό το «συμφωνημένο πρόγραμμα σταθεροποίησης της οικονομίας»; Αρκεί και μόνο ο όρος «σταθεροποίηση» για να μας προϊδεάσει. Οι παλιότεροι θυμούνται το πρόγραμμα «σταθεροποίησης» της κυβέρνησης Παπανδρέου το 1985, καθώς και τα ομώνυμα προγράμματα των κυβερνήσεων Μητσοτάκη, Σημίτη, Καραμανλή. Η λέξη «σταθεροποίηση» ως οικονομικός όρος περιγράφει πάντοτε σκληρή δημοσιονομική λιτότητα.

Ο Ν. Παππάς, όμως, είπε και κάτι άλλο, εξαιρετικά... ενδιαφέρον: «Πάντα, όταν πηγαίνεις σε μια διαπραγμάτευση, υπάρχει και το ενδεχόμενο να μην έχει ευτυχή κατάληξη. Τι να κάνουμε; Θα καθυστερήσει τότε η λύση!» Ο ίδιος, πάντως, είναι αισιόδοξος, διότι «έχει πυροδοτηθεί μια συζήτηση για το ευρωπαϊκό χρέος, δεν είμαστε αυτήν τη στιγμή στο 2012, όπου μονάχος του ο ΣΥΡΙΖΑ υποστηρίζει ότι το χρέος δεν είναι βιώσιμο. Το είδαμε αυτό γραμμένο στους Financial Times. Το έχουμε ως επίσημη γραμμή του ΔΝΤ. Αρα νομίζουμε ότι είναι πολύ πιο ευνοϊκό το πεδίο για να ανοίξει μια τέτοιου τύπου συζήτηση». Από όλη αυτή τη μπουρδολογία κρατήστε την αναφορά στο ΔΝΤ. Το ΔΝΤ αναγορεύεται από κορυφαίο στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ σε σύμμαχο της... αντιμνημονιακής πολιτικής!

Το παίζει ντίβα!

Ως ντίβα της αστικής πολιτικής εμφανίζεται ο Φώτης Κουβέλης. «Είμαι πρόθυμος να συναντηθώ με τον κ. Τσίπρα» έλεγε στο «Βήμα της Κυριακής», λες και είναι ο ΣΥΡΙΖΑ που παρακαλάει αυτόν και όχι το αντίστροφο. Τη δε Δευτέρα δήλωνε στη ραδιοφωνική εκπομπή του Χατζηνικολάου ότι «δεν υπάρχει καμία μα καμία συγκεκριμένη απόφαση της ΔΗΜΑΡ, αναφορικά με την εκλογική της τακτική» και ότι βρίσκονται «στο πλαίσιο ενός διαλόγου και με τους ΟΙΚΟΛΟΓΟΥΣ -ΠΡΑΣΙΝΟΥΣ και με άλλες συλλογικότητες που αναφέρονται στο χώρο της σοσιαλδημοκρατίας».

Υπάρχει περίπτωση να έχει οποιαδήποτε εκλογική τύχη η ΔΗΜΑΡ σε συνεργασία με ένα κομμάτι των Οικολόγων (οι οποίοι έχουν υποστεί διάσπαση πριν τις τελευταίες ευρωεκλογές); Ούτε μία στο εκατομμύριο. Τα απομεινάρια των Οικολόγων δεν είναι σε θέση να προσφέρουν αίγλη στο ξεθωριασμένο όχημα της ΔΗΜΑΡ. Η μόνη λύση για τον Κουβέλη είναι πλέον μια εκλογική συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ, αφού με τους «κεντροαριστερούς» δε θέλει παιχνίδια. Αλλά τους όρους της συνεργασίας θα τους θέσει ο ΣΥΡΙΖΑ, όχι ο Κουβέλης.

Η ιδιοτέλεια και το περί αποστασίας παραμύθι

Αυτό το παραμύθι περί αποστασίας μάλλον να το εγκαταλείψει πρέπει ο ΣΥΡΙΖΑ. Ποιος αποστατεί και από τι; Τι σχέσει έχει αυτό με την ουσία της εφαρμοζόμενης πολιτικής και αυτής που πρόκειται να εφαρμοστεί, αν γίνουν εκλογές και κερδίσει ο ΣΥΡΙΖΑ;

Όλη η ιστορία γίνεται για πρώην και νυν βουλευτές της ΔΗΜΑΡ, των ΑΝΕΛ και του ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι κινούνται -και είναι λογικό να κινούνται- αποκλειστικά δι' ιδίων όφελος. Για τι άλλο θα περιμέναμε να κινηθούν, για υψηλά ιδανικά και για το συμφέρον του ελληνικού λαού;

Ο ΣΥΡΙΖΑ αποφάσισε να βολέψει κάποιους απ' αυτούς, αλλά δεν μπορεί να τους βολέψει όλους. Δεν μπορεί να τους βάλει όλους στα ψηφοδέλτιά του, γιατί αυτό θα του δημιουργούσε εσωτερικά προβλήματα. Μερικοί απ' αυτούς δε θα μπορούσαν κιόλας να βρίσκονται στα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί έχουν άλλες πολιτικές επιλογές. Για παράδειγμα, οι ακροδεξιοί των ΑΝΕΛ δε θα μπορούσαν να πάνε στον ΣΥΡΙΖΑ. Ούτε οι κλασικοί «κεντροαριστεροί» της ΔΗΜΑΡ, είτε πρόκειται για εκείνους που πήγαν ή φλερτάρουν με το Ποτάμι είτε για εκείνους (ομάδα Λυκούδη) που ακόμη περιμένουν και

επιλέγουν την ομαδική πολιτική εμφάνιση.

Είναι, λοιπόν, απολύτως λογικό όλοι αυτοί να αναζητούν τον καλύτερο τρόπο για τη συνέχιση της πολιτικής τους καριέρας ή για ένα «επωφελές» τέλος της. Κάποιοι θα επιλέξουν τη συνεργασία με τη ΝΔ (διότι εκτιμούν ότι με το καταρρέον κόμμα του Καμμένου δεν έχουν μέλλον) και κάποιοι τη συνεργασία με ΠΑΣΟΚ ή Ποτάμι, γιατί δε γουστάρουν με τίποτα τον ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί όλοι αυτοί να αποκληθούν αποστάτες, ενώ η Τζάκρη, ο Βουδούρης, ο Παραστατίδης, που έχουν ψηφίσει τα πάντα, να θεωρηθούν... αντιμνημονιακοί αγωνιστές;

Και οι μεν και οι δε από ιδιοτελή κίνητρα κινούνται. Όσοι ψηφίσουν για πρόεδρο θα επιδιώξουν να δώσουν παράταση στο βίο της σημερινής Βουλής, ώστε να μπορέσουν να κανονίσουν το πώς θα συνεχίσουν τη βουλευτική τους καριέρα. Όσοι δεν ψηφίσουν θα το κάνουν αφού προηγουμένως έχουν πάρει εγγυήσεις από τον ΣΥΡΙΖΑ ότι θα τους συμπεριλάβει στα ψηφοδέλτιά του για να μπορέσουν να επανεκλεγούν. Και οι μεν και οι δε καθορίζουν τη στάση τους με **ιδιοτελή ανταλλάγματα** και από την άποψη αυτή δεν υπάρχουν αποστάτες και συνεπείς. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πρώην Πασόκοι και πρώην Δημαρίτες ψή-

φιζαν χεράκι-χεράκι μνημόνια και εφαρμοστικούς νόμους.

Υπάρχει, βέβαια, και μια άλλη πλευρά. Όσοι ψηφίσουν για πρόεδρο της Δημοκρατίας θα δώσουν παράταση ζωής στη σημερινή συγκυβέρνηση, ενώ όσοι καταψηφίσουν θα ταχθούν υπέρ της άμεσης διεξαγωγής εκλογών, από την οποία αναμένεται να προκύψει ένας νέος κοινοβουλευτικός συσχετισμός και μάλλον μια νέα κυβέρνηση, η οποία -με βάση τα έως σήμερα γκάλοπ θα είναι συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και συμμάχων. Ποιοι θα είναι οι σύμμαχοι; Μάλλον το Ποτάμι και το ΠΑΣΟΚ, είπε ο Γ. Σταθάκης στα golden boys του Λονδίνου, όπως αποκαλύφθηκε από την έκθεση της Bank of America - Merrill Lynch! Και τι πολιτική θ' ακολουθήσει η νέα κυβέρνηση; Την ίδια με τη σημερινή, με μερικές πινελιές φιλανθρωπίας, οι οποίες θα βαφτιστούν «κοινωνική πολιτική». Αρα, και από άποψη πολιτικής ουσίας δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα σ' εκείνους που θα προστεθούν στην πλευρά του 180 κι εκείνους που θα προστεθούν στην πλευρά του 121. Την ίδια πολιτική υπερασπίζονται και θα εξακολουθήσουν να υπερασπίζονται όλοι και όλες, μέσα από μια πολιτική κίνηση η οποία θα υπηρετεί όχι τον ελληνικό λαό αλλά το προσωπικό τους συμφέρον.

Σου σηκώνεται η τρίχα διαβάζοντας την έκθεση της αμερικάνικης Γερουσίας για τα βασανιστήρια που έκανε η περιβόητη CIA στους κρατούμενους που έπεφταν στα χέρια της την περασμένη δεκαετία σε διάφορες φυλακές ανά τον κόσμο (Αφγανιστάν, Ταϊλάνδη, κ.α.).

Η έκθεση των 525 σελίδων, που δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά την περασμένη Τρίτη 9/12 (<http://www.intelligence.senate.gov/study2014/sscistudy1.pdf>), δύο χρόνια από τότε που εγκρίθηκε για πρώτη φορά (3/12/12), αποτελεί μόνο την περίληψη της συνολικής έκθεσης των 6.000 σελίδων, η οποία εξακολουθεί να παραμένει μυστική. Η περίληψη αυτή είναι όμως αρκετή για να αποκαλύψει το απεχθές πρόσωπο της πιο μισητής υπηρεσίας στον κόσμο.

Σίγουρα πίσω από την έκθεση κρύβονται αντιθέσεις μεταξύ υπηρεσιών και κέντρων εξουσίας. Δεν έχουμε την παραμικρή αμφιβολία ότι οι αποκαλύψεις της έκθεσης αποτελούν την κορυφή του παγόβουνου και περιλαμβάνουν μόνο ένα μέρος των εγκλημάτων της CIA. Γιατί **η CIA είναι ένας από τους πυλώνες της αμερικάνικης ιμπεριαλιστικής εξουσίας** και η αμερικάνικη Γερουσία το γνωρίζει καλά αυτό. Η έκθεση αυτή ίσως να αποσκοπεί σε μια λειτουργία «κάθαρσης» της κόπρου του Αυγεία, που η μόχα της έχει απλωθεί σε όλο τον κόσμο. Αυτό, όμως, δε θα το καταφέρουν ποτέ. Γιατί η CIA έχει αναδειχτεί στα μάτια εκατομμυρίων ανθρώπων ανά τον κόσμο ως εφάμιλλη της Γκεστάπο κι αυτό αποκαλύπτεται κάθε φορά που βγαίνει στο φως έστω κι ένα μικρό μέρος της αλήθειας.

Ανθρωποι αδιάτακτοι βασανίζουν συστηματικά, με επιστημονική υποστήριξη και μελέτη, τα θύματά τους, προκειμένου να πάρουν τις πληροφορίες που θέλουν για να προστατεύσουν τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. Διαβάστε μερικές από τις αποκαλύψεις και θα καταλάβετε τι εννοούμε.

Αγρια βασανιστήρια

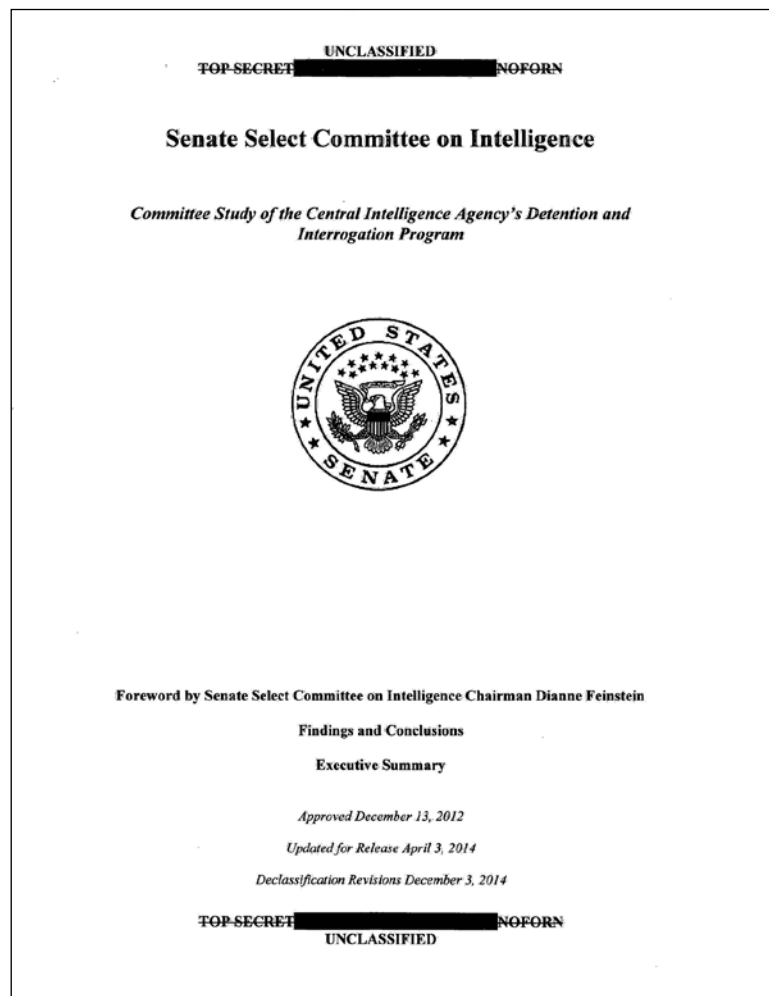
Μερικές από τις μεθόδους ανάκρισης που εφαρμόζονται στους κρατούμενους στις φυλακές της CIA είναι:

- Χτυπήματα στους τοίχους (wallings). Οι ανακριτές χτυπούν τον κρατούμενο πάνω στον τοίχο.

- Στέρηση ύπνου για μέρες. Μέχρι 180 ώρες έχουν κρατήσει ξύπνιο κρατούμενο, σε όρθια στάση, κρεμασμένο με αλυσίδες από τα χέρια. Η αύπνια προκάλεσε σε κρατούμενους απώλεια αίσθησης της πραγματικότητας και οράματα.

- Εκτόξευση νερού σε αλυσοδομένο κρατούμενο (waterboard). Ο κρατούμενος ξαπλώνεται σε ένα πάγκο και δένεται. Του καλύπτουν το κεφάλι με ύφασμα για να μην βλέπει, ενώ του κρατούν ανοιχτό το στόμα. Πάνω από το ύφασμα του ρίχνουν νερό στο στόμα για αρκετό χρονικό διάστημα, έτσι ώστε να δημιουργείται το αίσθημα του πνιγμού. Ο κρατούμενος παθαίνει σπασμούς και προκαλούνται εμετοί με τη βίαιη εισροή του νερού στον οισοφάγο. Ένας από τους κρατούμενους που υπέστησαν αυτό το βασανιστήριο ήταν ο Khalid Shaykh Mohammad (αναφέρεται με την κωδική ονομασία KSM), που τον θεωρούσαν ως έναν από τους εγκέ-

Η CIA στα χνάρια της Γκεστάπο

φαλους της επίθεσης της 11ης Σεπτεμβρίου. Στις 10/3/2003, ο κρατούμενος υποβλήθηκε σε waterboard για 30 λεπτά (χρόνο δεκαπλάσιο από το μέγιστο χρόνο που σύστηνε το γραφείο νομικής βοήθειας των βασανιστών). Τα αρχεία της CIA που επικαλείται η έκθεση της Γερουσίας αναφέρουν ότι «η κοιλιά του φούσκωσε και ξέρασε νερό όταν την πίεσαν. Τα γαστρικά υγρά του KSM διαλύθηκαν τόσο πολύ στο νερό που ο παριστάμενος γιατρός δεν ανησυχούσε μήπως η παλινδρόμηση των γαστρικών υγρών κατέστρεφε τον οισοφάγο, αλλά ανησυχούσε για την τοξικότητα του νερού και τη διάλυση των ηλεκτρολυτών και ζήτησε από τον ανακριτή σε μελλοντικές εφαρμογές waterboarding να προστίθεται αλάτι»!!! Τύφλα νά 'χει ο Μένγκελε!

- Μπάνιο σε μπανιέρες με παγωμένο νερό.

- Απομόνωση σε απόλυτο σκοτάδι με δυνατή μουσική.

- Κλύσμα με βίαιη εισροή πολύ από τον πρωκτό.

- Εκφοβισμοί για βιασμό των κρατούμενων και μελών των οικογενειών τους.

Ηταν τέτοια η βιαιότητα των ανακριτών-βασανιστών, που ορισμένες φορές άτομα από το προσωπικό της CIA ξέσπασαν σε λυγμούς!

Μπόλικο παραδάκι στους βασανιστές

Τα λεφτά που ξοδεύτηκαν για το πρόγραμμα «Παράδοση, κράτηση και ανάκριση» (Rendition, Detention, and Interrogation - RDI) της CIA ήταν φυσικά πάρα πολλά. Τα χρήματα που δόθηκαν για την υλικοτεχνική υποδομή έφτασαν τα 300 εκατομμύρια δολάρια. Όσο για τους διεστραμμένους εγκεφάλους που οργάνωσαν τα μεσαιωνικά βασανιστήρια, αυτοί

πληρώθηκαν γενναία!

Σύμφωνα με την έκθεση της Γερουσίας (σελ. 11), το 2005 η CIA απευθύνθηκε σε δύο ψυχολόγους για να αναπτύξει ανακριτικές τακτικές με επιστημονικό τρόπο. Οι ψυχολόγοι αυτοί έφτιαξαν μια εταιρία το 2005, με την οποία η CIA υπέγραψε σύμβαση ύψους 180 εκατ. δολαρίων, μέχρι το 2009. **Πριν τη λήξη της σύμβασης, η εταιρία τσέπωσε 81 εκατ. δολάρια.**

Οι ψυχολόγοι αυτής της εταιρίας συμμετείχαν στα βασανιστήρια σε φυλακές ξένων χωρών, παρέχοντας επιστημονική υποστήριξη, και επικοινωνούσαν με τις ασφαλίτικές υπηρεσίες άλλων χωρών για την ανταλλαγή πληροφοριών και εμπειρίας.

Για να προστατεύσει την εταιρία που σύστησαν οι δύο ψυχολόγοι, η CIA την ασφάλισε (τους ίδιους και το προσωπικό τους) για να έχουν νομική προστασία! Για το σκοπό αυτό ξόδεψε πάνω από 1 εκατ. δολάρια.

Η απάντηση της CIA

Η CIA υπεραμύνθηκε, όπως ήταν φυσικό, των πράξεών της δημοσιεύοντας μάλιστα ξεδιάντροπα, στις 27/3/2013, πολυσέλιδο κείμενο με τις παρατηρήσεις της πάνω στην έκθεση της Γερουσίας. Διαβάστε πώς δικαιολογούν τα αδικαιολόγητα:

«Συμφωνούμε ότι υπήρξαν ορισμένες περιπτώσεις που η CIA χρησιμοποίησε ακατάλληλες και μη εγκεκριμένες μεθόδους ανάκρισης, ειδικά στην αρχή του προγράμματος. Ωστόσο, συνολικά πιστεύουμε ότι η Έκθεση υπερτιμά τον αριθμό των περιπτώσεων χρήσης βίαιων τεχνικών χωρίς εξουσιοδότηση, όπως και τον αριθμό των μη πιστοποιημένων ατόμων, τα οποία λανθασμένα συμμετείχαν στις ανακρίσεις. Η Έκθεση επίσης προσπερνά το γεγονός ότι η CIA κατέβαλε επανειλημμένες προσπάθειες να οργανώσει και να ενισχύσει τις ανακριτικές της προσπάθειες σε ένα πρόγραμμα οργανωμένο από το Αρχηγείο και ότι η Υπηρεσία εργάστηκε για να εξασφαλίσει ότι οι καταγγελλίες για κακώς κείμενα θα αναφέρονταν κατάλληλα στη διοίκηση, το γραφείο του Γενικού Επιθεωρητή και το υπουργείο Δικαιοσύνης».

Όσο για ορισμένα βασανιστήρια, όπως το waterboard, η απάντηση της CIA είναι ότι έχει σταματήσει εδώ και μια δεκαετία και έγινε μόλις σε τρεις κρατούμενους (όποιος είναι αφελής το πιστεύει).

Ποια δημοκρατία;

Ίσως ορισμένοι να ισχυριστούν ότι η διαφορά της αμερικάνικης δημοκρατίας από τη χιλιερική δικτατορία είναι ότι τα βασανιστήρια βγαίνουν στη δημοσιότητα και έτσι εμποδίζεται η επανάληψή τους στο μέλλον,

ενώ στα δικτατορικά καθεστώτα υπάρχει άκρα του τάφου σιωπή. Ας αναλογιστούμε, όμως, πόσες φορές δεν έχουν αποκαλυφθεί τέτοια πράγματα στο παρελθόν (π.χ. τα οργανωμένα βασανιστήρια από αμερικάνους πεζοναύτες στο Αμπού Γκράιμπ στο Ιράκ). Ήταν αυτό αποτρεπτικό για την επανάληψή τους; Φυσικά όχι. **Η έκθεση επισημαίνει την ατιμωρησία των ανακριτών, ακόμα κι όταν ο... υπερβάλλον ζήλος τους γινόταν γνωστός στα ανώτερα κλιμάκια.**

Μήπως τελικά αυτή η επίφαση δημοκρατίας λειτουργεί σαν κολυμβήθρα του Σιλωάμ για το αμερικάνικο κράτος, ώστε οι μηχανισμοί του, όπως η CIA, να συνεχίσουν -μετά την απαραίτητη «κάθαρση»- το «θεάρεστο» έργο τους; Ρητορικό είναι το ερώτημα, γιατί η απάντηση μόνο θετική μπορεί να είναι.

Η δημοσιότητα, με τον τρόπο που γίνεται και με τις πληροφορίες που βγαίνουν στο φως (ας μην ξεχνάμε ότι μόνο 522 από τις 6.000 σελίδες έχουν δημοσιοποιηθεί), κάθε άλλο παρά αποτρεπτικά μπορούν να λειτουργήσουν για τους επόμενους βασανιστές. Γιατί κανένας τους δεν πρόκειται να σαπίσει στη φυλακή. Το πολύ-πολύ κάποιοι αποδιοπομπαίοι τράγοι να πάρουν απόσπαση ή πρόωρη συνταξιοδότηση για να συνεχίσουν άλλοι το έργο τους.

Αν κρίνουμε από τη μη παραπομπή των δύο μπάτσων που πρόσφατα σκότωσαν αφροαμερικανούς, θα πρέπει να είμαστε σίγουροι ότι κανένας δε θα καταδικαστεί. Όσο για την «Υπηρεσία» ξέρει καλά ότι είναι μισητή παγκόσμια, αλλά ουδόλως την ενδιαφέρει. Η δουλειά της να γίνεται, και έχει τον τρόπο να μπαλώνει τις βρομιές της ακόμα και στη σπάνια περίπτωση που ορισμένες θα δουν το φως της δημοσιότητας, όπως τώρα.

Για ένα μόνο πράγμα είναι ωφέλιμες αυτές οι αποκαλύψεις. Για να φανεί ακόμα και στον πιο ανίδεο υποκρισία της «αντιτρομοκρατίας» που λειτουργεί με καθαρά φασιστικό τρόπο. Να φανεί ότι ο ιμπεριαλισμός φέρει το σπέρμα του φασισμού που τον χρησιμοποιεί κατά βούληση. Αποτελεί την άλλη όψη του νομίσματος της δημοκρατικής επίφασης με την οποία καμουφλάρεται.

Δολοφονήστε ελεύθερα!

Ημη παραπομπή σε δίκη και δεύτερου μπάτσου που δολοφόνησε αφροαμερικανό αποδεικνύει ότι οι ΗΠΑ είναι χώρα της ελευθερίας μόνο για τους μπάτσους που μπορούν να σκοτώνουν χωρίς καν να κάθονται στο εδώλιο του κατηγορουμένου.

Δεν πρόλαβε να στεγνώσει το μελάνι από τη απόφαση του Μεγάλου Σώματος των Ενόρκων για πλήρη απαλλαγή από τις κατηγορίες του μπάτσου Ντάρντ Ουίλσον που δολοφόνησε εν ψυχρώ τον 18χρονο αφροαμερικανό Μάικλ Μπράουν στο Φέργκιουσον της πολιτείας του Μιζούρι τον περασμένο Αύγουστο και ένας δεύτερος μπάτσος απαλλάχτηκε με τον ίδιο ακριβώς τρόπο.

Πρόκειται για το μπάτσο Ντάνιελ Πανταλέο που δολοφόνησε με κεφαλοκλειδωμά τον αφροαμερικανό Ερικ Γκάρνερ τον περασμένο Ιούλη. Αν και ο Πανταλέο, που ήταν οχτώ χρόνια στο αστυνομικό σώμα της Νέας Υόρκης, είχε παρελθόν βίαιης συμπεριφοράς (το 2012 είχε αναγκάσει δύο αφροαμερικανούς να κατεβάσουν τα παντελόνια τους, ενώ τον ίδιο χρόνο είχε μηνυθεί για παράνομη σύλληψη και κράτηση υπόπτου για 24 ώρες χωρίς λόγο - βλ. <http://heavy.com/news/2014/08/daniel-pantaleo-nypd-cop-officer-chokehold-eric-garner-killed-death/>) οι ένορκοι αποφάσισαν να τον απαλλάξουν.

Τι να τα κάνουν οι αφροαμερικανοί τα ωραία λογάρια

του Ομπάμα για το ρατσισμό που έχει βαθιές ρίζες αλλά... ξεριζώνεται, όταν βλέπουν την ατιμωρησία των δολοφόνων μπάτσων να συνεχίζεται παρά τις περί του αντιθέτου διακηρύξεις; Δυστυχώς, οι αντιδράσεις στην αμερικάνικη κοινωνία δεν ήταν τόσο εκρηκτικές όσο θα περίμενε κανείς. Οι βίαιες διαδηλώσεις που έγιναν στην Καλιφόρνια και οι ειρηνικές σε άλλες περιοχές (Νέα Υόρκη, Ουάσινγκτον και αλλού) δεν μπορούν να συγκριθούν με τις αντίστοιχες παλαιότερων εποχών (Λος Άντζελες 1993, Σιάτλ 1999), δείχνουν όμως ότι η καταπιεσμένη Αμερική δεν καταθέτει τα όπλα και δεν εμπιστεύεται το μαύρο πρόεδρό της...

Πόλεμος στο Αφγανιστάν

Σε φάση «Αποφασιστικής Υποστήριξης»

Με το κλείσιμο της επιχειρησιακής διοίκησης (Joint Command της ISAF) και την υποστολή της σημαίας της σε μια χαμηλών τόνων τελετή την 1η Δεκέμβρη στην Καμπούλ γράφτηκε τυπικά το τέλος της πολεμικής αποστολής των αμερικανονατοϊκών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν, την ώρα που οι επιθέσεις των Ταλιμπάν κλιμακώνονται σε όλη τη χώρα.

Κατά την ομιλία του, ο αμερικάνος αντιστράτηγος Τζόζεφ Άντερσον, ο απερχόμενος διοικητής της επιχειρησιακής διοίκησης, προσπάθησε να δώσει μια ρόδινη εικόνα για την κατάσταση της ασφάλειας στο Αφγανιστάν λέγοντας ότι «αυτή η χώρα είναι ασφαλέστερη και πιο ευημερούσα από ποτέ» και ότι «οι αντάρτες έχουν ηττηθεί και οι Αφγανικές Δυνάμεις Εθνικής Ασφάλειας διεξάγουν τον πόλεμο εναντίον του εχθρού». Όμως, όπως επισημαίνει το «Reuters» σε σχετικό δημοσίευμά του (8/12/14), «η πίσω σελίδα του προγράμματος για την τελετή διέφευδε αυτή την εικόνα της ασφάλειας, συμβουλευοντας τους συμμετέχοντες να πέσουν στο έδαφος αν οι αντάρτες εξαπολύσουν επίθεση με ρουκέτες».

Σήμερα βρίσκονται στο Αφγανιστάν 15.000 αμερικανονατοϊκά στρατεύματα από τις 140.000 το 2011. Από την 1η Γενάρη θα παραμείνουν 13.000, από τα οποία οι 10.800 θα είναι αμερικάνοι στρατιώτες των Ειδικών Δυνάμεων. Το αρχικό σχέδιο του Πενταγώνου προέβλεπε την παραμονή 9.800 αμερικάνων στρατιωτών, οι οποίοι αυξήθηκαν κατά 1.000 με πρόσφατη απόφαση του Ομπάμα, λόγω των αυξανόμενων επιθέσεων των Ταλιμπάν. Ταυτόχρονα διευρύνθηκε η αποστολή τους από «καθαρά εκπαιδευτική και συμβουλευτική» στο αρχικό σχέδιο σε «αποφασιστική υποστήριξη» των αφγανικών δυνάμεων Ασφάλειας, του στρατού, της αστυνομίας και των τοπικών πολιτοφυλακών, σε πολεμικές επιχειρήσεις εναντίον των Ταλιμπάν. Μέχρι το τέλος του 2015, οι αμερικάνοι στρατιώτες θα περιοριστούν σε 5.500 και θα αποχωρήσουν στο σύνολό τους στο τέλος του 2016, αν φυσικά υλοποιηθεί το σχέδιο του Πενταγώνου και ηττηθούν οι Ταλιμπάν. Με άλλα λόγια, ο πόλεμος θα συνεχιστεί τουλάχιστον για δύο χρόνια στην καλύτερη περίπτωση και για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα κατά πάσα πιθανότητα. Αυτό που δεν κατάφεραν 13 χρόνια οι αμερικανονατοϊκές δυνάμεις κατοχής, δεν πρόκειται να το καταφέρει, όσο κι αν εκπαιδευτεί, ο αφγανικός στρατός, ακόμη και με ισχυρή

αμερικάνικη υποστήριξη.

Για πρώτη φορά φέτος, η παραδοσιακά θερινή πολεμική σεζόν στο Αφγανιστάν, που συνήθως έκλεινε γύρω στα μέσα Νοέμβρη που αρχίζει η βαρυχειμωνιά με κατακόρυφη μείωση των επιθέσεων, παρατείνεται. Όπως επισημάναν αφγανοί αξιωματούχοι σε ρεπορτάζ του «Associated Press» (28/11/14), οι επιθέσεις των Ταλιμπάν θα αυξηθούν μέσα στο χειμώνα, γιατί αντιδρούν στην αποδοχή από το νέο πρόεδρο Ashraf Ghani της συνεχιζόμενης παρουσίας ξένων στρατευμάτων στη χώρα και γιατί οι επιθέσεις στις πόλεις δεν εξαρτώνται από τον καιρό.

Τις τελευταίες βδομάδες, οι Ταλιμπάν έχουν πραγματοποιήσει μεγάλης κλίμακας επιθέσεις σε όλη τη χώρα, ακόμη και στις πιο αυστηρά φρουρούμενες περιοχές της Καμπούλ, εναντίον στρατιωτικών, διπλωματικών και πολιτικών στόχων. Μεταξύ άλλων, επιτέθηκαν το βράδυ της 27ης Νοέμβρη σε μια μεγάλη στρατιωτική βάση στη νότια επαρχία Χέλμαντ, γνωστή ως Camp Bastion, η οποία παραδόθηκε πριν από ένα μήνα από τα βρετανικά στρατεύματα στον αφγανικό στρατό, και η ανταλλαγή πυρών κράτησε μέχρι το Σάββατο 29 Νοέμβρη. Την ίδια μέρα (29 Νοέμβρη) και στην ίδια επαρχία έγινε επίσης επίθεση σε στρατιωτική βάση στην περιοχή Σναγκίν, με τουλάχιστον 11 αφγανούς στρατιώτες νεκρούς και δεκάδες τραυματίες και στις δύο επιθέσεις. Την ίδια μέρα έγινε επίθεση σε ξενώνα δυτικών που δουλεύουν για την αφγανική κυβέρνηση σε αυστηρά φρουρούμενη περιοχή της Καμπούλ, κοντά στο κτίριο της βουλής, ενώ είχε προηγηθεί επίθεση σε θωρακισμένο αυτοκίνητο της βρετανικής πρεσβείας, με τέσσερις νεκρούς και στις δύο επιθέσεις, ένα Βρετανό και τρεις Νοτιοαφρικανούς.

Μια αμυδρή εικόνα του αδιεξόδου με το οποίο βρίσκεται αντιμέτωπος ο Λευκός Οίκος στο Αφγανιστάν δίνει ένα ενδιαφέρον ρεπορτάζ των «New York Times» (22/11/14), με τίτλο «Σε απόσταση μιας ώρας από την Καμπούλ, βασιλεύουν οι Ταλιμπάν».

Το ρεπορτάζ αναφέρεται στη νότια επαρχία Καπίσα, ένα σημαντικό τμήμα της οποίας, η περιοχή Ταγκάμπ, βρίσκεται υπό τον έλεγχο των Ταλιμπάν. «Σε περιοχές σαν αυτή, επισημαίνει, μεταξύ άλλων, το ρεπορτάζ, είναι η κυβέρνηση που λειτουργεί στη σκιά, ακολουθώντας τις εντολές των Ταλιμπάν για να παραμείνει ζωντανή. Οι αφγανοί στρατιώτες στην περιοχή Ταγκάμπ δεν βγαίνουν από τη

βάση τους, παρά μόνο μια ώρα κάθε μέρα, στις 9.00 το πρωί, όταν οι Ταλιμπάν τους επιτρέπουν να επισκεφτούν το παζάρι άοπλοι.

Η κατάσταση στην επαρχία Καπίσα έχει γίνει μια από τις μεγαλύτερες προκλήσεις του πολέμου για τη νέα κυβέρνηση του προέδρου Ashraf Ghani. Λόγω απουσίας διεθνών στρατευμάτων, οι Ταλιμπάν έχουν επισκιάσει τη νομιμότητα των κυβερνητικών δυνάμεων εκεί και σε μερικές άλλες περιοχές της χώρας, γεγονός το οποίο πολλοί θεωρούν κακό οιωνό για τα επόμενα χρόνια.

«Σύμφωνα με τον αστυνομικό διοικητή της Καπίσα, αυτές τις μέρες οι αντάρτες συγκεντρώνουν μεγαλύτερο αριθμό μαχητών από ό,τι πριν από έξι μήνες. Ελέγχουν ήδη ένα κρίσιμο τμήμα του αυτοκινητόδρομου που οδηγεί στην Καμπούλ και εκτιμάται ότι επιχειρούν να διευρύνουν τον έλεγχό τους στα δύο τρίτα της επαρχίας».

Εκτός από τα μεγάλα πολεμικά μέτωπα στο νότιο και ανατολικό Αφγανιστάν, όπου μεγάλα τμήματα της χώρας έχουν περάσει στον έλεγχο των Ταλιμπάν, οι τελευταίοι έχουν σημειώσει πολλές επιτυχίες την τελευταία χρονιά και στην επαρχία Κουντούζ στο βόρειο Αφγανιστάν, η οποία δεν ήταν ανέκαθεν προνομιακό έδαφος γι' αυτούς.

Μια μικρή γεύση της κατάστασης στην επαρχία αυτή μας δίνει ένα άλλο ρεπορτάζ των «New York Times» (22/10/14, «Οι Ταλιμπάν ξεσηκώνονται πάλι στον αφγανικό βορρά»):

«Μόλις δύο μήνες πριν από το τυπικό τέλος της 13χρονης διεθνούς πολεμικής αποστολής», επισημαίνει, μεταξύ άλλων, το ρεπορτάζ, «δυτικοί αξιωματούχοι επιμένουν ότι οι αφγανικές δυνάμεις Ασφάλειας έχουν καταφέρει με τις δικές τους δυνάμεις να αναχαιτίσουν τις επιθέσεις των Ταλιμπάν. Όμως οι ανησυχητικές επιτυχίες των ανταρτών στην Κουντούζ τις τελευταίες βδομάδες παρουσιάζουν μια διαφορετική εικόνα.

Σε μια περιοχή που δεν ήταν βασικό μέτωπο εναντίον των Ταλιμπάν για χρόνια, υπάρχουν τώρα δύο περιοχές υπό τον απόλυτο σχεδόν έλεγχο των Ταλιμπάν. Διαχειρίζονται νομικές υποθέσεις και σχολεία και δίνουν άδειες για τη λειτουργία διεθνών ομάδων βοήθειας εκεί».

«Ντόπιοι και αξιωματούχοι σε τρεις από τις πιο αμφισβητούμενες περιοχές, Chahar Dara, Dashat -e Archi και Imam Sahib, περιγράφουν μια στρατιωτική και αστυνομική δύναμη ανίκανη να εξαπολύσει αποτελεσματικές επιχειρήσεις...

“Οι Ταλιμπάν μπορούν να καταλάβουν την πόλη όποτε θέλουν”, δήλωσε ο Χατζί Αμάν, επιχειρηματίας στην πόλη της Κουντούζ. “Απλά δεν θέλουν αυτή τη στιγμή να σκοτίζονται να την κρατήσουν και να τη διαχειριστούν”».

«Σύμφωνα με δεκάδες συνεντεύξεις ντόπιων και αξιωματούχων σε όλη την επαρχία, οι αντάρτες εφαρμόζουν μια νέα τακτική, δείχνουν ευελιξία στη διακυβέρνηση και στηρίζονται πολύ λιγότερο στο φόβο. Οι τοπικοί διοικητές επιτρέπουν να λειτουργούν τα σχολεία, μοιράζουν στυλό και τετράδια, ακόμη και σε σχολεία για κορίτσια, τα οποία ήταν συχνά στόχοι βίας υπό την εξουσία των Ταλιμπάν τη δεκαετία του '90. Δίνουν ακόμη και άδειες σε διεθνή αναπτυξιακά έργα σε κάποιες περιοχές, πράγματα αδιανόητα κάποτε...

Η Δικαιοσύνη τους είναι γρήγορη και πιο ελκυστική από την κυβερνητική. Κάνουν πράξη αυτό που λένε.

Σε στρατιωτικό επίπεδο, έχουν καταλάβει 20 περίπου αστυνομικά φυλάκια στην περιοχή από το καλοκαίρι. Η προέλασή τους έγινε σχετικά εύκολα και με την υποστήριξη των χωρικών που είχαν απηυδήσει από την αυθαιρεσία και τη βαρβαρότητα της αστυνομίας και των τοπικών πολιτοφυλακών».

Οικονομικός στραγγαλισμός των Παλαιστίνιων του Ισραήλ

Μέχρι και στην παραμικρή πτυχή της κοινωνικής και οικονομικής ζωής τους οι Παλαιστίνιοι αντιμετωπίζουν το ρατσισμό ως επίσημη πολιτική του ισραηλινού κράτους. Σύμφωνα με ρεπορτάζ της λιβανέζικης ειδησεογραφικής ιστοσελίδας «Al Akhbar» (9/12/14), το ισραηλινό υπουργείο Γεωργίας με απόφασή του απαγορεύει στους παλαιστίνιους κατοίκους στα εδάφη που κατέλαβαν οι σιωνιστές το 1948 να καλλιεργούν πατάτες ή να εκτρέφουν κοτόπουλα για την παραγωγή αυγών, δίνοντας άδεια για τέτοιου είδους αγροτικές και κτηνοτροφικές δραστηριότητες αποκλειστικά στους εβραίους που διαμένουν στα λεγόμενα συνεταιριστικά χωριά, γνωστά ως Μοσάβ, τα οποία έχουν χτιστεί πάνω στα ερείπια παλαιστινιακών χωριών που καταστράφηκαν από τους σιωνιστές κατά τη Νάκμπα. Εν μιά νυκτί, τα παλαιστινιακά αγροτικά προϊόντα αποσύρθηκαν από την αγορά και αντικαταστάθηκαν από αντίστοιχα ισραηλινά, αφαιρώντας ένα σημαντικό εισόδημα από τις παλαιστινιακές κοινότητες του Ισραήλ και βυθίζοντάς τες ακόμα περισσότερο στην εξαθλίωση.

Οι απαγορεύσεις όμως δεν μένουν εκεί. Με το πρόσχημα της προστασίας του περιβάλλοντος, το σιωνιστικό κράτος απαγόρευσε τη συλλογή άγριων αρωματικών φυτών. Οποιος συλλαμβάνεται να συλλέγει παράνομα αυτά τα φυτά, τα οποία αποτελούν βασικό συστατικό της διατροφής των Παλαιστίνιων, θα παραπέμπεται σε δίκη και θα του επιβάλλονται τσουχερά πρόστιμα. Ταυτόχρονα, ισραηλινοί έμποροι έχουν

Οι σιωνιστές δολοφόνησαν υπουργό της Παλαιστινιακής Αρχής!

Νεκρός από χτυπήματα ισραηλινών στρατιωτών έπεσε ο υπουργός άνευ χαρτοφυλακίου της Παλαιστινιακής Αρχής Ζιάντ Αμπού Εϊν, ηγετικό στέλεχος της Φάταχ και πρόεδρος της Επιτροπής Ενάντια στο Τείχος και τους Εποικισμούς, η οποία υπάγεται στην Παλαιστινιακή Αρχή. Η δολοφονία του Αμπού Εϊν έγινε κοντά στον εβραϊκό εποικισμό Αντέι Αντ, όπου βρισκόταν με ομάδα παλαιστίνιων αγροτών και ευρωπαίων ακτιβιστών για να φυτέψουν ελαιόδεντρα σε μια περιοχή που είχε υποστεί επίθεση από ακροδεξιούς έποικους, οι οποίοι είχαν ξεριζώσει τους γύρω ελαιώνες που ανήκουν σε Παλαιστίνιους.

Ο Αμπού Εϊν παλιότερα κατείχε τη θέση του υπουργού για ζητήματα των παλαιστίνιων πολιτικών κρατουμένων. Είχε φυλακιστεί για 13 χρόνια σε αμερικάνικες και ισραηλινές φυλακές. Το 1981 είχε εκδοθεί από τις ΗΠΑ στο Ισραήλ και αποφυλακίστηκε το 1985, με την ανταλλαγή κρατουμένων μεταξύ της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (PLO) και των σιωνιστών.

Ο Αμπάς, τηρώντας τη δοσιλογική στάση του απέναντι στους σιωνιστές, ανακοίνωσε τη διεξαγωγή έρευνας για το θάνατο του Αμπού Εϊν και δήλωσε ότι όλες οι επιλογές είναι ανοιχτές προκειμένου να δοθεί απάντηση στο νέο ισραηλινό έγκλημα, χωρίς όμως να διευκρινίσει αν σ' αυτές περιλαμβάνεται η διακοπή κάθε μορφή συνεργασίας της Παλαιστινιακής Αρχής και της παλαιστινιακής αστυνομίας με τις ισραηλινές δυνάμεις κατοχής στη Δυτική Όχθη, την οποία είχε ανακοινώσει λίγο νωρίτερα ως απόφαση της παλαιστινιακής ηγεσίας ο Τζιμπρίλ Ρατζούμπ.

ήδη λάβει άδειες από το ισραηλινό κράτος προκειμένου να καλλιεργήσουν και να πωλούν αυτά τα φυτά στις αγορές των Παλαιστίνιων. Ετσι, αυτό που μέχρι τώρα η φύση πρόσφερε στους Παλαιστίνιους χωρίς αντίτιμο, οι σιωνιστές μέσω των απαγορεύσεων το μετατρέπουν σε ένα κερδοφόρο γι' αυτούς εμπόρευμα.

Συν τοις άλλοις, η Ντούμπεκ, η μοναδική καπνοβιομηχανία του Ισραήλ, ανακοίνωσε ότι θα σταματήσει να αγοράζει από παλαιστίνιους αγρότες τον καπνό που χρησιμοποιεί για την παρασκευή τσιγάρων και θα εισάγει την απαραίτητη πρώτη ύλη από την Τουρκία. Ο καπνός αποτελεί ένα από τα βασικά αγροτικά προϊόντα για τους παλαιστίνιους αγρότες στην περιοχή της Γαλιλαίας, στο βορρά της ιστορικής Παλαιστίνης, εντός της πράσινης ζώνης στα σύνορα με το Λίβανο.

Παράλληλα, το Ισραήλ προχωρά στο κλείσιμο των εργοστασίων ρουχισμού στην περιοχή της Γαλιλαίας, στα οποία δούλευαν πολλοί παλαιστίνιοι εργάτες, και τα μεταφέρει στην Ιορδανία, στο πλαίσιο της ενίσχυσης της συνεργασίας μεταξύ της ιορδανικής μοναρχίας και του Ισραήλ.

Η πολιτική οικονομικού στραγγαλισμού των Παλαιστίνιων που επιμένουν να παραμένουν στις πατρογονικές τους εστίες, στα εδάφη που κατέλαβε το Ισραήλ το 1948, έχει οδηγήσει στην ανεργία το 25% του παλαιστινιακού εργατικού δυναμικού, ενώ ένα στα δύο παιδιά Παλαιστίνιων στα εδάφη του '48 ζει κάτω από το όριο φτώχειας.

στο ψαχνό

Μπανανία

Θέλουν ο Σαμαράς με τον Βενιζέλο ν' αγιάσουν αλλά δεν τους αφήνει ο Σόιμπλε. Δεν πρόλαβαν να στήσουν το δραματικό σκηνικό της πρόωρης προεδρικής εκλογής, παίζοντας τα ρέστα τους σε μια ζαριά, και βγήκε ο γερμανός υπουργός Οικονομικών, μ' εκείνο το ειρωνικό ανθυποχαμόγελο που συχνά φοράει, και άφησε να εννοηθεί ότι ήταν ενήμερος για την επίσπευση της προεδρικής εκλογής! Και έδωσε προφανώς την έγκρισή του, όπως συνάγεται από τα καλά λόγια που είπε για τις προσπάθειες που καταβάλλουν οι Σαμαράς και Βενιζέλος.

Αυτά τα καλά λόγια, βέβαια, ακούστηκαν σαν επικήδειος για δύο υπό απόσυρση υπαλλήλους του σύγχρονου γερμανικού Ράιχ, αφού η «μητερούλα» Άνγκελα και ο «θείος» Βολφ τους εγκατέλειψαν αβοήθητους και ετοιμάζονται να υποδεχτούν με ανοιχτές αγκάλες το «νέο αίμα» της ελληνικής πολιτικής «τάξης», που μπορεί να δώσει ασφαλή συνέχεια στην πολιτική της κινεζοποίησης του ελληνικού λαού.

Τις επόμενες δυο βδομάδες (αν ευοδοθεί η προεδρική εκλογή) ή τις επόμενες έξι-εφτά (αν η προεδρική εκλογή δεν ευοδοθεί και προκηρυχτούν εκλογές), θα ζήσουμε και πάλι στον αστερισμό του ψεύδους, των ψευδοδιλημμάτων, της ανούσιας πολιτικάντικης αντιπαράθεσης. Και μόλις το τοπίο ξεκαθαρίσει, η όποια κυβέρνηση θα πρέπει να τελειώσει τη δουλειά, σύμφωνα με το τελεσίγραφο που επέδωσε το Ευροgroup στις 8 Δεκέμβρη (ολόκληρη η ανακοίνωση δημοσιεύεται στη σελίδα 8).

Θα είναι κάπως διαφορετικά τα πράγματα αν συνεχίσει η σημερινή συγκυβέρνηση ή αν εκλεγεί μια νέα κυβέρνηση με βασικό φορέα της τον ΣΥΡΙΖΑ. Στη δεύτερη περίπτωση, το χρονοδιάγραμμα μπορεί να γίνει λίγο πιο χαλαρό, διότι και οι δανειστές δε θα θελήσουν να «κάψουν» με την πρώτη μια φρέσκια κυβέρνηση.

Η ουσία, όμως, δεν πρόκειται ν' αλλάξει. Και δεν πρόκειται ν' αλλάξει γιατί το σύνολο των πολιτικών δυνάμεων εξουσίας πατά πάνω σε κοινά θεμέλια και διακηρύσσει πως δεν πρόκειται να τα γκρεμίσει. Αποδέχεται την ένταξη στην ΕΕ και τις υποχρεώσεις που απορρέουν απ' αυτή. Αποδέχεται την ανάγκη ανελλιπούς εξυπηρέτησης του χρέους. Αποδέχεται τις «αγορές» ως πηγή ανανέωσης του χρέους. Αποδέχεται τον καπιταλισμό ως οικονομικό σύστημα και τους καπιταλιστές ως ατμομηχανή της οικονομίας.

Είναι βέβαιο ότι ακόμη και η κάπως βελτιωμένη πολιτική φιλανθρωπίας που υπόσχεται ο ΣΥΡΙΖΑ θα τεθεί εν αμφιβόλω από τους επικυρίαρχους, οι οποίοι θα επικαλούνται το δόγμα της δημοσιονομικής ισορροπίας, στο οποίο ήδη ομνύει ο ΣΥΡΙΖΑ. Ακόμη, όμως, κι αν αυτή η πολιτική φιλανθρωπίας εφαρμοστεί όπως περιγράφεται στα προεκλογικά κείμενα, αυτό είναι που ζητάει ο ελληνικός λαός; Ενα πιάτο φαί για τους πεινασμένους κι ένα κρεβάτι για τους άστεγους, όπως λέει ο Τσίπρας;

Οταν κάποτε είπε κάτι ανάλογο ο Γιωργάκης Παπανδρέου, προκάλεσε κύματα αγανάκτησης και οργισμένες καταγγελίες. Τώρα σιωπή! Είναι η σιωπή της ήττας, της απογοήτευσης, της ηττοπάθειας. Είναι η αχνή ελπίδα του μικρότερου κακού, για το οποίο ελάχιστοι είναι σίγουροι ότι θα είναι μικρότερο, προσεύχονται όμως να είναι, επειδή δεν πιστεύουν στη δική τους δύναμη, στη δύναμη του συλλογικού αγώνα.

Αυτή είναι η μεγαλύτερη νίκη του κεφαλαίου κατά τα μνημονιακά χρόνια. Οτι έσπειρε την ηττοπάθεια, η οποία θεριεύει από τη μια τον ατομισμό και από την άλλη το μεσσιανισμό. Αυτό το απόστημα πρέπει να σπάσουμε, χτίζοντας μια νέα ταξική συλλογικότητα.

Η γροθιά, διαχρονικό σύμβολο οργής και αντίστασης, σφραγίζει ακόμη και εκδηλώσεις με έντονο το θρησκευτικό στοιχείο (ινδουϊσμός) σε μια χώρα με πολιτική παράδοση «μη βίαιης αντίστασης» (Ινδία). Οι φωτογραφίες είναι από τη διαδήλωση που οργάνωσαν οι επιζήσαντες, 30 χρόνια μετά από το έγκλημα του Μποπάλ. Στις 2-3 Δεκέμβρη του 1984, διαρροή χημικών στο εργοστάσιο εντομοκτόνων της Union Carbide, θυγατρικής του αμερικάνικου μονοπωλιακού κολοσσού Dow Chemical, κοντά στην ινδική πόλη Μποπάλ, σκοτώνοντας στον ύπνο τους χιλιάδες ανθρώπους (ανάλογα με την πηγή, ο αριθμός κυμαίνεται μεταξύ 15.000 και 25.000 άτομα). Το εργοστάσιο ήταν ένα σαπάκι που κατασκευάστηκε με τους χειρότερους όρους ασφάλειας. Αυτό το μαζικό έγκλημα χαρακτηρίστηκε βιομηχανικό «ατύχημα» και οι υπεύθυνοι καταδικάστηκαν, μετά από 27 χρόνια, για φόνο **εξ αμελείας** σε ποινές φυλάκισης δύο ετών και πρόστιμο 100.000 ινδικών ρουπιών (περίπου 2.000 δολάρια). Ο αμερικανός διευθυντής της εταιρίας δε δικάστηκε ποτέ, ενώ το πρόστιμο που επιβλήθηκε στη UCAR δεν ξεπέρασε τα 10.000 δολάρια!

KONTRES

Αναλογίες

Το 2009, ο Γιωργάκης Παπανδρέου βιαζόταν να πάρει την εξουσία και δεσμευόταν δημόσια ότι δεν πρόκειται να ψηφίσει για πρόεδρο της Δημοκρατίας. Ο Καραμανλής, θέλοντας να μη σκάσει στα χέρια του η οικονομική κατάρρευση, άρπαξε την ευκαιρία, έκανε εκλογές, διεξήγαγε μια προεκλογική περίοδο χωρίς καμιά όρεξη, παρέδωσε και πήγε ν' αράξει στη Ραφήνα. Τη συνέχεια τη γνωρίζουμε. Η βόμβα έσκασε στα χέρια του Γιωργάκη, ο οποίος έγινε ο μεταπολιτευτικός πρωθυπουργός με την πιο σύντομη θητεία (ήδη τον έχει ξεπεράσει και ο Σαμαράς).

Η σημερινή περίοδος παρουσιάζει κάποιες αναλογίες ως προς το μέρος που διεκδικεί την εξουσία. Ο Τσίπρας θέλει πάση θυσία να γίνει πρωθυπουργός, αλλά ο Σαμαράς δεν παραιτείται, το παλεύει και θα το παλέψει μέχρι το τέλος. Αν ο Τσίπρας κερδίσει αυτή την τελευταία μάχη και γίνει πρωθυπουργός της επόμενης κυβέρνησης (αυτοδύναμης ή συνεργασίας), θα βρεθεί στη θέση του Γιωργάκη. Θα είναι αυτός που θα πρέπει να υπογράψει τη νέα συμφωνία με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, γεγονός που θα φθείρει την κυβέρνηση του και τον ίδιο προσωπικά «με το καλημέρα».

Σαν το Πακιστάν

Έχει γίνει πλέον σαφές ότι εκτός από τη γραμμή πίστωσης ECCL από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας, η κυβέρνηση έχει δεσμευτεί γραπτά στην τρόικα (με επιστολή Χαρδούβελ) να συμμετέχει στη μετα-μνημονιακή εποχή και το ΔΝΤ μέσω

μιας δικής του πιστωτικής γραμμής. Αυτή η γραμμή πίστωσης του ΔΝΤ ονομάζεται EFF (Extendent Fund Facility) και η μόνη χώρα που έχει ενταχθεί μέχρι στιγμής είναι το Πακιστάν!

Φυσικά, μια πιστωτική γραμμή EFF συνοδεύεται από ανάληψη συγκεκριμένων υποχρεώσεων-στόχων από τη χώρα που δανείζεται (το Πακιστάν υπέγραψε Μνημόνιο Οικονομικών και Δημοσιονομικών Πολιτικών), ενώ προβλέπονται και περιοδικές επιθεωρήσεις από αντιπροσωπία του ΔΝΤ. Για παράδειγμα, το Πακιστάν μπήκε σε χρηματοδότηση τύπου EFF το Σεπτέμβρη του 2013 και μέχρι τον περασμένο μήνα (σε διάστημα δεκατεσσάρων μηνών δηλαδή) είχαν γίνει πέντε επιθεωρήσεις από τα ελεγκτικά όργανα του ΔΝΤ. Οποιος έχει όρεξη μπορεί να ψάξει όλες τις λεπτομέρειες στο Διαδίκτυο (στα αγγλικά).

Χωρίς μπούσουλα

Ο Κουκουλόπουλος δεν είναι τυχαίος. Χρόνια στο κουρμπέτι, κολλητός του Βενιζέλου, βουλευτής, υπουργός. Οταν ξεπέφτει στο επίπεδο του προβοκάτορα, επικαλούμενος μια συνάντηση του Τσίπρα με τη Λάτση και τη Βαρδινογιάννη και ισχυριζόμενος ότι έχει και φωτογραφίες, σημαίνει ότι έχει χάσει εντελώς το μπούσουλα και δεν είναι σε θέση να κάνει στοιχειώδεις αξιολογήσεις. Οι Συριζαίοι είχαν διαψεύσει την «είδηση» τρεις φορές. Αμέσως μάλιστα. Δεν το είδε αυτό ή δεν το πίστεψε; Αλλά και να μην υπήρχε η διάψευση, δε σκέφτηκε το αυτονόητο; Αν ο Τσίπρας ήθελε να κάνει

μια τέτοια συνάντηση, χάθηκαν τα σπίτια των αστών; Θα πήγαινε σ' ένα «κυριλέ» μαγαζί των βορείων προαστίων να κάνει μια συνάντηση που ήθελε να μείνει κρυφή;

Αθλιότητες

Τι λόγο είχε ο συριζαίος δήμαρχος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας Α. Βασιλόπουλος να διαψεύσει ότι δεν ήταν ενήμερος για την προσφυγή που κάποιοι πολίτες θα κατέθεταν στο ΣτΕ κατά των διατάξεων του νόμου 4277/2014 που χαρίζουν τμήμα του άλσους της πόλης στον Μελισσανίδη; Εκείνο που έκανε ήταν να απολογείται στον Μελισσανίδη. Και μάλιστα η απολο-

Ενσωμάτωση

Αν και από τον επόμενο Μάρτη δε θα είναι πλέον πρόεδρος της Ουρουγουάης, ο πρώην Τουπαμάρο Χοσέ Μουχίκα εξακολουθεί να εισπράττει επαινετικά σχόλια από τον διεθνή αστικό Τύπο, ο οποίος τον φτάνει και στην Ελλάδα. Οι αστοί είναι πρόθυμοι να συγχωρήσουν την παλιά αντάρτικη δράση, όταν ο φορέας της είναι πρόθυμος να τους υπηρετήσει. Τότε, ακόμη και η αντάρτικη δράση, αφυδατωμένη από το κοινωνικό και πολιτικό της περιεχόμενο, μπορεί να ενσωματωθεί σε μια σύγχρονη εθνική αφήγηση, η οποία συμπυκνώνεται σε μια φράση του Μουχίκα, η οποία έχει ήδη καταστεί παροιμιώδης: «Χρειάζομαι έναν αποτελεσματικό καπιταλισμό, για να προσελκύσω επενδύσεις και με τα χρήματα να λύσω τα προβλήματα του λαού»!

γία του ήταν αυτόκλητη, γιατί μπορούσε κάλλιστα να αρνηθεί να κάνει δηλώσεις. Το αποτέλεσμα ήταν μια ακόμη επιβεβαίωση της πολιτικής αθλιότητας που τον χαρακτηρίζει. Ένας από τους πολίτες που έκαναν την προσφυγή, μέλος της δημοτικής παράταξης Βασιλόπουλου και υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος, αποκάλυψε πως και ο Βασιλόπουλος και η παράταξη ήταν πλήρως ενήμεροι. Μέχρι e-mail τους είχε στείλει.

Ήταν κοινό μυστικό στην πόλη ότι κάποιοι πολίτες είχαν επιλέξει να κάνουν προσφυγή. Ήταν δικαίωμά τους, μολονότι ως τακτική η προσφυγή κατά του νόμου δεν ήταν η ενδεδειγμένη (και για νομικούς και για πολιτικούς λόγους). Ο Βασιλόπουλος μπορούσε να απαντήσει: ναι το γνώριζα, αλλά δεν είναι δουλειά μου να προτρέπω ή να αποτρέπω πολίτες να ασκούν νόμιμα δικαιώματά τους. Προτίμησε να παραστήσει τον έκπληκτο και τον ανενήμερωτο. Κι όταν τον άδειασε (ως προς αυτό) ο υποψήφιος της παράταξής του, συνέχισε μια πανικόβλητη άμυνα που ανέδειξε ακόμη περισσότερο την αθλιότητα.

«Φαμίλιες»

Ο εκδότης της φυλλάδας «Παραπολιτικά», του ομίλου Μαρινάκη, Γιάννης Κουρτάκης, αποκάλυψε ότι έχει διαταχθεί η άρση του απορρήτου των τηλεφωνικών του συνδιαλέξεων και αφού προηγήθηκε ανώνυμη καταγγελία στο Τμήμα Εσωτερικών Υποθέσεων της Αστυνομίας. Και πέρασε στο ζουμί: «Εν έτει 2014, στην Ελλάδα του κυρίου Σαμαρά, αρκεί μια “ανώνυμη καταγγελία” ενός πρώην αξιωματικού της ΕΥΠ που κάνει μεροκάματα σε επιχειρηματίες, για να “ανοίξει” το τηλέφωνο ενός δημοσιογράφου, που τυγχάνει να φέρει και τον τίτλο του εκδότη».

Ποιον εννοούσε άραγε; Σπάσαμε το κεφάλι μας και το μόνο που θυμηθήκαμε είναι πως πρώην αξιωματικός της ΕΥΠ (και προηγούμενα της Αντιτρομοκρατικής) τυχαίνει να είναι κάποιος Φώτης Παπαγεωργίου, ο οποίος τυχαίνει να είναι «συνεργάτης» του Μελισσανίδη, ο οποίος τυχαίνει να βρίσκεται σε «θανάσιμη» σύγκρουση με τον Μαρινάκη. Λέτε... να εννοούσε αυτόν; Φυσικά αυτόν εννοούσε. Τα «Παραπολιτικά» έχουν γράψει στο παρελθόν ολόκληρο άρθρο, στο οποίο υποστηρίζαν ότι ο Μελισσανίδης φτιάχνει «φαμίλια» προσλαμβάνοντας τον Παπαγεωργίου και τον δημοσιογράφο Τέλλογλου.

Εχει πλάκα όταν τσακώνονται οι «μπροστινοί», αλλά εδώ έχουμε άμεση ανάμιξη του κράτους κι αυτό πάει πέρα από έναν καυγά ανάμεσα σε «φαμίλιες». Δεν ξέρουμε πού θα καταλήξει αυτή η ιστορία, μέχρι να καταλήξει όμως θα ζήσουμε επεισόδια απείρου κάλλους και στο τέλος δεν αποκλείεται να καεί και κάποιος πολιτικός.

Colpo Grosso

Μπορεί η Liberation να τον αποκάλεσε «υποπρόεδρο», διότι εκλέχτηκε επικεφαλής του δεξιού UMP με 64,5% και όχι με το 100% που είχε εκλεγεί κατά την πρώτη θητεία του, όμως ο Νικολά Σαρκοζί κέρδισε ήδη την πρώτη φάση του colpo grosso που έχει σχεδιάσει για την επιστροφή του στο μέγαρο των Ηλυσίων: κέρδισε χαλαρά την προεδρία του κόμματός του και ελπίζει να κερδίσει και το χρίσμα για να είναι αυτός υποψήφιος στις επόμενες βουλευτικές εκλογές. Τότε υπολογίζει να είναι στο δεύτερο γύρο με αντίπαλο την Μαρίν Λεπέν, οπότε αναμένεται να ενεργοποιηθούν τα αντι-Λεπέν ανακλαστικά και να του δώσουν τη νίκη στο δεύτερο γύρο, όπως συνέβη στο παρελθόν όταν οι πάντες στήριξαν τον Ζακ Σιράκ και τον εξέλεξαν πρόεδρο απέναντι στον πατέρα Λεπέν. Βέβαια, η Μαρίν δεν είναι σαν τον πατέρα της. Έχει στρογγυλέψει τις ναζιφασιστικές γωνίες και εμφανίζεται περισσότερο σαν ένα εθνικιστικό αστικό κόμμα, οπότε το έργο του Σαρκοζί θα είναι πιο δύσκολο από εκείνο του Σιράκ. Σημασία, όμως, έχει ότι επέστρεψε και δεν συνταξιοδοτήθηκε πολιτικά επιστρέφοντας στη δικηγορία, όπως είχε δηλώσει μετά την ήττα του από τον Ολάντ. «Άκουσε τη φωνή της Γαλλίας να τον καλεί», όπως λέει...

Στρογγυλέματα

Ο ηγέτης του Podemos Πάμπλο Ιγκλέσιας έσπευσε να δηλώσει την προηγούμενη εβδομάδα δύο πράγματα. Πρώτον, ότι αποκηρύσσει τις κρατικοποιήσεις των οργανισμών κοινής ωφέλειας, τις οποίες το κόμμα του υποσχόταν έως πρόσφατα. Δεύτερο, ότι εξακολουθεί να υποστηρίζει την ανάγκη αναδιάρθρωσης του ισπανικού χρέους προς τους δανειστές τελευταίου καταφυγίου (τους θεσμούς της ΕΕ, δηλαδή), αλλά δε θα προχωρήσει σε καμιά μονομερή κίνηση. Ο, τι είναι να γίνει θα γίνει μόνο συναινετικά με τους δανειστές. Βίοι παράλληλοι με τον ΣΥΡΙΖΑ...

Παρακμή

Στην Ελλάδα της κρίσης και της παρακμής έμελλε να το δούμε κι αυτό: τον Ρουβά να βραβεύεται με το βραβείο Κάρολος Κουν στην κατηγορία του αρχαίου δράματος (θα τρίζουν τα κόκαλα του μακαρίτη του Κουν) και ν' απαντά στις αποδοκιμασίες με ύφος χιλιών ουρακουτάγκων: «Καμιά αστυνομία θεάτρου δε θα με κάνει να σταματήσω να ονειρεύομαι. Αυτός είναι ο δρόμος που επέλεξα να εξελιχθώ, **η μουσική και το θέατρο**»!

ZOOM

Το Μνημόνιο, το μετα-Μνημόνιο και ο ΣΥΡΙΖΑ (1)

Καθώς το εσωτερικό «πολιτικό δράμα» κορυφώνεται και βαδίζει προς τη λύση του (χωρίς ακόμη να ξέρουμε ποιος θα νικήσει), στη δημόσια σφαίρα κυριαρχεί η συζήτηση για τα πολιτικά επιφαινόμενα, η οποία επικεντρώνεται σε ερωτήματα που καμιά σχέση δεν έχουν με την ουσία: θα συγκεντρώσει η συγκυβέρνηση τους 180 βουλευτές ή δε θα μπορέσει οπότε θα προκηρυχτούν εκλογές; Πόσοι θα χωρέσουν στα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ για να μην προστεθούν στους 180; Θα κατέβει αυτόνομα στις εκλογές η ΔΗΜΑΡ ή θα αναζητήσει φιλοξενία στα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ;

Υπαρκτά είναι όλα αυτά τα ερωτήματα, αλλά δεν αφορούν την ουσία. Την ουσία μπορούμε να τη βρούμε μόνο αν ανατρέξουμε πρώτα στην οικονομία. Αυτό ίσχυε παντού και πάντοτε, όμως στη συγκεκριμένη περίοδο του ελληνικού καπιταλισμού ισχύει κατά μείζονα λόγο, καθώς υπάρχουν ορισμένα δεδομένα τα οποία προδιαγράφουν τις ακολουθητέες πολιτικές. Υπάρχουν περιθώρια, αυστηρά προδιαγεγραμμένα, τα οποία δεν επιτρέπουν διαφοροποιήσεις από τις πολιτικές δυνάμεις οι οποίες επιθυμούν (και το διακηρύσσουν στεντορεία τη φωνή) να διαχειριστούν τον ελληνικό καπιταλισμό, χωρίς να διασαλεύσουν τα θεμέλιά του, τη διεθνή του θέση και τις δεσμεύσεις που εκπορεύονται απ' αυτή τη θέση. Επειδή δεν έχουμε ακούσει κανένα κόμμα εξουσίας να δηλώνει ότι θα κινηθεί σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση (αντίθετα, ακούμε τους εκπροσώπους τους να διαγωνίζονται ενώπιον των καπιταλιστών σα μαθητές που επιδιώκουν την εύνοια του δασκάλου), πρέπει να ανατρέξουμε στην οικονομία, για να δούμε αν οι υποσχέσεις του ΣΥΡΙΖΑ για τη μετα-μνημονιακή πολιτική έχουν οποιαδήποτε γείωση στις απαιτήσεις της οικονομικής πραγματικότητας, την οποία ο ΣΥΡΙΖΑ υπόσχεται ότι θα σεβαστεί και θα υπηρετήσει.

Αυτό θα επιχειρήσουμε να κάνουμε σε μια σειρά τεσσάρων σημειωμάτων, η οποία θα ολοκληρωθεί στο πρώτο φύλλο της νέας χρονιάς, όταν και θα ξέρουμε αν «βαίνομεν προς εκλογάς» ή όχι.

Το Μνημόνιο ως διαχειριστικό μοντέλο

Συχνά, απορροφημένοι από τις ριπές των αντεργατικών και αντιλαϊκών μέτρων που συνοδεύουν τα Μνημόνια, ξεχνάμε να πάμε στη βαθύτερη ουσία της πολιτικής που υλοποιούν αυτά τα μέτρα. Αν προσπαθήσουμε να κλείσουμε σ' ένα σύντομο ορισμό την ουσία του Μνημονίου, θα λέγαμε ότι αποτελεί το μπουσούλα για μια άκρως συντηρητική ανασυγκρότηση του ελληνικού καπιταλισμού. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για την ολοκλήρωση μιας διαδικασίας η οποία ξεκίνησε στα μέσα της δεκαετίας του '80, γνώρισε την πρώτη κορύφωσή της στα μέσα της δεκαετίας του '90 και έκτοτε συνεχιζόταν με σταθερό ρυθμό. Η διαφορά είναι πως τότε η συντηρητική ανασυγκρότηση εξελισσόταν βήμα-βήμα, καμιά φορά και με υποχωρήσεις (μπορούμε για παράδειγμα να θυμηθούμε την υπαναχώρηση από το σχέδιο Γιαννίτση για το Ασφαλιστικό και την αντικατάστασή του από τον ημιότερο

νόμο Ρέππα), ενώ στα μνημονιακά χρόνια η διαδικασία πήρε θυελλώδη μορφή, ο ιστορικός χρόνος συμπυκνώθηκε και σε λιγότερο από μια πενταετία σχεδόν ολοκληρώθηκε.

Το ξέσπασμα και στην Ελλάδα της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης, που συνέβη το 2009, έθεσε επί τάπητος δυο κεντρικά διαχειριστικά ζητήματα. **Πρώτο**, την εξασφάλιση της εξυπηρέτησης των δανείων που είχε συνάψει το ελληνικό κράτος και, **δεύτερο**, την κινεζοποίηση της ελληνικής κοινωνίας, η οποία με όρους πολιτικής οικονομίας ορίζεται ως η αύξηση στο μέγιστο δυνατό επίπεδο του βαθμού εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης.

Ενώ, όμως, οι δύο αυτές θεμελιώδεις διαχειριστικές κατευθύνσεις ήταν σαφείς από την πρώτη στιγμή -αλλά, κι αν δεν ήταν καθαρά ορατές, θα έπρεπε να προκύψουν από μια ανάλυση του ελληνικού καπιταλισμού και των στρατηγικών του κατευθύνσεων τις τρεις τελευταίες δεκαετίες, καθώς και από την εμπειρία της εμπλοκής του ΔΝΤ όπου κλήθηκε να παρέμβει- το πρώτο διάστημα γινόταν συζήτηση μόνο για την πρώτη κατεύθυνση, καθώς το όλο ζήτημα περικλεισθηκε κουτοπονήρη στον βλακώδη ορισμό της «κρίσης χρέους». Ουμόμαστε όλοι πόσος χρόνος και πόση φαϊά ουσία καταναλώθηκαν σε προτάσεις περί της ανάγκης συγκρότησης «επιτροπής λογιστικού ελέγχου», η οποία θα κήρυττε το μεγαλύτερο μέρος του χρέους «απεχθές» και θα πετύχαινε τη διαγραφή του, και σε άλλες τέτοιες μπαρούφες, οι οποίες σκορπούσαν σύγχυση και είχαν τη δική τους συνδρομή στην καλλιέργεια ενός κλίματος εφησυχασμού στην εργατική τάξη, η οποία έτσι κι αλλιώς ήταν ταξικά απροετοίμαστη για ν' αντιμετωπίσει τη σφοδρή και κατά κύματα επίθεση των δυνάμεων του κεφαλαίου.

Στη συνέχεια και μετά από πολύ καιρό, όλοι άρχισαν να... ανακαλύπτουν την τακτική της «εσωτερικής υποτίμησης», η οποία όμως αφορούσε μόνο την τιμή της εργατικής δύναμης και τους γενικότερους όρους που την καθορίζουν (εργασιακές σχέσεις, Ασφαλιστικό) και στη συνέχεια να μιλούν για «κινεζοποίηση», όρο που εμείς εισάγαμε στην πολιτική ορολογία της εποχής, αλλά δυστυχώς για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα ακουγόταν ως αιρετική άποψη.

Πενταετία σημειωτών

Πού βρίσκεται σήμερα το ελληνικό χρέος; Ως ποσοστό του ΑΕΠ το χρέος βρίσκεται σήμερα σε επίπεδο ψηλότερο από εκείνο το οποίο το 2010 κατέστησε αναγκαία την προσφυγή στο μηχανισμό στήριξης και στο ΔΝΤ! Στο 124% του ΑΕΠ ήταν το χρέος όταν ο Παπανδρέου έκανε την προσφυγή, πάνω από 170% είναι σήμερα! Ακόμα κι αν το ΑΕΠ δεν είχε πέσει κατά 27% περίπου, το χρέος και πάλι ως ποσοστό θα ήταν πάνω από 130% του ΑΕΠ. Και όμως, μέσα στην πενταετία που μεσολάβησε από την έναρξη της μνημονιακής περιόδου, έχουν γίνει τρεις αναδιρθρώσεις του χρέους. Μία το 2011, με επιμηκύνσεις αποπληρωμής και μείωση επιτοκίων, μία με το περιβόητο PSI

και μία με την επαναγορά τμήματος του χρέους (Νοέμβριος 2012). Αυτό συνέβη γιατί νέα χρέη προσθέτονταν στα παλιά, καθώς ο κρατικός προϋπολογισμός δεν μπορούσε να καλύψει τα υπέρογκα τοκοχρεολύσια κάθε χρονιάς.

Το αποτέλεσμα αυτό επιβεβαιώνει τη θεωρητική άποψη, που από την πρώτη στιγμή κατέθεσε η «Κόντρα», ότι το χρέος αποτελεί ένα εργαλείο για την απομύζηση των αξιών που παράγει η ελληνική εργατική τάξη και παράλληλα για την προώθηση της κινεζοποίησης. «Δεν είναι το χρέος, μην έχεις αυταπάτες, μηχανές φτηνές θέλουν τους εργάτες» είναι ένα από τα συνθήματα που φωνάζουμε όλ' αυτά τα χρόνια στις εργατικές και λαϊκές κινητοποιήσεις, εκλαϊκεύοντας την οικονομική ανάλυση και συμπυκνώνοντάς την με τρόπο λιτό και σαφή.

Η ίδια η διαδικασία συσσώρευσης στον καπιταλισμό δημιουργεί κεφάλαια που λιμνάζουν, καθώς δεν μπορούν να επενδυθούν παραγωγικά. Ο δανεισμός κρατών είναι η προσφορότερη (από την άποψη της κερδοφορίας, φυσικά) επένδυση αυτών των κεφαλαίων. Το φαινόμενο παρατηρούνταν ήδη από την εποχή του Μαρξ, ο οποίος το ανέλυσε, όμως στη φάση του μονοπωλιακού καπιταλισμού έχει πάρει γιγάντιες διαστάσεις. Το πρόβλημα για τους δανειστές -είτε είναι ιδιώτες σπεκουλάντες είτε είναι κράτη και θεσμοί, όπως το ΔΝΤ ή οι μηχανισμοί που δημιούργησε η ΕΕ- δεν είναι να μηδενίσουν το χρέος των εξαρτημένων χωρών (αν το μηδένιζαν, δε θα υπήρχε χώρος τοποθέτησης των λιμναζόντων κεφαλαίων), αλλά να το καταστήσουν διαχειρίσιμο. Βιώσιμο όπως λένε.

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει να μπορεί το κράτος οφειλέτης να πληρώνει κάθε χρόνο τους τόκους. Για τα χρεολύσια δεν ανησυχούν, διότι αυτά αποπληρώνονται με τη λήψη νέων δανείων. Πρέπει, όμως, να υπάρχει ένας έλεγχος, ώστε ο δανεισμός να μη μεγαλώνει με αλματώδη ρυθμό, διότι θα φτάσει κάποια στιγμή που το κράτος οφειλέτης δε θα μπορεί να αποπληρώσει το σύνολο των τόκων. Δεν είναι τυχαίο ότι η συνθήκη του Μάαστριχτ θέτει το στόχο της συγκράτησης του δανεισμού των κρατών μελών της ΕΕ στο 60% του ΑΕΠ, όμως αυτός ο στόχος ουδέποτε τηρήθηκε, ούτε επιδείχτηκε ιδιαίτερο ενδιαφέρον να επιτευχθεί, εν αντιθέσει με το στόχο 3% για το έλλειμμα, που ελέγχεται αυστηρά, διότι απ' αυτόν εξαρτάται η σταθερότητα του ευρώ.

Στη μνημονιακή πενταετία το ελληνικό χρέος αναδιρθρώθηκε, όμως αυξήθηκε αλματωδώς. Το ελληνικό κράτος, όμως, χάρη στη μνημονιακή πολιτική, αποπληρώσε κανονικά τους τόκους κάθε χρονιάς, ενώ τα ληξιπρόθεσμα ομόλογα αντικαταστάθηκαν από νέα, με πιο ισχυρές εγγυήσεις για τους δανειστές (βρετανικό δίκαιο). Οι πάντες γνωρίζουν ότι θα χρειαστούν και νέες αναδιρθρώσεις στο μέλλον, όμως αυτές θα γίνουν με τους όρους των δανειστών και τη στιγμή που πρέπει. Από την άποψη αυτή, και στο πρώτο σκέλος, οι στόχοι του κεφαλαίου επιτεύχθηκαν, παρά την αύξηση του χρέους.

Πέτρος Γιώτης

Eurogroup

Τελεσίγραφο στο ελληνικό πολιτικό σύστημα

Χαρακτήρα τελεσίγραφου έχει η απόφαση που πήρε στις 8 Δεκέμβρη το Eurogroup. Γι' αυτό δεν είναι τυχαίο ότι στα ελληνικά ΜΜΕ δεν έγινε ιδιαίτερη συζήτηση, ούτε η ανακοίνωση μεταφράστηκε στα ελληνικά. Η ανακοίνωση είναι λακωνική και θέτει τους όρους υπο τους οποίους μπορεί να συνεχιστεί η οποιαδήποτε παραπέρα «υποστήριξη» του ελληνικού κράτους.

Οι όροι είναι συγκεκριμένοι: Πρώτον, για να εκταμειωθεί η δόση ύψους 1,8 δισ. ευρώ από τον EFSF, θα πρέπει να ολοκληρωθεί η διαπραγμάτευση με την τρόικα και να υλοποιηθούν όλα τα προαπαιτούμενα που αναζητεί η διαπραγμάτευση θα περλαιγβάνει. Ο Ντσειεμπλου, που παρουσίασε την απόφαση στους δημοσιογράφους εξήγησε κάπως περισσότερο τα πράγματα. Περιμένουμε δύο έγγραφα, είπε. Το ένα είναι μια έκθεση της τρόικας για το σημείο στο οποίο έχει φτάσει η τρέχουσα διαπραγμάτευση. Το άλλο είναι το αίτημα από τις ελληνικές αρχές για διήμηση παράσταση, το οποίο **θα περιλαμβάνει ισχυρές δεσμεύσεις αναφορικά με την εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων που έχουν ήδη συμφωνηθεί με την τρόικα στο πλαίσιο της τρέχουσας επιθεώρησης**.

Για να χορηγηθεί στην Ελλάδα μια προληπτική γραμμή πίστωσης (ECCL) θα πρέπει να ολοκληρωθούν όλα τα μέτρα που θα προβλέπονται από την τρέχουσα αξιολόγηση της τρόικας και να συνεχιστεί η εμπλοκή του ΔΝΤ. Ο όρος της συνέχισης της εμπλοκής του ΔΝΤ έχει διπλό περιεχόμενο. Από τη μια πρόκειται για τις επόμενες δόσεις του δανείου από το ΔΝΤ, τις οποίες το ελληνικό κράτος πρέπει υποχρεωτικά να πάρει (τελειώνουν το πρώτο τρίμηνο του 2016) και από την άλλη πρόκειται για τον ελεγκτικό ρόλο του ΔΝΤ. Γι' αυτό χρησιμοποιείται ο γενικός όρος «εμπλοκή του ΔΝΤ», που τα περιλαμβάνει όλα.

Ενα άλλο θέμα για το οποίο επικράτησε μούγκα στην Ελλάδα, είναι το υπόλοιπο του ΤΧΣ. Πρόκειται για τα 11 με 11,5 δισ. ευρώ, τα οποία δεν χρησιμοποιήθηκαν για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και παραμένουν ως απόβημα στο ΤΧΣ. Κανονικά, με την ολοκλήρωση του προγράμματος στις 31.12.14, αυτά τα ομόλογα θα έπρεπε να επιστραφούν στον EFSF και να μειώσουν ισόποσα το χρέος του ελληνικού κράτους. Όλοι γνωρίζουν πως αυτά τα λεφτά προορίζονται για ν' αποτελέσουν την προλη-

πτική γραμμή πίστωσης. Παρατείνοντας την ισχύ των ομολόγων μέχρι τα τέλη Φλεβάρη, οι δανειστές ρίχνουν έναν ακόμη εκβιασμό στο τραπέζι: μέσα στο 2015 πρέπει να εξωφλησείτε ομόλογα που λήγουν. Μπορείτε να βγείτε στις «αγορές» για να δανειστείτε; Αν ναι, στο καλό και με την ευχή μας. Αν κρίνετε ότι οι «αγορές» θα

σας σκίσουν, τότε χρειάζεστε και τα ομόλογα που υπάρχουν στο ΤΧΣ (με χαμηλό επιτόκιο μάλιστα) και ενδεχομένως και άλλα κεφάλαια από τον ESM. Για να τα πάρετε, δεν έχετε παρά να συμμορφωθείτε με τους όρους που σας θέτουμε, οι οποίοι είναι αδιαπραγμάτευτοι. Δεν μιλά η τρόικα, αλλά το Συμβούλιο των υπουργών.

Δήλωση του Eurogroup για την Ελλάδα

Το Eurogroup καλωσορίζει τις πρόσφατες θτικές μακροοικονομικές εξελίξεις στην ελληνική οικονομία. Οι βελτιωμένες προδοκίες ανάπτυξης για την Ελλάδα αντανακλούν τις αξιοσημείωτες προσπάθειες προσαρμογής που αναλήφθηκαν από τους έλληνες πολίτες και τις ελληνικές αρχές. Το πρόγραμμα οικονομικής προσαρμογής αρχίζει να αποδίδει και αποδεικνύει ότι αποτελεί θεμέλιο λίθο για την επιστροφή της Ελλάδας σε βιώσιμη και ισορροπημένη ανάπτυξη και δημιουργία θέσεων εργασίας.

Επίσης καλωσορίζουμε την πρόοδο που σημείωσαν οι ελληνικές αρχές προκειμένου να ανταποκριθούν στα σημαντικά ζητήματα για την ολοκλήρωση της πέμπτης επιθεώρησης, όπως αξιολογήθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την ΕΚΤ και το ΔΝΤ. Βεβαίως, σημειώνουμε ότι πέρα από την πρόσφατη πρόοδο, η τρέχουσα επιθεώρηση δεν μπορεί πλέον να ολοκληρωθεί πριν τα τέλη του χρόνου. Επομένως, η τρέχουσα επιθεώρηση θα χρειαστεί να συνεχιστεί τους πρώτους μήνες του 2015, μέχρι να επιτευχθεί συμφωνία σε επίπεδο τεχνοκρατών και να κριθεί ότι όλα τα προαπαιτούμενα έχουν εκπληρωθεί. Αυτό θα στρώσει το δρόμο για την εκταμίευση των 1,8 δισ. ευρώ που προβλέπονται από το τρέχον πρόγραμμα του EFSF.

Επομένως, το Eurogroup θα διακείτο ευνοϊκά σε αίτημα της Ελλάδας για μια τεχνική επέκταση του τρέχοντος προγράμματος του EFSF κατά δύο μήνες. Το Eurogroup ζήτησε από τις υπηρεσίες να προετοιμάσουν μια έκθεση για την κατάσταση στην οποία βρίσκεται η τρέχουσα επιθεώρηση και έδωσε εντολή στο EWG (σ.σ. EuroWorking Group) να ενημερώσει τα κράτη μέλη προκειμένου να ενεργοποιήσουν τις εθνικές διαδικασίες με προοπτική να φτάσουμε σε μια τελική απόφαση για την επέκταση της τρέχουσας Κύριας Συμφωνίας Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης από το Συμβούλιο των Διευθυντών του EFSF μέχρι το τέλος του χρόνου.

Επιπλέον, πληροφορηθήκαμε από την ΕΕ, την ΕΚΤ και το ΔΝΤ, ότι θα ήταν συνετό να επεκταθεί η περίοδος ισχύος των ομολόγων EFSF στο αποθεματικό του ΤΧΣ μέχρι το τέλος του Φλεβάρη του 2015, παράλληλα με την επέκταση του προγράμματος του EFSF. Το Eurogroup διακείται ευνοϊκά προς μια τέτοια επέκταση. Ανταποκρινόμενος σε αίτημα της Ελλάδας, ο EFSF μπορεί να κάνει τις απαραίτητες διευθετήσεις πριν το τέλος του χρόνου.

Το Eurogroup καλεί τις ελληνικές αρχές να πραγματοποιήσουν μια άμεση και πλήρη εφαρμογή όλων των μεταρρυθμίσεων που απαιτούνται για την ολοκλήρωση της πέμπτης επιθεώρησης. Αυτές οι μεταρρυθμίσεις είναι το κλειδί για την υοαλή λειτουργία της ελληνικής οικονομίας και θα συμβάλουν για να υπάρξει βιώσιμη ανάπτυξη και απασχόληση και για να εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών, ώστε κατ' αυτόν τον τρόπο να ικανοποιηθούν πλήρως οι σκοποί του προγράμματος.

Τα κράτη μέλη της Ευρωζώνης παραμένουν ευνοϊκά διακείμενα στην εκχώρηση στην Ελλάδα μιας προληπτικής γραμμής πίστωσης από τον ESM (ECCL), εάν η Ελλάδα το ζητήσει και υπό τους όρους της ολοκλήρωσης των μεταρρυθμιστικών μέτρων που ακόμη εκκρεμούν στο πλαίσιο της τρέχουσας αξιολόγησης, της συνέχισης της εμπλοκής του ΔΝΤ και της ολοκλήρωσης των σχετικών εθνικών και ευρωενωσιακών διαδικασιών.

Οι ιμπεριαλιστές δανειστές καθορίζουν τις πολιτικές εξελίξεις

Οποιοι αμφιβάλλει για το ότι η επίσπευση της προεδρικής εκλογής είναι μια κίνηση ανάγκης από το δίδυμο Σαμαρά-Βενιζέλου και ιδιαίτερα από τον πρώτο, στην οποία σύρθηκε μετά από τη συνειδητοποίηση της εγκατάλειψης από τους έως τώρα προστάτες του, δεν έχει παρά να συγκρίνει δυο ει-κόνες. Μία του Σεπτεμβρίου και μία του Δεκεμβρίου.

Το Σεπτέμβριο, ένας Σαμαράς γεμάτος οίηση και αλαζονεία, προανήγγειλε το τέλος του Μνημονίου, την αποχώρηση της τρόικας και την εγκατάλειψη των υπολειπόμενων δόσεων του ΔΝΤ. Προανήγγειλε, επίσης, μια fast track διαδικασία ολοκλήρωσης της τελευταίας επιθεώρησης από την τρόικα (γι' αυτό και έγινε η προκαταρκτική συνάντηση στο Παρίσι) και στη συνέχεια συμφωνία με τους δανειστές για την αναδιάρθρωση του χρέους (στο κυβερνητικό επιτελείο θεωρούσαν σίγουρη την επιμήκυνση και διαπραγματεύσιμη τη μετατροπή των κυμαινόμενων επιτοκίων σε σταθερά, στα σημερινά χαμηλά επίπεδα). Όλη η τακτική της κυβέρνησης για την προεδρική εκλογή και την μέσω αυτής εξασφάλιση της παράτασης της θητείας της συγκυβέρνησης μέχρι τον Ιούνιο του 2016 στριζόταν σ' αυτά τα «αδεσμένα».

Το Δεκέμβριο, ένας Σαμαράς με κομμένα τα φτερά, έχοντας εισπράξει απαντά χαστούκια (από τις «αγορές», αλλά και από τους δανειστές προστάτες του), φέρνει την προεδρική εκλογή δυο μήνες μπροστά και παίζει σε μια ζαριά το μέλλον της κυβέρνησης του, χωρίς να έχει τίποτα στα χέρια του και με τους πάντες να γνωρίζουν ότι μετά την προεδρική εκλογή οι βουλευτές θα οπότε να ψηφίσουν το πακέτο των νέων μέτρων, με κορυφαία την αντισταφλιστική ανατροπή.

Η κυβερνητική τακτική για την προεδρική εκλογή δε διαφοροποιείται απλώς, αλλά αλλάζει πλήρως. Εκεί που ο Σαμαράς υπολόγιζε ότι θα πάει στην προεδρική εκλογή έχοντας στα χέρια του μια συμφωνία για την αναδιάρθρωση του χρέους, είναι αναγκασμένος να πάει χωρίς να έχει τίποτα και επιπλέον να έχει συμφωνήσει σε νέες πιστωτικές γραμμές από την ΕΕ και το ΔΝΤ και σε ένα πακέτο προκαταρκτικών μέτρων, το οποίο θα συμπληρωθεί από τα μέτρα που θα συμφωνηθούν για ν' ανοίξουν οι νέες πιστωτικές γραμμές. Για να μπορέσει να μαζέψει τους 180 βουλευτές της συγκυβέρνηση δεν κρατάει στα χέρια της γλυκά και γλειφιτζούρια, αλλά έναν ωμό εκβιασμό: δώστε μας παράταση ζωής, αν θέλετε να εξακολουθήσετε να είστε βουλευτές και να έχετε μια ευκαιρία για να εξασφαλίσετε το μέλλον σας. Το αν και σε ποιο βαθμό θα πιάσει αυτός ο εκβιασμός δε θα μας απασχολήσει σ' αυτό το σημείωμα. Το αναφέρουμε μόνο για να φανεί καθαρά πού (νόμιζε ότι) βρίσκονταν ο Σαμαράς και πού βρίσκεται σήμερα.

Υπάρχει ένα ερώτημα: εκτίμησε μό-

νος του ο Σαμαράς, ότι όλα θα γίνουν όπως βόλεψε το δικό του εσωτερικό πολιτικό σχεδιασμό ή, ακόμη χειρότερα, θεώρησε ότι μπορεί να εκβιάσει τους δανειστές, εκτιμώντας ότι είναι γι' αυτούς αναντικατάστατος; Ή μήπως είχε πάρει παρασκηνιακά διαβεβαιώσεις, προχώρησε βάσει αυτών των διαβεβαιώσεων, αλλά στην πορεία τον άδειασαν και τον πέταξαν σαν στυμμένη λεμονόκουπα στο περιθώριο, αφήνοντας τον να τα βγάλει πέρα σε χειρότερες συνθήκες και χωρίς δική του στήριξη;

Εκτιμούμε ότι συνέβη το τελευταίο. Ο Σαμαράς ούτε άπειρος είναι ούτε «ζαρκίας» στην πολιτική. Κάποιες διαβερναιώσεις είχε πάρει για να εμφανιζόταν τόσο αλαζονικός και τόσο σίγουρος. Αλλάς θα είχε αλλάξει έγκαιρα το σχεδιασμό του. Όταν πήγε στο Βερολίνο και συνάντησε τη Μέρκελ, ανεξάρτητα απ' αυτά που ειπώθηκαν δημόσια, είναι σίγουρο ότι όλος ο πολιτικός σχεδιασμός συζητήθηκε στο παρασκήνιο. Για να επιμένει ο Σαμαράς στον αρχικό σχεδιασμό του και να δηλώνει τα ίδια (το μνημόνιο τελειώνει - η τρόικα φεύγει - δε χρειάζομαστε τις υπολοίπες σφάλιση της παράτασης της θητείας της συγκυβέρνησης μέχρι τον Ιούνιο του 2016 στριζόταν σ' αυτά τα «αδεσμένα».

Το Δεκέμβριο, ένας Σαμαράς με κομμένα τα φτερά, έχοντας εισπράξει απαντά χαστούκια (από τις «αγορές», αλλά και από τους δανειστές προστάτες του), φέρνει την προεδρική εκλογή δυο μήνες μπροστά και παίζει σε μια ζαριά το μέλλον της κυβέρνησης του, χωρίς να έχει τίποτα στα χέρια του και με τους πάντες να γνωρίζουν ότι μετά την προεδρική εκλογή οι βουλευτές θα οπότε να ψηφίσουν το πακέτο των νέων μέτρων, με κορυφαία την αντισταφλιστική ανατροπή.

Εφαγαν πόρτα

Από την άποψη αυτή, ο Σαμαράς έχει τη μεταχείριση που είχε και ο Γιωργάκης Παπανδρέου. Τον είχαν στα όπα-όπα, μέχρι που είδαν ότι δεν «τραβάρει» άλλο, οπότε τον άδειασαν μεγαλοπρεπώς, γιατί είχαν ήδη εναλλακτική λύση. Εναλλακτική λύση έχουν και τώρα, τον ΣΥΡΙΖΑ, γι' αυτό και δεν πρόσφεραν ούτε τόση δα βοήθεια στον έως τώρα εκλεκτό τους, τον Σαμαρά, ο οποίος δικαίως αισθάνεται... και κερατάς και δαρμένος.

Τα παπαγαλάκια της κυβερνητικής προπαγάνδας, κατάλληλα δασκαλεμένα, έλεγαν τις μέρες που προηγήθηκαν του Eurogroup, ότι Σαμαράς και Παπανδρέου επιδιόκναι σ' ένα μαραθινό πολιτικών διαπραγματεύσεων, τηλεφωνώντας στους πάντες και ζητώντας στήριξη: στην Μέρκελ, τον Σόιμπλε, την Λαγκάρντ, τον Γιούνκερ, τον Μοσκοβισί. Δεν αμφιβάλλουμε ότι επεδίωξαν αυτές τις επαφές, καθώς προσπαθούσαν ν' αποφύγουν τον εκβιασμό. Το βέβαιο είναι πως έφαγαν πόρτα από παντού, κατά το κοινώς λεγόμενο. Είτε απευθείας από τους ιμπεριαλιστές ηγέτες είτε μέσω συνεργατών τους (γιατί κάποιος δεν αποκλείεται και να απαξίωσαν να τους μιλήσουν). Έτσι κατέφυγαν στη μόνη λύση που είχαν στη διάθεσή τους. Ή μια «ζαριά», με τη μορφή εκβιασμού, (νόμιζε ότι) βρίσκονταν ο Σαμαράς και πού βρίσκεται σήμερα.

βουλευτές.

Αλλά ακόμη κι αυτή τη ζαριά δεν αποφάσισαν μόνοι τους να τη ρίξουν. Ζήτησαν πρώτα την άδεια από τους δανειστές, όπως εμμέσως πλην σαφώς αποκάλυψε ο Σόιμπλε. Είχαν το φόβο μη τυχόν εξοργίσουν τους δανειστές και έχουν την τύχη του Παπανδρέου που τον «ξεφλούδισαν σαν αυγό» στις Κάννες. Το μόνο που εισέπραξαν είναι μερικά καλά λόγια από τον Σόιμπλε, τον Μοσκοβισί και την επί του Τύπου εκπρόσωπο του τελευταίου, χωρίς όμως αυτά να συνοδεύονται από επιθέσεις προς τον ΣΥΡΙΖΑ. Η δίμηνη παράταση στο ισχύον Μνημόνιο θα μπορούσε να θεωρηθεί ως χάρη από τους δανειστές στους Σαμαρά-Βενιζέλο, όμως αν τη δούμε προεκτικότερο θα διαπιστώσουμε πως περισσότερο εξυτηρετεί τη δική τους τακτική, καθώς στέλνει ένα σαφές μήνυμα όχι μόνο στη συγκυβέρνηση, αλλά σε ολόκληρο το ελληνικό αστικό πολιτικό σύστημα. Οποια κυβέρνηση κι αν υπάρχει στο τέλος της δίμηνης παράτασης, θα βρει μπροστά της το τελεσίγραφο του Eurogroup και θα πρέπει ν' ανταποκριθεί άμεσα, γιατί το Μάρτη λήγουν ομόλογα που πλησιάζουν τα 5 δισ. ευρώ.

Σαφής εκβιασμός

Το μήνυμα που έστειλε το Eurogroup της 8ης Δεκεμβρίου (σε διπλανή στήλη δημοσιεύουμε σε δική μας μετάφραση ολόκληρη την ανακοίνωση) είναι σαφές: ξεκαθαρίστε πρώτα το εσωτερικό πολιτικό τοπίο, βρείτε με ποια κυβέρνηση θα συνεχίσετε και μετά ελάτε σ' εμάς να συζητήσουμε. Προσέξτε, όμως: να συζητήσουμε **όχι από μηδενική βάση**, αλλά υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις.

Πρώτα θα έχετε ολοκληρώσει την επιθεώρηση με την τρόικα και θα έχετε υλοποιήσει όλα τα προαπαιτούμενα και μετά θα κάνουμε οποιαδήποτε συζήτηση. Επίσης, για να σας ανοίξουμε με προληπτική γραμμή πίστωσης, **θα πρέπει να αποδεχτείτε τη συνέχιση της εμπλοκής του ΔΝΤ** και σε δανειακό επίπεδο και σε επίπεδο επιτήρησης.

Ο Σαμαράς με τον Βενιζέλο δεν είχαν άλλη επιλογή από το να προσπαθήσουν να μετατρέψουν τον εκβιασμό που δέχτηκαν οι ίδιοι από τους δανειστές σε εκβιασμό επί των βουλευτών, με την προσδοκία ότι μπορούν να μαζέψουν 180 και να σώσουν την παρτίδα. Όπλο τους μοναδικό, έτσι όπως ήρθαν τα πράγματα, πρώτον οι παχυλοί βουλευτικοί μισθοί ενάμιση χρόνου ακόμη και δεύτερον η χρονική άνεση να ψηφίζουν οι προς «εξαφάνιση» βουλευτές πως θα μπορέσουν να εξασφαλίσουν το πολιτικό τους μέλλον.

Ζαριά; Ζαριά, αλλά μόνο ως προς το σκέλος της επιβίωσης της κυβέρνησής τους. Ή μαζεύουν 180 και κερδίζουν ή δεν τους μαζεύουν και χάνουν. Αν χάσουν, η «καυτή πατάτα» θα πεταχτεί στα χέρια του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος θα πρέπει να ολοκληρώσει την επιθεώρηση της

τρόικας, να ικανοποιήσει τα προαπαιτούμενα και να συμφωνήσει για την προληπτική γραμμή πίστωσης (το νέο Μνημόνιο, δηλαδή). Οι ίδιοι θα πάνε και στην προεδρική εκλογή και στις εθνικές εκλογές, αν προκρηχτούν, χωρίς να έχουν υπογράψει και ψηφίσει τα νέα μέτρα, ενώ κατά την προεκλογική περίοδο θα μπορέσουν να φορέσουν το φωτοστέφανο των ηρώων που δεν υπέκυψαν στους εκβιασμούς της τρόικας και των δανειστών, με την ελπίδα

ότι μπορεί να περιορίσουν την έκταση της ήττας τους που αυτή τη στιγμή διγράφεται ως αναποφευκτη. Και μετά να περιμένουν τη γρήγορη φθορά του ΣΥΡΙΖΑ.

Ο σχεδιασμός αυτός είναι τόσο καθαρός που δε χρειάζεται καμιά προσπάθεια για να τον «αδιάβασε» κανείς. Το ότι δεν έχει καμιά σχέση μ' αυτά που σχεδίαζαν Σαμαράς και Βενιζέλος το Σεπτέμβριο δείχνει καθαρά ποιος κάικας και των δανειστών, με την ελπίδα

Μήπως ο εχθρός είναι υποτιθέμενος;

Το Bloomberg δεν χρειάζεται συστάσεις. Το Συγκρότημα Ψυχάρη παρομοιάς. Όταν το Bloomberg, σε ρεπορτάζ που αναδημοσιεύεται από το Συγκρότημα Ψυχάρη (Τα Νέα, 9.12.14) περιγράφει μια ειδυλλιακή σχέση των «αγορών» και των ιμπεριαλιστικών κέντρων με τον ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος όχι μόνο δεν θεωρείται εχθρός, αλλά τυχαινει και αποδοχής, τότε δύο τινά συμβαίνουν. Ή θα στελέχη του Bloomberg και του Συγκροτήματος έχασαν τα λογικά τους ή οι «αγορές» και τα ιμπεριαλιστικά κέντρα είναι υποτιθέμενος εχθρός του ΣΥΡΙΖΑ.

Ιδού χαρακτηριστικά αποσπάσματα από το ολοσέλιδο ρεπορτάζ, το οποίο κοσμεί τετράστηλη φωτογραφία ενός χαμογελαστού Τσίπρα:

«Καθώς ο Αλέξης Τσίπρας κινείται πιο κοντά στο να αναλάβει τα ηνία της πιο χρεωμένης χώρας στην Ευρώπη, προσπαθεί να πείσει όσους επενδύουν σε ομόλογα ότι δεν έχουν να φοβούνται τίποτα

» Τότε (σ.σ. στις εκλογές του '12) είχε υποσχεθεί προεκλογικά ότι θα ακύρωνε τη συμφωνία παροχής βοήθειας προς την Ελλάδα, ρισκώντας μια έξοδο από το ευρώ. Τώρα υπόσχεται δημοσιονομική σύνθεση.

» Ορισμένοι επενδυτές λένε ότι η προοπτική να κυβερνήσει ο Τσίπρας δεν αποτελεί τουλάχιστον προς το παρόν λόγο πανικού.

» Αξιωματούχοι στις Βρυξέλλες και στο Βερολίνο πιστεύουν ότι η οικονομική πραγματικότητα θα πείσει τον Τσίπρα να υποχωρήσει στις απαιτήσεις που συνεπάγεται η συμμετοχή της χώρας στο ευρώ, σύμφωνα με παράγοντα της ΕΕ.

» Η γερμανική κυβέρνηση δεν έχει σχέδιο έκτακτης ανάγκης αν ο ΣΥΡΙΖΑ κυβερνήσει επειδή θεωρεί ότι ο Τσίπρας θα αποδεχτεί το status quo, ανέφερε αξιωματούχος από το Βερολίνο.

Πρόσωπο που γνωρίζει τα σχέδια του ΣΥΡΙΖΑ είπε ότι η δημόσια ρητορική του κόμματος στοχεύει στην αύξηση της υποστήριξης των ψηφοφόρων και δεν πρέπει να εκλαμβάνεται ως σταθερός οδηγός του πολιτικού του προγράμματος».

εσωτερικές πολιτικές εξελίξεις, αντιμετωπίζοντας το πολιτικό προσωπικό σα μαριονέτες και τους ηγέτες του σαν ανάλωσιμους που μπορούν να τους χρησιμοποιούν και μετά να τους πετάνε σαν στυμμένες λεμονόκουπες στο σκουπίδοτενεκέ.

Νέο προσωπικό

Αν γυρίσουμε δυόμισι χρόνια πίσω, στην περίοδο των βουλευτικών εκλογών του Μάη και του Ιουνίου του 2012, θα θυμηθούμε κορυφαία στελέχη των ιμπεριαλιστών δανειστών να παρεμβαίνουν αποκάλυπτα κατά του ΣΥΡΙΖΑ και να στηρίζουν με όλα τα μέσα τους Σαμαρά, Βενιζέλο και Κουβέλη, οι οποίοι στη συνέχεια σχημάτισαν κυβέρνηση. Οι εξελίξεις των τελευταίων μηνών και το μεγαλοπρεπέστατο άδειασμα των Σαμαρά-Βενιζέλου το τελευταίο εικοσήμερο, που τους ανάγκασε να αλλάξουν ριζικά την τακτική τους, αποκάλυπτοντας και στους πλέον αδαείς τον πανικό τους, δείχνουν ότι οι σημερινοί συγκυβερνήτες θεωρούνται πλέον καμένα χαρτιά από τους δανειστές, οι οποίοι είναι έτοιμοι να συνεχίσουν τη συνεργασία με νέο πολιτικό προσωπικό. Το 2012 ο Σαμαράς κέρδισε τις εκλογές γιατί είχε αμέριστη «έξωθεν» βοήθεια, ενώ τώρα πρέπει να δώσει τη μάχη της συλλογής των 180 και μετά ενδεχομένως και την εκλογική μάχη μόνος, χωρίς «έξωθεν» βοήθεια και με τα φυλικά προς την κυβέρνηση του ΜΜΕ στην Ελλάδα σε ρόλο ουδέτερο παρατηρητή και όχι σφοδρό πολέμιου του ΣΥΡΙΖΑ. Για να μη μιλήσουμε για τους ντόπιους καπιταλιστές που τηρούν στάση φιλίας έως ευμενούς ουδετερότητας έναντι του ΣΥΡΙΖΑ.

Στους Σαμαρά-Βενιζέλο οι μεγάλοι προστάτες τους, η Μέρκελ με τον Σόιμπλε, συμπεριφέρθηκαν σαν σε υπαλήλους που πρέπει να παραιτηθούν εισπράττοντας έπαινο για ευδοκίμη ολοκλήρωση της θητείας τους. Δε θα το έκαναν αυτό αν δεν ήταν σίγουροι ότι η διάδοχη κατάσταση θα είναι εξίσου υπάκουη, νομιμοφόρων και πειθαρχημένη. Στα εξωτερικά χαρακτηριστικά κάποια πράγματα αναγκαστικά θ' αλλάζουν τον πρώτο καιρό (οι ιμπεριαλιστές ποτέ δε θέλουν να «καίνε» τόσο γρήγορα τους υπαλλήλους τους), όμως στην ουσία τα πάντα θα παραμείνουν ίδια.

Το 2012 ο Σαμαράς και Βενιζέλος, οι οποίοι είναι έτοιμοι να συνεχίσουν τη συνεργασία με νέο πολιτικό προσωπικό. Το 2012 ο Σαμαράς κέρδισε τις εκλογές γιατί είχε αμέριστη «έξωθεν» βοήθεια, ενώ τώρα πρέπει να δώσει τη μάχη της συλλογής των 180 και μετά ενδεχομένως και την εκλογική μάχη μόνος, χωρίς «έξωθεν» βοήθεια και με τα φυλικά προς την κυβέρνηση του ΜΜΕ στην Ελλάδα σε ρόλο ουδέτερο παρατηρητή και όχι σφοδρό πολέμιου του ΣΥΡΙΖΑ. Για να μη μιλήσουμε για τους ντόπιους καπιταλιστές που τηρούν στάση φιλίας έως ευμενούς ουδετερότητας έναντι του ΣΥΡΙΖΑ.

Το 2012 ο Σαμαράς και Βενιζέλος, οι οποίοι είναι έτοιμοι να συνεχίσουν τη συνεργασία με νέο πολιτικό προσωπικό. Το 2012 ο Σαμαράς κέρδισε τις εκλογές γιατί είχε αμέριστη «έξωθεν» βοήθεια, ενώ τώρα πρέπει να δώσει τη μάχη της συλλογής των 180 και μετά ενδεχομένως και την εκλογική μάχη μόνος, χωρίς «έξωθεν» βοήθεια και με τα φυλικά προς την κυβέρνηση του ΜΜΕ στην Ελλάδα σε ρόλο ουδέτερο παρατηρητή και όχι σφοδρό πολέμιου του ΣΥΡΙΖΑ. Για να μη μιλήσουμε για τους ντόπιους καπιταλιστές που τηρούν στάση φιλίας έως ευμενούς ουδετερότητας έναντι του ΣΥΡΙΖΑ.

Στην ίδια ρότα

Τι θέλουν οι δανειστές; Πρώτον να αποπληρώνονται κανονικά τα δανεία τους και δεύτερο να ολοκληρωθεί και να παγιωθεί η κινεζοποίηση. Εχουν τη δυνατότητα να επιβάλουν συνέχιση της ίδιας πολιτικής; Εχουν, διότι έχουν στα χέρια τους το εργαλείο που λέγεται χρέος. Οι Συριζαίοι λένε κουτοπόνηρα ότι έχουν ένα πρόγραμμα που οδηγεί σε ισοσκελισμένο προϋπολογισμό. Άντε να το δεχτούμε. Αυτό σημαίνει ότι από τον προϋπολογισμό θα πληρωθούν κανονικά οι τόκοι.

Τι γίνεται, όμως, με τα ληξιπρόθεσμα ομόλογα; Σύμφωνα με τα στοιχεία που μπορεί να दें κανείς στην ιστοσελίδα του ΟΑΗΧ, το 2015 τα ομόλογα που λήγουν ξεπερνούν τα 20 δισ. και το 2016 φτάνουν τα 7 δισ. Τι θα κάνει μ' αυτά τα ομόλογα ο ΣΥΡΙΖΑ; Στάση πληρωμών την αποκλείει. Ή θα βγει στις «αγορές» για να δανειστεί ή θα καταφύγει στη στοργική αγκαλιά του ESM και του ΔΝΤ με τις προληπτικές γραμμές πίστωσης. Οποιος πιστεύει ότι θα είναι ο ΣΥΡΙΖΑ που θα επιβάλει τη λήψησή του στους δανειστές και δε θα συμβεί το αντίθετο μπορεί να γυρίσει πλευρά...

Πολύ δύσκολη η εξίσωση των 180

Εν μπορεί κανείς να πάρει εντελώς αφήρηστα ένα σενάριο που κυκλοφορεί στη δημοσιογραφική πιάτσα, σύμφωνα με το οποίο Σαμαράς και Βενιζέλος ρίχνουν στην ορένη τον Σταύρο Δήμα, για να «καεί» στις δυο πρώτες ψηφοφορίες και στην τρίτη να ρίξουν άλλο όνομα και να μαζέψουν τους 180. Είναι η μεγάλη δυσκολία επίλυσης της εξίσωσης 155 + νχ = 180 (όπου ν ο εκτός κυβερνητικής πλειοψηφίας βουλευτές και ν ο αριθμός τους) που επιτρέπει την ανάπτυξη κάθε είδους σεναρίων, τα οποία προβάλουν ως βάσιμα και πιθανά.

Βέβαια, θα μπορούσε να αναρωτηθεί κανείς: πόση σημασία έχει το όνομα σ' αυτή την εκλογή, στην οποία διακύβευμα δεν είναι η εκλογή ενός κατάλληλου προέδρου, αλλά ο αν θα διατηρηθεί στη ζωή η κυβέρνηση ή το πολιτικό σύστημα θα οδηγηθεί αναγκαστικά σε εκλογές; Ποιοι θα ήταν εκείνο το πρόσωπο που θα μπορούσε στην τρίτη ψηφοφορία να αλλάξει τα δεδομένα και να προσφέρει στην κυβέρνηση μερικές ακόμη βουλευτικές ψήφους που θα φτάσουν το άθροισμα στους 180; Για ν' απαντήσει κανείς σ' αυτό το ερώτημα, θα πρέπει να δει τα δεδομένα αυτή τη στιγμή.

Ο κυβερνητικός συνασπισμός ξεκινά με 155 καταδικούς του βουλευτές. Σ' αυτούς προστίθενται οι θεωρούμενοι ως σίγουροι: Αηδόνης (κολλητός του Λορέντζου), Λυκούδης, Ψαριανός, Οικονόμου, Μάρκου (όλοι πρώην Δημαρτίτες) και Καπερνάρους, Γιοβανόπουλος, Κουράκης, Νταβρίνης, Κασσιπής, Μελάς (όλοι δεξιοί, πρώην ΝΔ και ΑΝΕΛ). Άντε να προσθέσουμε και τον Πολυδώρο, για να φτάσει το προεδρικό σύνολο τους 167. Χρειάζονται άλλοι 13, αριθμός που μοιάζει με το άπειρο υπό τις παρούσες συνθήκες.

Γιατί δεν είναι μόνο τι μαζεύει ο Σαμαράς, είναι και τι «κόβει» ο ΣΥΡΙΖΑ, με δέλεαρ μια θέση στα ψηφοδέλτια του. Μέχρι στιγμής έχει «κόψει» Τζακάρη, Βουδούρη, Παραστατίδη, ενώ φήμες ακούγονται ακόμη και για πρώην βουλευτές του Καμμένου, όπως οι καραδεξιάς Ιατρίδης και Μακρής και την κυρα-Χρυσούλα την Γιαταγάνη. Και βέβαια, υπάρχουν ακόμη ο πρώην Πασόκος Μπόλαρης, ο πρώην Δημαρτίτης και πρώην κολλητός του Βουδούρη Μουτσινάς. Χώρα οι νυν Δημαρτίτες, που είναι μια ολόκληρη κατηγορία, η οποία χωρίζεται σε τρεις υποκατηγορίες: σε εκείνους που υποστηρίζουν αναφανδόν την εκλογική συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ (Ρεπούση, Πανούσης, Κυρίτσης), σε εκείνους που εμφανίστηκαν να συνυπογράφουν κείμενο υπέρ της εκλογής προέδρου από την παρούσα Βουλή (Τσοούκαλης, Φούντα, Ψύρρας) και στους σιωπηλούς.

Μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ να μαζέψει στα ψηφοδέλτια του όλους αυτούς; Μπορεί να παράδειγμα να μαζέψει πρώην Πασόκους και Ανεμίτες, αλλά όχι τους Δημαρτίτες; Και πώς θα ξεπεράσει η ηγετική ομάδα τις αντιδράσεις που έχουν ήδη εκφραστεί εσωκομματικά, όχι μόνο από την «αριστερή πλατφόρμα», αλλά και από στελέχη της προεδρικής πλειοψηφίας, που δέχονται τα πάντα σε προγραμματικό επίπεδο, φωνάζουν όμως ενάντια στους «σώγαμπρους» γιατί φοβούνται ότι θα τους πάρουν δέδες; Ο Κουβέλης, πάντως, μάλλον επειδή υπάρχει παρασκηνιακή συμφωνία, η οποία κάποια στιγμή θα επικυρωθεί με μια πανηγυρική συνάντησή του με τον Τσίπρα, έσπευσε να ανακινώσει ότι τάσσεται κατά της εκλογής προέδρου της Δημοκρατίας από την παρούσα Βουλή. Αν, όμως, δεν μπορέσει να βολέψει στα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ όλους τους βουλευτές που έχουν απομείνει στη ΔΗΜΑΡ (οι περισσότεροι με το ένα πόδι έξω), είναι σίγουρο ότι θα έχει διαρροές.

Εδώ που έφτασαν τα πράγματα, ό,τι δεν εξασφαλίζεται στο ΣΥΡΙΖΑ θα βουλευτεί στην κυβερνητική πλευρά. Αυτό είναι νόμος. Για παράδειγμα, ο Τατσόπουλος και ο Ανδρουλάκης δε θα παραμείνουν ουδέτεροι. Προσθέτοντας αυτούς, συν τέσσερις του Καμμένου, που είχε πει ο Μελάς, συν τρεις Δημαρτίτες, το άθροισμα φτάνει τους 176. Χρειάζονται τέσσερις ακόμη και σ' αυτό το επίπεδο κάθε μονάδα είναι από μόνη της ένα πρόβλημα προς επίλυση.

Οπότε επανερχόμαστε στο αρχικό ερώτημα: ποια υποψηφιότητα θα μπορούσε να έχει αποφασιστικά τη ζύγισμα να μαζευτούν οι 150; Αποκλείοντας τον Κουβέλη (που ακόμη και αν συμφωνούσε να είναι υποψήφιος στην τρίτη ψηφοφορία, δεν είναι σίγουρο ότι θα τον ψηφίζουν όλοι οι Δημαρτίτες, γιατί δε θα έχουν βουλευτική εξασφάλιση για το μέλλον), ο μόνος τον οποίο μπορούμε να σκεφτούμε είναι ο Καραμανλής, που θα διέλυε εις τα εξ' ων συνετέθη το κόμμα του Καμμένου, αφήνοντας τον μόνο με τον Κουϊκ (ίσως όχι και μ' αυτόν). Υπάρχει τέτοια περίπτωση; Θεωρητικά ναι, αλλά είναι πολύ ναρς για να δοθεί απάντηση.

Το βέβαιο είναι πως οι εξελίξεις από τώρα και μέχρι τις 29 Δεκέμβρη θα τρέχουν πολύ γρήγορα. Ο Σαμαράς δεν κάνει τον εκβιασμό για να καθίσει με σταυρωμένα τα χέρια να περιμένει το αποτέλεσμα μια, απαλλαγμένος από το άγχος για την πτώση της κυβέρνησής του. Θα εξαντλήσει όλα τα μέσα.

Χτυπάει η καμπάνα για τους διοικητικούς των ΑΕΙ

Μετά τις απολύσεις των καθαριστριών του υπουργείου Οικονομικών, το καμπανάκι χτυπάει και για τους διοικητικούς υπάλληλους των ΑΕΙ, αφού οι δεσμεύσεις της συγκυβέρνησης έναντι των αφεντικών της τρόικας για απολύσεις μέχρι την εκπνοή του 2014 παραμένουν ισχυρές και ακλόνητες ακόμη και στην περίοδο που αναδίδει έντονα άρωμα εκλογών.

Με τα μάτια ορθάνοιχτα να θωρούν το φάσμα της ανεργίας, οι διοικητικοί υπάλληλοι του ΕΚΠΑ, ένα χρόνο μετά το κλείσιμο της μεγαλειώδους απεργίας τους, η οποία οδηγήθηκε στο τέλος μετά από πισώπλατα χτυπήματα, κάνουν ύστατες προσπάθειες να ξεσηκωθούν και να συγκροτήσουν τον αγώνα τους, κάνοντας παράλληλα έκκληση στους φοιτητές και τους άλλους εργαζόμενους του ΕΚΠΑ να συστρατευθούν στη μάχη. Η απόφαση του Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού του Πανεπιστημίου Αθηνών έχει ως εξής:

«ΚΑΜΙΑ ΑΠΟΛΥΣΗ

ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ

ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΟΥΝ ΟΛΟΙ ΟΙ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΙ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι,

δεν υπάρχουν περιθώρια για εφησυχασμό και αυταπάτες. Παρά την παρελκυστική τακτική και το παιχνίδι “καλού” Υπουργού Παιδείας και “κακού” Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης, η συγκυβέρνηση προχωράει τις διαδικασίες για την απόλυση 260 εργαζομένων από το ΕΚΠΑ και συνολικά 440 από τα 8 ΑΕΙ. Η διακοπή της μισθοδοσίας όσων έμειναν εκτός κινητικότητας, έχει αρχίσει από το καλοκαίρι και προχωράει σταδιακά με τη λήξη του μμήνου διαθεσιμότητας για κάθε κλάδο. Η ολοκλήρωση της κινητικότητας θα σημάνει ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ. ΤΩΡΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΚΥΡΩΣΟΥΜΕ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥΣ.

Η συγκυβέρνηση δεν ακούει κανένα επιχείρημα. Δε λογαριάζει τις επιπτώσεις στις ζωές μας.

Ούτε ενδιαφέρεται για τα Πανεπιστήμια.

ΓΙ’ ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ ΑΠΑΝΤΑΜΕ ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΥΠΟΧΩΡΗΤΟ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ

Στο πλαίσιο της απόφασης του Κ.Σ. της ΟΔΠΤΕ:

- Την Τετάρτη 10 Δεκεμβρίου, μπλοκάρουμε τη λειτουργία του κεντρικού κτηρίου του ΕΚΠΑ. Στις 12.00 πραγματοποιούμε Γ.Σ. του Συλλόγου μας για να αποφασίσουμε και να οργανώσουμε τη συσχέση του αγώνα μας.

- Στα τέλη της βδομάδας, παρεμβαίνουμε στη σύνοδο των Πρυτάνεων, σε συντονισμό με άλλους φορείς της πανεπιστημιακής κοινότητας.

- Συμμετέχουμε μαζικά στη 48ωρη απεργία των εργαζομένων στα ΑΕΙ-ΤΕΙ τη βδομάδα 15-19/12.

- Κλιμακώνουμε τον αγώνα μας για να μην περάσει η πολιτική των απολύσεων, να ακυρωθεί η διαθεσιμότητα, να καταργηθεί η ΚΥΑ, να επανασταθούν οι καταργημένες θέσεις και να επιστρέψουν ΟΛΟΙ οι διαθέσιμοι στις θέσεις τους. Καλούμε φοιτητές και εργαζόμενους του ΕΚΠΑ όλων των κλάδων να συνδιαμορφώσουμε ένα πλαίσιο κινητοποιήσεων.

Οι μνημονιακές κυβερνητικές πολιτικές λεηλασίας των εισοδημάτων, κατάργησης των εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων ΑΠΟΚΡΟΥΝΤΑΙ και ΑΝΑΤΡΕΠΟΝΤΑΙ από ανυποχώρητο συντονισμένο αγώνα όλων των εργαζομένων και της νεολαίας.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ με τον αγώνα μας ΜΠΟΡΟΥΜΕ να ακυρώσουμε την πολιτική των απολύσεων, της διάλυσης της ζωής μας και της ιδιωτικοποίησης της δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης».

Μοιράζονται τη φτώχεια

Σύμφωνα με την ΟΛΤΕΕ (Ομοσπονδία Λειτουργών Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης), με την αριθ. πρωτ. ΙΒ/377/13-1-1988 εγκύκλιο του υφυπουργού Παιδείας «ορίζεται κατανομή των κονδυλίων με βάση τον αριθμό των μαθητών που φοιτούν σε κάθε σχολείο, με την πρόβλεψη ότι ο αριθμός των μαθητών που φοιτούν στα σχολεία της ΤΕΕ υπολογίζεται στο τριπλάσιο», επειδή οι μαθητές της ΤΕΕ «βιώνουν ακόμη πιο δύσκολες ώρες, λόγω των αυξημένων αναγκών τους σε αναλώσιμα υλικά εργασθρίων, επισκευή και συντήρηση συσκευών και μηχανημάτων, κλπ, που είναι απαραίτητα για τη διεξαγωγή του εκπαιδευτικού έργου».

Τα σχολεία, λοιπόν, καλούνται να μοιραστούν τη φτώχεια τους και οι δήμοι να μοιράσουν τα ψυχία.

Το μοίρασμα της φτώχειας, ως αποτέλεσμα του σκυψίματος της κεφαλής σ’ αυτή την άγρια κατάσταση, στην πολιτική που εξαθλιώνει τη δημόσια Παιδεία, πυροδοτεί ανθρωποφαγικά αισθήματα μεταξύ των σχολείων, τα οποία διαχειρίζονται είτε συνδουλίζουν οι δημοτικοί άρχοντες με την τακτική τους.

Όταν οι εκπαιδευτικοί πάψουν να μιλούν με μισό-λογα και απευθύνονται στους μαθητές τους με τη γλώσσα της αλήθειας, πέφτουν πάνω τους θεοί και δαίμονες να τους κατασπαράζουν.

Το αστικό κράτος τους θέλει διαμεσολαβητές ανάμεσα σε αυτό και τη νεολαία, θεωρεί ότι τους έχει επιφορτίσει με το καθήκον να αναμασούν και να αναπαράγουν τις ιδεοληψίες και τις αντιδραστικές θεωρίες με τις οποίες είναι γεμάτα τα αναλυτικά προγράμματα και τα σχολικά εγχειρίδια και να σιγοντάρουν τις κυρίαρχες επιλογές. Τους θέλει ακόμα και παιδονόμους όταν η μαθητική νεολαία παρεκτραπεί από τη «νομιμότητα» που επιτάσσει το αστικό σχολείο, οι νόμοι και τα ήθη μιας κοινωνίας διαχωρισμένης σε εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενους.

Όταν, λοιπόν, οι «παπαγάλοι» πάψουν να αναπαράγουν ως ηχώ τις κυρίαρχες επιλογές, τούτο αποτελεί έγκλημα καθοσίωσης και απαιτείται από το σύστημα η παραδειγματική τιμωρία τους.

Αυτό συνέβη με την επιστολή που απηύθυναν στους μαθητές τους οι καθηγητές της Ε΄ ΕΛΜΕ, με αφορμή την απεργία πείνας του Νίκου Ρωμανού, μια απεργία που συγκλονίζει το πανελλήνιο και δημιουργεί αισθήματα συμπαθείας και αγανάκτησης για τη στάση του κράτους ακόμα και σε συντηρητικά στρώματα, λόγω και του σχετικού αιτήματος του απεργού πείνας (πρόσβαση στη γνώση), αλλά και του γεγονότος ότι στα χέρια του, στα 15 χρόνια του, ξεψύχησε ο φίλος του Αλέξης Γρηγορόπουλος, χτυπημένος από τη σφαίρα του μπάτσου Επαμεινώνδα Κορκονέα.

Οι εκπαιδευτικοί κατόρθωσαν να ξεπεράσουν το status συμπεριφοράς και εκφοράς του λόγου που επιβάλλει η καταθλιπτική κυριαρχία της δημοσιοϋπαλληλικής νοοτροπίας και ο φόβος, πρώτον γιατί την επιστολή αυτή την ενέκριναν ως γενική συνέλευση. Αρα και ως σώμα, ως συλλογική διαδικασία αισθάνθηκαν πιο δυνατοί απέναντι στο κράτος, καθυποτάσσοντας κάθε φοβισμένη ή συμβιβασμένη φωνή (την επιστολή αυτή με τη γλώσσα που σπάει κόκαλα είναι σχεδόν αδύνατο, με το συσχετισμό δυνάμεων που επικρατεί, να τη συντάξει ένα γραφειοκρατικό όργανο, όπως είναι σήμερα τα ΔΣ των συλλόγων). Δεύτερον γιατί και οι ίδιοι έχουν φθάσει στα όριά τους και η αγανάκτηση ξεχειλίζει από την κατάσταση που βιώνουν στο σχολείο, αλλά και από αυτά που υφίστανται ως εργαζόμενοι.

Οι καθηγητές της Ε΄ ΕΛΜΕ προσπάθησαν να «παντρέψουν» στο γράμμα τους τη μάχη που δίνει ένα νέο παιδί, ένας νέος αγωνιστής (άσχετα με την τακτική που αυτός επέλεξε να παλέψει

ενάντια στον καπιταλισμό), βάζοντας μπροστά το σώμα του, την ίδια του τη ζωή για ένα αναφαίρετο δικαίωμά του -τη μόρφωση- και την ανάληψη, δολοφονική και εκδικητική στάση του αστικού κράτους απέναντί του, επειδή με τον τρόπο που επέλεξε να δρα κατέστη πολέμιός του, με την αγκιότητα που βιώνει σήμερα η εργαζόμενη κοινωνία και την ολομέτωπη επίθεση με ταξικά κριτήρια που δέχεται η μαθητική νεολαία. Προσπάθη-

σαν να φωτίσουν την αλήθεια, να δείξουν ότι όλα αυτά αποτελούν ένα σύνολο, εκφάνσεις της ίδιας αντιδραστικής αντιλαϊκής πολιτικής και έτσι να «ανοίξουν» τα μάτια των μαθητών τους, ως έχουν χρέος, ως δάσκαλοι και όχι ως φερέφωνα της κυβέρνησης και του κράτους. Γι’ αυτό και αναφέρθηκαν χωρίς υποκρισία και περικοκλάδες σε όλους τους «θεσμούς» του κράτους, σκίζοντας τα προσώπια, που φιλοτεχνούν με επιμονή οι σφουγγα-

λάριοι του συστήματος για να κρατούν το λαό εγκλωβισμένο σε αυταπάτες γύρω από πρόσωπα και θεσμούς.

Οργισμένη η κυβέρνηση, ξαμόλυσε τα ακροδεξιά και φαιδρά μαντρόσκυλά της ενάντια στους εκπαιδευτικούς, ζητώντας την κεφαλή τους επί πίνακι:

♦ «Δημόσιοι υπάλληλοι καλούν τους μαθητές να φτύνουν τον Πρόεδρο που τον αποκαλούν “δήθεν αγωνιστή”. Μιλούν για “κράτος – δολοφόνο” και τους καλούν σε εξέγερση εναντίον αυτού του “κράτους – δολοφόνου”... Ζητάμε από όλα τα κόμματα να καταδικάσουν το εν λόγω ψήφισμα. Αποτελεί ντροπή στη σελίδα της εκπαιδευτικής κοινότητας. Να τοποθετηθούν τα κόμματα σ’ αυτό το αίσχος...»: Αδωνις Γεωργιάδης στη Βουλή. Ο οποίος κάλεσε στη συνέχεια τον υπουργό Παιδείας «να αναλάβει άμεσα πειθαρχικά μέτρα»!

♦ «Η ανακοίνωση της 5ης ΕΛΜΕ, που καλεί σε εξέγερση, αμφισβητεί το πολίτευμα, καθυβρίζει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, χαρακτηρίζει τους Νόμους ως τυραννία και παροτρύνει σε εγκληματικές ενέργειες, πρέπει να αποδοκιμαστεί από όλους τους δημοκρατικούς πολίτες, τα κόμματα και πρωτίστως από τον ΣΥΡΙΖΑ!

Εξίσου απαράδεκτες και καταδικαστέες είναι και οι ανακοινώσεις άλλων ΕΛΜΕ, που σκόπιμα αγνοούν την πραγματικότητα και ζητούν την κατάργηση του κράτους δικαίου.

Είναι αδιανόητο άνθρωποι που θέλουν να αποκαλούνται εκπαιδευτικοί να χρησιμοποιούν τη γλώσσα του μίσους, να επιβραβεύουν εγκλήματα, να ξεσηκώνουν τη νεολαία, να υπερασπίζονται την τρομοκρατία και να αμφισβητούν τους νόμους.

Προϊστάμενος όλων αυτών είναι ο πρόεδρος της ΟΛΜΕ κ. Κοτσυφάκης, στέλεχος και υποψήφιος Ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

Οι τύποι αυτοί πληρώνονται από τις θυσίες και τους φόρους των Ελλήνων πολιτών για να διπλάθουν συνειδήσεις και να εκπαιδεύουν τα παιδιά μας»: Σοφία Βούλτεψη, κυβερνητική εκπρόσωπος.

Σημειώνουμε εδώ ότι Αδωνις και Βούλτεψη, παράλληλα με την επίθεση που εξαπέλυσαν ενάντια στους εκπαιδευτικούς, ακολούθησαν και τη γνωστή κυβερνητική γραμμή στριμώγματος του ΣΥΡΙΖΑ σε κάθε περίπτωση. ΣΥΡΙΖΑ και Περισσός δεν ξέφυγαν από την ομορτουνιστική και συμβιβαστική με το σύστημα πεπατημένη. Αρνήθηκαν να στηρίξουν ευθέως την επιστολή των εκπαιδευτικών, να τοποθετηθούν θετικά στην ουσία της και «ξέφυγαν» με γελοίες διαδικαστικές προφάσεις περί διαγραμμάτου.

ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΤΗΣ Ε΄ ΕΛΜΕ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΜΑΣ

Στις 6 Δεκέμβρη του 2008 ο μαθητής Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος ξεψύχησε από σφαίρες αστυνομικού στην αγκαλιά του παιδικού του φίλου Νίκου.

Ο έφηβος Νίκος, ο Νίκος Ρωμανός, διάλεξε ένα δικό του προσωπικό τρόπο να συγκρουστεί με ένα κράτος δολοφόνων, που τροφοδοτείται από μια κοινωνία απάθειας, αδιαφορίας και συνενοχής. Ταυτόχρονα, εξαντλώντας τα περιθώρια που παρέχει το σκληρό, ταξικό σύστημα εκπαίδευσης, που εμείς οι καθηγητές και οι γονείς σας αντιμετωπίζουμε μαζί σας, ο Νίκος έγινε φοιτητής.

Από τον Φλεβάρη του 2013, που συνελήφθη για ληστεία στον Βελβενδό Κοζάνης, επανειλημμένα βασανίστηκε, κακοποιήθηκε βάναισα από τους ανθρωποφύλακες συναδέλφους του δολοφόνου του φίλου του, του Αλέξη.

Όλο αυτό το διάστημα της φυλάκισης και των κακοποιήσεων, ο Νίκος αρνήθηκε να προσκυνήσει. Κράτησε ψηλά το κεφάλι, αντιστάθηκε, έφτυσε στα μούτρα τους βασανιστές του και τους πολιτικούς τους προϊστάμενους, που φτάνουν μέχρι και τον “αγωνιστή” Πρόεδρο της σημερινής “Δημοκρατίας”.

Για τον λόγο αυτό, το κράτος των δολοφόνων τον τιμώρησε με έναν ακόμα τρόπο, που παραβιάζει τους ίδιους του τους νόμους: Του στέρησε το δικαίωμα στις εκπαιδευτικές άδειες, μην αφήνοντάς του την παραμικρή χαράμάδα ανάσας στις απάνθρωπες συνθήκες που ζει. Ούτε αυτή η τιμωρία τον τσάκισε. Από τις 10 του Οκτώβρη ο Νίκος Ρωμανός βρίσκεται σε απεργία πείνας διεκδικώντας το αυτονόητο στοιχειώδες δικαίωμά του στη μόρφωση.

Ετσι, το κράτος των δολοφόνων αποφάσισε, έξι χρόνια μετά τη δολοφονία του φίλου του Αλέξη, να οδηγήσει και τον Νίκο στο θάνατο, απορρίπτοντας την αίτησή του.

Η στάση του κράτους απέναντι στον Νίκο Ρωμανό, συμβολίζει με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο τη στάση του Συστήματος, που αυτό το κράτος εκπροσωπεί, απέναντι στη σημερινή νεολαία, σε εσάς, στα παιδιά μας:

Το ίδιο κράτος που δολοφόνησε τον Αλέξη, που βασανίζει και οδηγεί στον θάνατο το Νίκο, είναι το κράτος που κλείνει σχολεία, που απολύει δασκάλους, σχολικούς φύλακες και καθαρίστριες. Το κράτος των Τραπεζιτών και των “τραπεζών θεμάτων”, που επιχειρούν να βάλουν ταφόπλακα στα όνειρα και στις ανάγκες σας, οδηγώντας σας στην ανεργία, σε μια ζωή μίζερη και χωρίς δικαιώματα, με σκυμμένο κεφάλι. Είναι το ίδιο το κράτος, που σας κλείνει πονηρά το μάτι, με τους ένστολους υπάλληλους ή συνεργαζόμενους ναζί νταήδες του λέγοντάς σας: “Αν θέλεις να έχεις κάποιες πιθανότητες σωτηρίας, γίνε το ίδιο βάρβαρος με εμάς”.

Εμείς οι καθηγητές της Ε΄ ΕΛΜΕ θεωρούμε ότι, άσχετα από τη γνώμη που ο καθένας μπορεί να έχει για τις προσωπικές επιλογές αντίστασης του Νίκου Ρωμανού, η αφαίρεση των μορφωτικών του δικαιωμάτων είναι απαράδεκτη και πρέπει να ανατραπεί. Απαιτούμε άμεση αποκατάσταση των δικαιωμάτων αυτών. Στεκόμαστε στο πλάι κάθε μαθητή μας, που διεκδικεί, φτάνοντας να θυσιάσει ακόμα και τη ζωή του, το αυτονόητο δικαίωμα στη γνώση και στη μόρφωση.

Φίλοι μαθητές, βοηθήστε να σωθεί ο Νίκος και να κερδίσει το στοιχειώδες ίδιο με το δικό σας δικαίωμα στη μόρφωση και στη ζωή. Η αλληλεγγύη για τη σωτηρία της ζωής του Νίκου είναι αγώνας και για τη δική σας ζωή και μόρφωση.

Όταν η Τυραννία είναι Νόμος, η εξέγερση δεν είναι απλά ο τρόπος ζωής, που έχει το περισσότερο νόημα. Όπως διδάσκουν ο Αρμόδιος και ο Αριστογείτονας, γίνεται ΚΑΘΗΚΟΝ

«Μούφα» και η μελέτη υπογειοποίησης!

Ο Δήμος Φιλαδέλφειας σε ρόλο γλάστρας του Μελισσανίδη

Το ρόλο γλάστρας του Μελισσανίδη, προκειμένου αυτός να εξακολουθεί να κοροϊδεύει τους οπαδούς της ΑΕΚ, κρύβοντας το γεγονός πως ούτε άδεια για το γήπεδο-εμπορική επιχείρηση μπορεί να βγάλει ούτε έχει τα λεφτά για να το χτίσει, έχει αναλάβει με ευχαρίστηση η νέα συριζαϊκή διοίκηση του δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας. Και τον παίζει εν πλήρη συνειδήσει αυτό το ρόλο, εξαπατώντας τους κατοίκους της πόλης και όσους ενδιαφέρονται για το επιχειρούμενο περιβαλλοντικό έγκλημα.

Στις 5 Δεκέμβρη, ο μάνατζερ της εταιρίας που θ' αναλάβει την κατασκευή του γηπέδου Δ. Ανδριόπουλος συναντήθηκε με τον αντιδήμαρχο τεχνικών υπηρεσιών Γ. Καλαμπόκη. Μετά το τέλος της συνάντησης ο Ανδριόπουλος έκανε δηλώσεις με τις οποίες προσπάθησε να καλλιεργήσει αισιοδοξία, ότι υπάρχει συνεργασία με το Δήμο, ότι δίνουν τα στοιχεία που τους ζητά και την επόμενη βδομάδα θα ξανασυναντηθούν για να πάνε νέα στοιχεία. Θα δούμε στη συνέχεια πως όσα είπε είναι μαρτυρίες, όμως προηγουμένως θα παραθέσουμε τη δήλωση του αντιδημάρχου Καλαμπόκη:

«Πιστεύω ότι έγινε ένα βήμα μπροστά. Δόθηκαν διευκρινίσεις σε ό,τι αφορά στην υπομετρική μελέτη, που έχουν υποβάλει στην τεχνική υπηρεσία του Δήμου. Περιμένουμε να ολοκληρωθεί αυτός ο κύκλος των εγγράφων και των μελετών για να εγκρίνουμε την υπομετρική μελέτη. Σε ό,τι αφορά στην υπομετρική μελέτη, ο Δήμος θα την εγκρίνει εφόσον υπάρχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις. Αυτές τις διευκρινίσεις ζητήσαμε, αυτές περιμένουμε».

Για μια φορά ακόμη, ο Δήμος δηλώνει δημόσια την αποδοχή του αντισυνταγματικού νόμου 4277/2014, που επεκτείνει παράνομα το ρυμοτομικό σχέδιο της πόλης σε βάρος του Άλσους, επαναλαμβάνοντας τη ρύθμιση του «σχεδίου Γρανίτσα», η οποία κρίθηκε τρεις φορές αντισυνταγματική και ακυρώθηκε από το ΣτΕ. Ο Βασιλόπουλος βγαίνει στην ερτορεν και δηλώνει ότι δε θα δεχτεί παραχώρηση ούτε σπιθαμής Άλσους και ο

αντιδήμαρχος του δηλώνει ότι θα εγκρίνει μελέτη υπομέτρων και για το υπό αρπαγή τμήμα του Άλσους.

Αυτό δεν είναι καινούργιο. Όπως έχουμε καταγγείλει, αυτό ήταν το πνεύμα της επίσημης απάντησης που έδωσε ο Δήμος, με έγγραφο που υπογράφεται από τον Καλαμπόκη ως αρμόδιο αντιδήμαρχο, στη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ». Όμως, πίσω από τη συγκεκριμένη συνάντηση υπάρχει ένα παρασκήνιο, το οποίο φέρνουμε σήμερα στη δημοσιότητα.

Η εταιρία του Ανδριόπουλου έδωσε στη δημοσιότητα επιστολή που έστειλε στις 11 Νοέμβρη στον Καλαμπόκη, στο οποίο ανέφερε ότι του στέλνει «αντίγραφο του πρακτικού της επιτροπής της Περιφέρειας Αττικής με την έγκριση της προμελέτης του Συγκοινωνιακού Έργου "Ταπείνωση και κάλυψη τμήματος της οδού Πατριάρχου Κωνσταντίνου στη Νέα Φιλαδέλφεια"». Ανέφερε ακόμη (εδώ είναι το ζουμί): «Η επιτροπή μας ενημέρωσε ότι έχει ήδη αποστείλει στο Δήμο σας αντίγραφο της εγκριθείσας μελέτης Συγκοινωνιακού Έργου. Θα παρακαλούσαμε για την οργάνωση συνάντησης με σκοπό την παρουσίαση εκ μέρους μας της μελέτης και την παροχή σχετικών διευκρινίσεων».

Ενας μηχανικός, ακόμη και ένας άνθρωπος με κάποια πείρα σε ζητήματα μελετών, θα αντιλαμβάνονταν αμέσως την απάτη. Στη μία παράγραφο η Dimand αναφέρει ότι στέλνει αντίγραφο πρακτικού για έγκριση προμελέτης και στην επόμενη αναφέρει πως η επιτροπή της Περιφέρειας τη διαβεβαίωσε ότι έστειλε στο Δήμο τη μελέτη, και ζητά συνάντηση με το Δήμο για να συζητήσουν τη μελέτη! Ποια μελέτη, αφού η επιτροπή της Περιφέρειας παρέλαβε μόνο προμελέτη;

Επειδή τα παπαγαλάκια του Μελισσανίδη άρχισαν μια πολεμική στο Δήμο, ότι δήθεν κωλυσιεργεί σκόπιμα, ο Καλαμπόκης συνέταξε άρον-άρον ένα απαντητικό έγγραφο, το οποίο δόθηκε στη δημοσιότητα μέσω της τοπικής ιστοσελίδας e-alitheia.gr και στο οποίο από τη μια αναφέρει ότι «μέχρι σήμερα δεν έχει αποσταλεί στο Δήμο μας αντίγραφο της εγκριθείσας μελέτης Συγκοινωνιακού Έργου» και από την άλλη δηλώνει ότι

«παραμένουμε στη διάθεσή σας για την οργάνωση της εν λόγω συνάντησης με εσάς ή με εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπό σας».

Να γιατί μιλάμε για γιουσουφάκια του Μελισσανίδη. Γιατί **μελέτη δεν υπάρχει** και επομένως δε θα μπορούσε να αποσταλεί στο Δήμο. Εμείς επικοινωνήσαμε με τον πρόεδρο της επιτροπής της Περιφέρειας Κων/νο Φλώρο, προϊστάμενο της Διεύθυνσης Τεχνικών Έργων της Περιφέρειας, ο οποίος μας είπε ότι η επιτροπή έχει παραλάβει την προμελέτη στις 17 Οκτώβρη, την οποία στη συνέχεια απέστειλε στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αττικής, η οποία πρέπει να εγκρίνει τη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, αφού συνεργαστεί με τα αρμόδια υπουργεία. **Όταν ολοκληρωθεί αυτό το στάδιο από την Αποκεντρωμένη Διοίκηση, θα δοθεί το πράσινο φως για την εκπόνηση της οριστικής μελέτης υπογειοποίησης. Ολη αυτή η διαδικασία θα απαιτήσει πολύ καιρό ακόμη**, όπως γνωρίζει όποιος έχει έστω και ελάχιστη σχέση μ' αυτές τις διαδικασίες.

Δηλαδή, η εταιρία του Μελισσανίδη ζητά έγκριση μιας μελέτης υπομέτρων, η οποία συναρτάται άμεσα με την υπογειοποίηση και απαιτεί από το Δήμο να την εγκρίνει βάσει όχι της μελέτης, που ακόμη δεν υπάρχει, αλλά βάσει της προμελέτης! Κι αντί ο Δήμος να τ' αποκαλύψει όλ' αυτά και να στείλει αυτούς τους τύπους απ' εκεί που ήρθαν, συναντιέται μαζί τους, κάνει πως δεν καταλαβαίνει, καλύπτει τα ψέματά τους, παίζει το ρόλο γλάστρας στο σόου που στήνουν για να παραμυθιάσουν τους οπαδούς της ΑΕΚ και νομιμοποιεί τις παράνομες και ιταμές απαιτήσεις τους, κουρελιάζοντας κάθε έννοια δημοσίου δικαίου.

Υπάρχει μια αλυσίδα παράνομων ενεργειών, οι οποίες πρέπει να λάβουν τέλος. Τις συνοψίζουμε για να τις θυμηθούμε:

♦ Η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ καταθέτει έναν άδειο φάκελο και κακώς (κάκιστα) παίρνει αριθμό πρωτοκόλλου. **Περιμένουμε την απάντηση της ΔΑΟΚΑ στο ερώτημά μας αν σκοπεύει να αποκαταστήσει τη νομιμότητα επιστρέφοντας στην εταιρία την αίτηση.**

♦ Ο Δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας νομιμοποιεί μια εταιρία που δεν έχει καμιά ιδιοκτησιακή σχέση με το οικοπέδο της ΑΕΚ, αποδέχεται έναν αντισυνταγματικό νόμο και επιπλέον συζητά με αυτή την εταιρία, πέραν των άλλων, επί τη βάσει μιας μελέτης υπογειοποίησης που ακόμη δεν υφίσταται νομίμως!

ΥΓ1. Την Πέμπτη το μεσημέρι, για την πληρότητα του ρεπορτάζ επιδιώξαμε να έχουμε και την άποψη του δήμου. Ο αντιδήμαρχος Καλαμπόκης, στον οποίο τηλεφωνήσαμε, μας απάντησε ότι δεν μπορεί να μιλήσει. Όταν τον ρωτήσαμε πότε να τον ξαναπάρουμε, μας απάντησε «από βδομάδα!» Ήρεις, κύριε Καλαμπόκη, το ρεπορτάζ γίνεται και χωρίς εσένα. Αυτά τα επαρχιώτικα κολπάκια σε εμάς τουλάχιστον δεν πιάνουν. Σε άλλους μπορεί...

ΥΓ2. Η γνωστή «κιτρινόμαυρη» ιστοσελίδα που ασκεί «ήπια αντιπολίτευση» στον Μελισσανίδη (aek-watch.gr), πήρε στο φιλό τη συριζαϊκή δημοτική διοίκηση, γράφοντας στις 2 Δεκέμβρη: «Δεδομένου ότι ο Δήμος απευθύνει την επιστολή της 17ης Οκτώβρη στην "Δικέφαλος 1924 ΑΕ" είναι λογικό να θεωρήσουμε ότι έχει στα χέρια του κάποιο έγγραφο με το οποίο η "Δικέφαλος 1924 ΑΕ" νομιμοποιείται να προβαίνει σε ενέργειες για την έκταση που ανήκει στην Ερασιτεχνική. Θέτουμε λοιπόν τα παρακάτω διευκρινιστικά ερωτήματα: Υπάρχει όντως τέτοιο έγγραφο; Πότε συντάχθηκε; Ποιος το υπογράφει; Αν δεν έχει ο Δήμος τέτοιο έγγραφο τι τον νομιμοποιεί ν' απαντήσει όπως απάντησε;». Φυσικά και δεν υπάρχει τέτοιο έγγραφο. Ο Βασιλόπουλος και η παρέα του έχουν καταστήσει επίσημο συνομιλητή του Δήμου μια εταιρία που δεν έχει παραχωρητήριο από την Ερασιτεχνική ΑΕΚ και συμπεριφέρονται σαν γιουσουφάκια του Μελισσανίδη.

ΥΓ3. Προς τους οπαδούς της ΑΕΚ. Πότε επιτέλους θ' ανοίξετε τα μάτια για να δείτε το δούλεμα; Σας είπαν Οκτώβρη, μετά Νοέμβρη, φεύγει κι ο Δεκέμβρης και μπουλντόζες δεν είδατε. Και δεν πρόκειται να δείτε, γιατί... με πορδές δε βάφονται αυγά. Τουτέστιν, με 2,8 εκατ. ευρώ δε χτίζεται γήπεδο.

Νέος κύκλος προβολών και συζητήσεων

ΔΙΑΓΝΩΣΗ : ΣΤΙΓΜΑ

Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30μμ
Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών
Είσοδος ελεύθερη
www.eksegersi.gr

ΔΙΑΓΝΩΣΗ : ΣΤΙΓΜΑ

Τέσσερις ταινίες για το στίγμα και την περιθωριοποίηση που ακολουθούν τη διάγνωση της ασθένειας. Από την απομόνωση της Σπιναλόγκας στο παράλληλο σύμπαν του καρκίνου, κι από εκεί στην πρόσφατη διαπίστωση των οροθετικών γυναικών, η ασθένεια γίνεται όχημα για τον εκφοβισμό και τον κοινωνικό έλεγχο.

Παρασκευές στις 8:30μμ - Είσοδος ελεύθερη
Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών, Αθήνα

~ Παρασκευή 19/12/2014 ~

ΕΡΕΙΠΙΑ

(Ελλάδα, 2013, 54')

Σενάριο, σκηνοθεσία: Ζωή Μαυρουδή

Παραγωγή: Θεοδώρα Οικονομίδου, Λουκάς Σταμέλλος

Η ιστορία που απασχόλησε το πανελλήνιο, λίγες μέρες πριν τις εθνικές εκλογές του 2012, είναι σε όλους λίγο-πολύ γνωστή. Οροθετικές γυναίκες, «ανθρώπινα ερείπια», όπως τις χαρακτηρίζει η σκηνοθέτις, συνελήφθησαν μαζικά αντιμετωπίζοντας κατηγορίες βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης -τα τρομοσόου των ημερών διά στόματος του τότε υπουργού υγείας Λοβέρδου, μιλούσαν για τον κίνδυνο και την «υγειονομική βόμβα» των εκδιδόμενων γυναικών, χωρίς να εμφανίζεται ούτε ένας «πελάτης» να δηλώνει ότι μολύνθηκε από τον ιό HIV τον οποίο υποτίθεται ότι σκοπούσαν οι «εγκληματίες»... Κυβέρνηση, Μέσα Μαζικής Παραπληροφόρησης και παρατρεχάμενοι του συστήματος συμπλέουν με στόχο τον κοινωνικό εκφασισμό. Ενα χρόνο περίπου μετά, η Ζωή Μαυρουδή παίρνει συνευθείς από κάποιες εκ των γυναικών αυτών και δημιουργεί ένα ντοκιμαντέρ γιατί, όπως δηλώνει, «πιστεύω ότι η υπόθεση των διαπομπευμένων οροθετικών γυναικών αντικατοπτρίζει όλα όσα έχουν πάει στραβά στη χώρα μας τα χρόνια της κρίσης: τον αυξανόμενο συλλογικό μας πανικό, την ανικανότητα των θεσμών, τη δουλικότητα των ΜΜΕ απέναντι στην υποτιθέμενη ιερότητα της εξουσίας, το φαρισαϊσμό των πολιτικών μας και την άνοδο του αστυνομικού κράτους».

Οι τραμπούκοι έχουν αφεντικά

Την τακτική των χρυσαυγιτών τη γνωρίζουμε όλοι πλέον. Κάθε φορά που οργανωνόταν ένα πογκρόμ ή μια δολοφονική επίθεση, έσπευδαν να «καταδικάσουν» το γεγονός, ενώ ήταν αυτοί που οργάνωναν τα τάγματα εφόδου και καθόριζαν τους στόχους. Την τακτική αυτή μας θύμιζε η ανακοίνωση της ΠΑΕ ΑΕΚ, που έσπευσε να καταδικάσει τη θρασύδειλη τραμπούκικη

επίθεση στο σπίτι και στο αυτοκίνητο ενός από τους 17 πολίτες που έκαναν την προσφυγή στο ΣτΕ κατά του νόμου για το γήπεδο-εμπορική επιχείρηση του Μελισσανίδη.

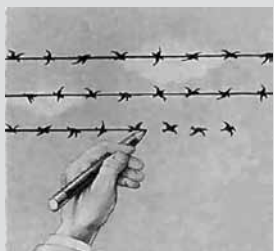
Όμως γι' αυτή την επίθεση (όπως και για εκείνες που προηγήθηκαν το περασμένο καλοκαίρι) υπάρχουν ηθικοί αυτουργοί. Οι τραμπούκοι έχουν αφεντικά. Ποιος δημοσίευσε τα ονόματα όλων υπέγραψαν την

προσφυγή; Η ΠΑΕ ΑΕΚ. Τι λόγο είχε η δημοσίευση; Να στοχοποιήσει τους συγκεκριμένους πολίτες. Το περιεχόμενο της προσφυγής δεν τους ενδιέφερε καθόλου, τα ονόματα τους ενδιέφεραν. Και τα «υπαλληλικά» σάιτ αναπαρήγαγαν τα ονόματα και κάτω απ' αυτά γράφτηκαν φαρδιά-πλατιά οι απειλές των τραμπούκων, πάντα καλυμμένων πίσω από την ανωνυμία.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.
Ορθιοί! Οχι πια στα τέσσερα.

Πολλοί σύντροφοι ίσως να το αγνοούν, αλλά γι' αυτό υπάρχει η λαϊκή (like key, σαν κλειδί) μούσα. Για να ξεκλειδώσει τη γνώση και να τροφοδοτεί μ' αυτή το «νέο σχολείο», την αγορά, όποιον τέλος πάντων ενδιαφέρεται για Κ.Κ.Ε. (Κάθετη Κινεζοποιημένη Εξειδίκευση). Λοιπόν, εκτός από το πολυδιαφημισμένο «γενικό άσμα» (canto general), υπάρχει και το «ειδικό άσμα» (canto especial). Πρόκειται για τριακόσιες συνιστώσες αφορισμών που γράφτηκαν από τον ρωμαίο ποιητή Παύλο Νερούδιο, υλικό που αποτέλεσε τη βάση για να γραφτεί αιώνες αργότερα το «Action as tea» (εξελληνισμένα «άξιον εστί», εμπορικά «Action ST»). Το γεγονός ότι πίσω από τη μελοποίηση και των δύο κρύβεται ο μη έχων κλειδιά (μη keys, απλοποιημένα Μίκης) της αλληλουχίας και της συνέπειας, είναι κάτι που σχολαστικά θα σχολιάσουμε όταν σχολάσουμε από τα σχολεία της ασχολίας με τις μαύρες κι απόκρυφες σελίδες της. Μην μπερδέσουμε πολλά μαζί, μπαίνοντας στα χωράφια του σκάρτου Descartes (εξελληνισμένα Καρτεσιού) με τις λαοπωμένες από τις βροχές και λερωμένες από τα σκατά των ημερών μπότες μας.

Για να μη μακρηγορούμε, θα κοντηγορήσουμε, έστω και σακατεύοντας μ' αυτό τον τρόπο τους κοντόφθαλμους λεξιπλάστες της... αστείρευτης ελληνικής γλώσσας. Παραθέτοντας μια εντεκάδα αφορισμών με τίτλο «επιστροφή στις ρίζες»:

Συ ρίζα του κακού

συ ρίζα του βουνού και του κάμπου

συ ρίζα του εμπαιγμού της εργατικής τάξης

συ ρίζα των σαλονιών Ευρώπης και Λατινικής Αμερικής

συ ρίζα της διχαλωτής γλώσσας

συ ρίζα του αγίου όρους και του Βατικανού

συ ρίζα του καπιταλιστικού καλλωπισμού

συ ρίζα των ευκατάστατων

συ ρίζα όσων δεν γονάτισε η κρίση

συ ρίζα της πολιτικής απάτης

συ ρίζα του κακού.

Θα ήταν παράλειψη να κλείσουμε αυτό το κουφάλαιο, χωρίς να αναφερθούμε στη σύνδεσή του με το σήμερα και στα πολιτικά διδάγματα που απορρέουν. Ιδιαίτερα τώρα που θέλει ο άλλοτε επίτροπος Δήμας να κρυφτεί μα η χαρά δεν τον αφήνει. Ο πάλοι ποτέ επίτροπος Περιβάλλοντος ντε, εκείνος που προ πενταετίας μάζευε γόπες από παρτέρια για τις ανάγκες της τηλεοπτικής κάμερας. Καθένας με την έφεσή του και κάθε εποχή με τις μόδες της. Δεν μπορεί όλοι να είναι αντιστασιακοί ούτε όλοι επίδοξοι δολοφόνοι δεκαπεντάχρονων και εικοσάχρονων παιδιών. Στο πνεύμα των παραπάνω λοιπόν, έρχονται τα παρακάτω:

Συνέχεια τσίριζα

αδιάφορα σφύριζα

ιδέες σαν μύριζα

τη δόξα τριγύριζα

κανένα δεν στήριζα

μονάχα ψιθύριζα

κι όλα τα ψείριζα.

Αδिका ψήφιζα

τους φίλους κοίμιζα

ηλίθιο θύμιζα.

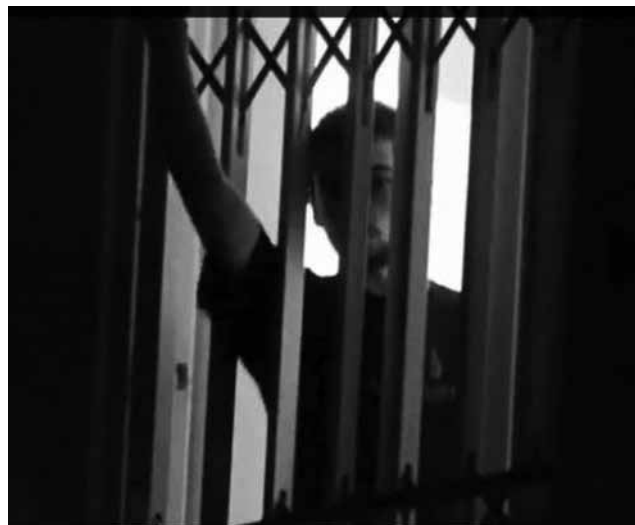
Ψηφιζώ πια ΣυΡΙΖΑ.

Κλείνουμε παραθέτοντας τις δηλώσεις προέδρου εμπορικού συλλόγου κάποιας επαρχιακής πόλης. Χωρίς κανένα σχόλιο, μα με πολλά διδάγματα. «Επειδή είναι μικρή πόλη, ο πραγματικός κίνδυνος είναι πολύ μικρός. Από τη μία οι ίδιοι οι διαδηλωτές, με ελάχιστες εξαιρέσεις, αποφεύγουν να προβούν σε ακρότητες όπως το να επιτεθούν σε καταστήματα ή βιτρίνες ώστε να γίνουν εκτεταμένα επεισόδια. Συνήθως οι πορείες είναι σύντομες και ειρηνικές. Από την άλλη κι ο κόσμος, ακριβώς επειδή η παρουσία των διαδηλωτών είναι σύντομη αλλά και η ενημέρωση για τις πορείες συνήθως είναι πλημμελής, σπάνια αποθαρρύνεται από το να κατέβει και να κάνει κανονικά τα ψώνια του. Τα προβλήματα αυτά συνήθως απασχολούν τις μεγάλες πόλεις της χώρας, όπου όντως εκεί έχουν πολλά προβλήματα οι καταστηματαρχές τόσο από ζημιές όσο κι από πτώση τζίρου, όμως εκεί και τα δεδομένα είναι πάρα πολύ διαφορετικά».

Κοκκινοσκουφίτσα

Απεργία πείνας Νίκου Ρωμανού

Κυβέρνηση βασανιστών

Σήμερα ο Νίκος Ρωμανός δεν ζητά προνομιακή αλλά ίση μεταχείριση. Αγωνίζεται να έχει δικαιώματα που άλλοι φυλακισμένοι για φοβερά εγκλήματα είχαν και έχουν. Σε απάντηση τα όργανα του αστικού κράτους δείχνουν τους κυνόδοντές τους στον Νίκο για να τους δούμε κι εμείς. Τον δολοφονούν για να μας τρομοκρατήσουν.

παπα-Χρήστος Ζαρκαδούλας

Μέσα σε δυο παραγράφους, ένας θαρραλέος παπάς έδωσε την ουσία της μάχης που δόθηκε επί ένα μήνα, με τον πολιτικό κρατούμενο Νίκο Ρωμανό να υψώνει ως οδόφραγμα το σώμα του για να διεκδικήσει ένα δικαίωμα που τραμπούκικα, εκδικητικά και παραδειγματικά του αφαίρεσαν, και ένα τεράστιο κίνημα αλληλεγγύης να στηρίζει αυτόν του τον αγώνα (στην πρώτη γραμμή οι φυλακισμένοι σύντροφοί του που έκαναν απεργία πείνας για συμπαράσταση). Η σύγκρουση ολοκληρώθηκε μ' ένα συμβιβασμό, τον οποίο αποδέχτηκε ο απεργός πείνας, έχοντας φτάσει πλέον στο έσχατο σημείο ανταχής. Ένα συμβιβασμό που υπό τις συνθήκες που επιτεύχθηκε **μόνο ως νίκη του Ν. Ρωμανού και ως ήττα της κυβέρνησης μπορεί να εκτιμηθεί**. Όμως τα δυο στρατόπεδα εξακολουθούν και πρέπει να εξακολουθήσουν να βρίσκονται αντιμέτωπα. Γιατί αυτό που διακυβεύτηκε με την απεργία πείνας δεν ήταν από τη μια η ζωή και η υγεία του Ν. Ρωμανού και από την άλλη ένα δικαίωμα των κρατούμενων, αλλά κάτι πολύ ευρύτερο. Διακυβεύτηκε το σύνολο των αστικοδημοκρατικών δικαιωμάτων.

Ο Σαμαράς, με εργαλείο του τον υπουργό Δικαιοσύνης Χ. Αθανασίου, ακολουθούσε μια τακτική που αποσκοπούσε στον εξαναγκασμό του Ν. Ρωμανού να σταματήσει την απεργία πείνας. Την προσθήκη στην τροπολογία, που έδωσε τη λύση, αφού έσπευσαν να την αποδεχτούν τα κόμματα της αντιπολίτευσης, χωρίς καμιά διάθεση να φτάσουν μέχρι

το τέλος αλλά με διάθεση να στείλουν στον απεργό πείνας το μήνυμα «κάναμε ό,τι μπορούσαμε, ή το δέχεσαι ή πεθαίνεις», την έκανε την τελευταία στιγμή, λίγο πριν αρχίσει η ονομαστική ψηφοφορία που είχε ζητηθεί. Γιατί δεν την έκανε το προηγούμενο βράδυ, όπως του ζητούσε ολόκληρη η αντιπολίτευση; Γιατί δοκίμαζε έναν τελευταίο εκβιασμό, μπας και τους πάρει όλους μαζί του στον έσχατο εκβιασμό πάνω στον απεργό πείνας. Δεν τους πήρε και την άλλη μέρα ο Σαμαράς του έδωσε εντολή να καταθέσει την προσθήκη.

Ο Ν. Ρωμανός (και πριν απ' αυτόν ο Ηρ. Κωστήρης, που σταμάτησε την απεργία πείνας στις 28 Νοέμβρη) διεκδίκησε ένα δικαίωμα που του το αναγνωρίζει ο Σωφρονιστικός Κώδικας: εκπαιδευτικές άδειες για να παρακολουθεί τα μαθήματα και τα εργαστήρια στο ΤΕΙ που πέρασε. Του το αρνήθηκαν με δικαιολογία που δε στέκει με τίποτα: είναι υπόδικος και ο ανακριτής δε συμφωνεί στο να πάρει εκπαιδευτικές άδειες. Όμως, η υποδικία στην πραγματικότητα δεν υφίσταται, όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο μας. Ο Ν. Ρωμανός έχει αθωωθεί από την κατηγορία της συμμετοχής στη ΣΠΦ και ήδη ένα ακόμη τρομοδικείο (που κατά τα άλλα προχώρησε σε προκλητικά βαριές καταδικές) αναγνώρισε το δεδικασμένο και κήρυξε απα-

ράδεκτη την ίδια κατηγορία για συγκατηγορούμενό του στην υπόθεση του Βελβεντού. Αν σέβονταν στοιχειωδώς το αστικό δίκαιο, θα έπρεπε ήδη ο ανακριτής να προτείνει την απόσυρση της ίδιας κατηγορίας από τις υπόλοιπες δικογραφίες (να μην περιμένει δηλαδή να τις κηρύξουν अपараδεκτες τα τρομοδικεία) και όχι να επικαλείται αυτή την ανύπαρκτη κατηγορία για να εισηγηθεί στο συμβούλιο να μην του δώσει άδεια.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο εν λόγω ανακριτής λειτούργησε σαν τρομο-όργανο του αστικού κράτους. Υπολόγιζαν ότι κλείνοντας κάθε δικαστική οδό διεκδίκησης θα αναγκάζαν τον απεργό πείνας να σταπλίσσει απογοητευμένος. Ο Ν. Ρωμανός, όμως, συνέχισε τον αγώνα του και το κίνημα αλληλεγγύης πλάτυνε, αγκαλιάζοντας όχι μόνο μαχητικά κοινωνικά κομμάτια, αλλά ευρύτατα στρώματα, καθώς και αντιπολιτευόμενα αστικά κόμματα, συλλόγους, σωματεία, προβλημένους της καλλιτεχνικής και επιστημονικής ζωής. Μια χούφτα φασισταριά έμειναν απέξω, μεταξύ των οποίων και κυβερνητικοί παράγοντες.

Ο Αθανασίου μηχανεύτηκε τότε την τροπολογία της «εξ αποστάσεως» φοίτησης, ενώ ο Σαμαράς δέχτηκε τον πατέρα του απεργού πείνας, σε μια προσπάθεια ν' αυξήσει τη συναισθηματική πίεση πάνω του.

Ο Ν. Ρωμανός αντέδρασε με ψυχραιμία και αποφασιστικότητα, εκφράζοντας την κάθετη διαφωνία του και συνεχίζοντας την απεργία πείνας. Κι ενώ η συντριπτική πλειοψηφία του αστικού κόσμου ζητούσε από την κυβέρνηση να ικανοποιήσει το αίτημα του απεργού πείνας (πράξη νομοθετικού περιεχομένου ζήτησαν με το πρωτοσέλιδο κύριο άρθρο τους τα «Νέα» την περασμένη Τρίτη), ο Αθανασίου, με εντολή Σαμαρά, έπαιξε την τελευταία παρτίδα το βράδυ της Τρίτης στη Βουλή, για να υποχωρήσει τελικά την Τετάρτη το μεσημέρι και ενώ ο Ν. Ρωμανός είχε ανακοινώσει ότι αν ψηφιστεί ως έχει η τροπολογία θα αρχίσει και απεργία δίψας.

Η ακροδεξιά κλίκα του Σαμαρά, με συμπαράστατες της τον Βενιζέλο και τους υπουργούς του, που είτε σιωπούσαν είτε παρίσταναν τους Πόντιους Πιλάτους (χαρακτηριστικότερη περίπτωση ο Λοβέρδος), αποφάσισε να βασανίσει ένα νέο άνθρωπο, να μην του δώσει ένα αναφαίρετο δικαίωμά του. Επαιρνε συνεχώς ραπόρτο από το νοσοκομείο για να δει πόσο ακόμα αντέχει ο απεργός πείνας και να κάνει την υποχώρηση «στο παραπάνω». Όμως, βασανίζοντας τον Ν. Ρωμανό έστελνε ταυτόχρονα ένα τρομοκρατικό μήνυμα σε ολόκληρο το κίνημα αλληλεγγύης που αναπτύχθηκε. Και στο μαχητικό κομμάτι του και στο αστοφιλελεύθερο. Η ακροδεξιά ατζέντα εφαρμόστηκε στην εντέλεια. Η κυβέρνηση εμφανίστηκε ως εκπρόσωπος όχι των «νοικοκυραίων», μεγάλο μέρος των οποίων έβλεπε με συμπάθεια τον αγώνα του Ν. Ρωμανού, αλλά του ακροδεξιού συρφετού, τμήμα του οποίου θέλει να επαναπαρτίσει εκλογικά από τη Χρυσή Αυγή στη ΝΔ. Το μήνυμα που ήθελε να στείλει είναι ότι δεν υπάρχουν δικαιώματα. Αυτό δεν της πέρασε και ο Ν. Ρωμανός έχει το μεγαλύτερο μερίδιο στον αγώνα που δόθηκε. Αυτός ο αγώνας δεν τελείωσε, γιατί ο κρατικός φασισμός δεν εξαλείφθηκε.

Μυστική διπλωματία με τους σιωνιστές

Την 1η Δεκέμβρη, από την Κουμουνδούρου εκδόθηκε η εξής λακωνική ανακοίνωση: «Πραγματοποιήθηκε σήμερα στα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ συνάντηση μεταξύ του προέδρου του κόμματος, Αλέξη Τσίπρα και της πρέσβειρας του Ισραήλ στην Ελλάδα, Ιρίτ Μπεν-Αμπα, κατά την οποία συζητήθηκαν **θέματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος**. Στη συνάντηση συμμετείχαν επίσης από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ, η Νάντια Βαλαβάνη, Βουλευτής, Υπεύθυνη ΕΕΚΕ Εξωτερικής Πολιτικής και ο Ευάγγελος Καλπαδάκης, διπλωματικός σύμβουλος του προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ».

Η είδηση θάφτηκε και σ' αυτό βοήθησαν το ότι την ίδια μέρα ο Τσίπρας συναντήθηκε με τον Βενιζέλο, ενώ το βράδυ έδωσε τηλεοπτική συνέντευξη στον ΣΚΑΙ. Ετσι, κανείς δεν ασχολήθηκε με τη συνάντηση με τη σιωνίστρια πρέσβειρα, ενώ τα συριζαϊκά Μέσα πέρασαν την είδηση στο ντούκου. Ίσως σκόπιμα να έβαλαν τη συνάντηση τη συγκεκριμένη μέρα, ξέροντας ότι ειδησεογραφικά θα κυριαρχήσουν άλλα. Ούτε στην ιστοσελίδα της σιωνιστικής πρεσβείας υπάρχει οποιαδήποτε αναφορά, ενώ προβάλλονται όλες οι δραστηριότητες της νέ-

ας και υπερδραστήριας πρέσβειράς τους, που έχει δώσει του κόσμου τις συνεντεύξεις (λεφτά υπάρχουν...).

Ρωτάμε: ποια είναι τα «θέματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος» που συζήτησε ο Τσίπρας με την πρέσβειρα του σιωνισμού; Δεν αποτελεί πρόκληση αυτή η συνάντηση λίγους μήνες μετά την απόπειρα εισβολής στη Γάζα και ενώ ακόμη συνεχίζεται το δολοφονικό όργιο στη Δυτική Οχθη και την Ανατολική Ιερουσαλήμ; Η αναγόρευση του Ισραήλ σε εβραϊκό κράτος δεν αποτελεί λόγο για να φάει πόρτα η πρέσβειρα;

Στα 18 χρόνια ανελλιπούς κυκλοφορίας της «Κόντρας» τα έχουμε βάλει «με θεούς και δαίμονες», όπως γνωρίζουν οι αναγνώστες μας. Με καπιταλιστές, με θεσμικά πρόσωπα, με υπηρεσιακούς παράγοντες. Ο μόνος που τόλμησε να μας αμφισβητήσει μια φορά ήταν ο Ν. Σηφουνάκης, όμως ο τότε πανίσχυρος γενικός γραμματέας της σημερινής κυβέρνησης Π. Μπαλτάκος τον άδειασε μεγαλοπρεπέστατα και έδωσε εντολή στον διάδοχό του στο ΥΠΕΚΑ Στ. Καλαφάτη να αποκαταστήσει την ωμή παρανομία του Σηφουνάκη, την οποία εμείς αποκαλύψαμε. Άλλη μια φορά, λάβαμε μια οργισμένη και υβριστική επιστολή από τον σύμβουλο του τότε υπουργού Γεωργίας Σ. Χατζηγάκη, Δ. Σπαθή, την οποία δημοσιεύσαμε και το καταδιασκεδάσαμε. Ισχυριζόταν ότι τον θίξαμε με τα αποκαλυπτικά δημοσιεύματά μας και πήρε την απάντηση.

Την περασμένη Παρασκευή λάβαμε με e-mail και την περασμένη Τρίτη μέσω εταιρίας ταχυμεταφορών, «επιστολή διαμαρτυρίας» από τον νεοτοποθετηθέντα προϊστάμενο στη Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος του ΥΠΕΚΑ Δ. Βακάλη, η οποία έχει τη μορφή νομικού κειμένου, με την οποία ισχυρίζεται ότι θίξαμε την τιμή και την υπόληψή του και ότι διαπράξαμε το αδίκημα της συκοφαντικής δυσφήμισης σε βάρος του. Ζητά δε να ανασκευάσουμε και να ζητήσουμε συγγνώμη, αλλιώς θα προσφύγει στα ποινικά και αστικά δικαστήρια σε βάρος μας!

Δίπλα παραθέτουμε όλους τους ισχυρισμούς του Δ. Βακάλη (τα υπόλοιπα είναι δικηγοριστικές φλυαρίες άνευ καμιάς ουσίας), όχι γιατί τρομάξαμε με την απειλή δικαστικής προσφυγής (όσοι μας γνωρίζουν δεν έχουν αμφιβολίες περί αυτού), αλλά γιατί μας δίνεται η ευκαιρία να μιλήσουμε για την ταμπакιέρα, που αφορά ζητήματα που κατ'επανάληψη έχουμε στηλιτεύσει με την αρθρογραφία μας.

Ο Δ. Βακάλης (ή ο δικηγόρος που συνέγραψε το εξώδικο) παρουσιάζει τα πράγματα σαν ο συντάκτης της «Κ» να ξύπνησε ένα πρωί και να είπε: «σήμερα θα συκοφαντήσω τον Βακάλη». «Άνευ οιασδήποτε αιτίας». Το συγκεκριμένο δημοσίευμα, όμως, είχε αιτία και μάλιστα σοβαρή, η οποία δηλωνόταν ήδη από τον τίτλο του: «**Ξεχαρβαλώνουν τις υπηρεσίες για να προωθήσουν τη δασοκτόνο πολιτική**». Το δημοσίευμα αποκάλυπτε ότι με τις αλλαγές υπηρεσιακών παραγόντων που έγιναν στη δασική υπηρεσία του ΥΠΕΚΑ, αποψίλωσαν ένα νευραλγικό τομέα από στελέχη με υψηλή κατάρτιση, προκειμένου -μέσω άλλων στελεχών- να περάσουν το νέο ορισμό του δάσους, που θα ανατρέπει την απόφαση 32/2013 του ΣτΕ και άλλες αντιδασικές διατάξεις. Οι δασολόγοι όλης της χώρας και οι αναγνώστες της «Κ» γνωρίζουν καλά ότι επί σειρά ετών κυριολεκτικά έχουμε «φτύσει αίμα» γι' αυτό το τεράστιο σημασίας θέμα, που είναι κομβικό για την προστασία του δασικού πλούτου της χώρας

Μια «επιστολή διαμαρτυρίας» και η επιβεβλημένη απάντηση

Τίποτα δε θα μας αποτρέψει από την υπεράσπιση του δασικού μας πλούτου

μας. Μόνο ο Δ. Βακάλης κάνει πως δεν καταλαβαίνει την αιτία.

Και βέβαια, όπως γίνεται συνήθως σ' αυτές τις περιπτώσεις, ο Δ. Βακάλης ακολουθεί τη μέθοδο της κομποραπτικής, απομονώνοντας φράσεις για να βγάλει τα συμπεράσματα που θέλει. Συγκρίνετε αυτό που γράψαμε εμείς, μ' αυτό που απομόνωσε ο Δ. Βακάλης: «*Στη Διεύθυνση Προγραμματισμού και Δασικής Πολιτικής θα τοποθετούνταν κανονικά ο Δ. Βακάλης, που έχει καλή επαφή με το αντικείμενό της, όμως επέλεξαν να μετακινήσουν τον Τ. Δασκαλάκη διότι επιδιώκουν τον παροπλισμό της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος. Επιλέχθηκε ο Δ. Βακάλης, ένας άνθρωπος χαμηλών τόνων, που δεν συνηθίζει να προβάλλει αντιστάσεις στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος, σ' ό,τι αυτή ζητάει, σύννομο ή όχι. Το πιο σημαντικό είναι πως ο Δ. Βακάλης δεν είχε ποτέ οργανική σχέση με τη Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος, Διεύθυνση στην οποία τα πράγματα δεν είναι εύκολα (δεν είναι μόνο θέμα ενημέρωσης)*». Αν στόχος μας ήταν να προσβάλουμε προσωπικά τον Δ. Βακάλη, θα γράφαμε ότι «έχει καλή επαφή με το αντικείμενο» μιας άλλης διεύθυνσης;

Παραπέρα, πρέπει να φρεσκάρουμε λίγο τη μνήμη του Δ. Βακάλη, που ισχυρίζεται ότι ο δημοσιογράφος της «Κ» δεν τον γνωρίζει παρά ελάχιστα. Επί σειρά πολλών ετών ο συντάκτης μας κάνει ρεπορτάζ για τα δάση και έχει περάσει άπειρες φορές από τη Διεύθυνση που υπηρετούσε ο Δ. Βακάλης, έχοντας απευ-

θυνθεί ουκ ολίγες φορές και στον ίδιο. Γνωρίζει δε πολύ καλά πρόσωπα και καταστάσεις. Όσα θ' ακολουθήσουν είναι απλώς ενδεικτικά.

Δεν μπορεί ο Δ. Βακάλης να μη θυμάται το «σκάνδαλο Σωτηρίου», το οποίο εμείς αποκαλύψαμε το 2007. Ο συνταξιούχος δασολόγος Ι. Σωτηρίου εκτελούσε χρέη συμβούλου του τότε υπουργού Γεωργίας Ε. Μπασιάκου, αλλά για να μην έχει περικοπή στη σύνταξή του εμφανιζόταν ως υπάλληλος μιας ιδιωτικού δικαίου Αναπτυξιακής Εταιρίας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Κοζάνης. Σα να μην του έφταναν η σύνταξη και τα 2.500 ευρώ το μήνα απ' αυτή την εταιρία, πήρε και μια «δουλίτσα» με απευθείας ανάθεση: να συντάξει μελέτη του Κώδικα Ορθής Δασικής Πρακτικής και Δασικής Στρατηγικής. Επρόκειτο για μια μελέτη της πλάκας, η οποία ουδέποτε διανεμήθηκε στις υπηρεσίες, για τις οποίες υποτίθεται ότι έγινε!

Ο Δ. Βακάλης, ως α/α προϊστάμενος της Διεύθυνσης Ανάπτυξης Δασικών Πόρων (είχε τραυματιστεί ο προϊστάμενος και τον αντικαθιστούσε) παρέδωσε στον Σωτηρίου στις 31.5.2007 τις προδιαγραφές για την εκπόνηση των Κωδίκων (το σχετικό έγγραφο έχει αριθμό πρωτοκόλλου 93817/2384), μολονότι γνώριζε (ή όφειλε να γνωρίζει) ότι αυτή η δουλειά είχε ανατεθεί στον Σωτηρίου παράνομα (ένας συνταξιούχος δεν μπορεί να συντάσσει μελέτες). Και βέβαια, γνώριζε πολύ καλά, ότι ο Σωτηρίου ήταν σύμβουλος του υπουργού Μπασιάκου.

Ακόμη, ως τμηματάρχης

τότε στο Τμήμα Δασοπονικών Μελετών ο Δ. Βακάλης υπήρξε μέλος της τριμελούς επιτροπής που παρέλαβε τη «μελέτη» του Σωτηρίου, η οποία -επαναλαμβάνουμε- ουδέποτε αξιοποιήθηκε, γιατί ήταν άχρηστη. Δεν μπορεί να μην θυμάται ο Δ. Βακάλης ότι ήταν αυτός που μας παρέδωσε ηλεκτρονικό αντίγραφο αυτής της «μελέτης», μετά από αίτημά μας. Εκτός αν η μνήμη του είναι άκρως επιλεκτική!

Εκείνο που έχει σημασία είναι πως την ώρα που εμείς αγωνιζόμασταν να αποκαλύψουμε ένα σκάνδαλο, ο Δ. Βακάλης δεν προέβαλε καμιά αντίσταση στην έναρξή του και στη συνέχεια στην παραλαβή του υλικού αντικειμένου του σκανδάλου: της «μελέτης». Εμείς το καθήκον μας το φέραμε σε πέρας, καθώς η υπόθεση έφτασε στο πειθαρχικό συμβούλιο του ΓΕΩΤΕΕ και στην Επιτροπή Δημοσιονομικού Ελέγχου του υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, η οποία απεφάνθη ότι η ανάθεση στον Σωτηρίου έγινε «κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων» και την έκρινε παράνομη. Ο Δ. Βακάλης, αντίθετα, συμμετείχε στην επιτροπή που παρέλαβε την άχρηστη μελέτη, με την παράνομη ανάθεση. Εμείς δεν τον χαρακτηρίσαμε «λαμόνιο» ή «χρηματιζόμενο», αλλά «άνθρωπο χαμηλών τόνων που δεν συνηθίζει να προβάλλει αντιστάσεις στην πολιτική ηγεσία».

Πάμε παρακάτω. Στις 14.10.2010, με απόφαση της Μπιρμπίλη, μετά από επιλογή του Υπηρεσιακού Συμβουλίου, ο Δ. Βακάλης από τμηματάρχη τοποθετήθηκε προϊστάμενος στη Διεύθυνση Ανάπτυξης Δασικών

Πόρων (σ' αυτήν ανήκε το Τμήμα στο οποίο υπηρετούσε έως τότε). Επί υπουργίας Μπιρμπίλη ασκούσε παράλληλα και καθήκοντα συμβούλου της υπουργού (υπερσύμβουλος ήταν, όπως πάλι εμείς αποκαλύψαμε, ο ιδιώτης καπιταλιστής Ν. Χλύκας). Δεν γνωρίζουμε αν έγινε σύμβουλος ως τμηματάρχης ή από τότε που επιλέχτηκε ως διευθυντής. Δύο φορές την εβδομάδα ο Δ. Βακάλης ανέβαινε στα κεντρικά του ΥΠΕΚΑ στην Αμαλιάδος και ασκούσε καθήκοντα συμβούλου, ενώ παράλληλα ήταν και τμηματάρχης ή διευθυντής. Επειδή η άποψη του Γιωργάκη για... αντιεξουσιαστές στην εξουσία δεν έγινε νόμος του κράτους, εξακολουθούσε να ισχύει το άρθρο 56, παρ. 3 του ΠΔ 63/2005, που απαγορεύει σε υπηρεσιακό παράγοντα να ασκεί ταυτόχρονα καθήκοντα συμβούλου και προϊσταμένου τμήματος ή διεύθυνσης ή γενικής διεύθυνσης.

Ο Δ. Βακάλης εκείνη την περίοδο τοποθετήθηκε σε διάφορες Επιτροπές, ενώ στις 3.11.2010, πάλι με απόφαση Μπιρμπίλη, τοποθετήθηκε και αναπληρωματικό μέλος του Υπηρεσιακού Συμβουλίου του ΥΠΕΚΑ. Ακούσαμε ότι κάποια στιγμή έγινε και τακτικό μέλος του ΥΣ, αλλά δεν κατέστη δυνατόν να το ελέγξουμε. Εκείνο που θέλουμε να πούμε είναι πως σε τέτοιες θέσεις δεν τοποθετούνται άτομα μη αρεστά στην πολιτική ηγεσία, υπηρεσιακοί παράγοντες που συνηθίζουν να προβάλλουν αντίσταση.

Η Διεύθυνση Ανάπτυξης Δασικών Πόρων, προϊστάμενος της οποίας ήταν μετά το 2010 ο Δ. Βακάλης, είναι αρμόδια να εισηγηθεί για τα κονδύλια που διατίθενται για την προστασία και την ανάπτυξη των δασών. Υπάρχει πλήθος δικών μας δημοσιευμάτων για το μπλοκάρισμα από τις πολιτικές ηγεσίες των αναγκαίων έργων και της πρόσληψης του απαραίτητου προσωπικού. Ο Ε. Μπασιάκος, για παράδειγμα, είχε μπλοκάρει τη διάθεση κονδυλίων από τον Ειδικό Φορέα Δασών, που συγκέντρωνε χρήματα γι' αυτό το σκοπό. Είχαν υπάρξει καταγγελίες μέχρι και για διάθεσή τους για προεκλογικούς σκοπούς. Ο Δ. Βακάλης δεν ήταν τότε διευθυντής, ως τμηματάρχης είχε άλλο αντικείμενο, γνώριζε όμως τι συνέβαινε. Όταν ανέλαβε διευθυντής, η πολιτική ηγεσία συνέχισε τα ίδια. Ως διευθυντής έκανε εισηγήσεις για έργα και προσωπικό, από πάνω τις έκοβαν κι εκεί τελείωνε η ιστορία. Αντιλαμβανόταν το ρόλο του καθαρά τυπολατρικά-διεκπεραιωτικά: εγώ έκανα την εισήγησή μου, δική τους η ευθύνη. Δεν ήταν άραγε παράνομη η μη διάθεση των κονδυλίων για την προστασία των δασών;

Το 2010, ο Δ. Βακάλης ήταν αναπληρωματικό μέλος του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών, το οποίο αποφάσισε κατά πλειοψηφία να συμπεριλάβει τα φρύγανα και τις άβατες κλιτύες των ορέων στις δασικές εκτάσεις. Με βάση αυτή την απόφαση, μια επιτροπή συνέταξε εγκύκλιο, η οποία υπογράφηκε από τον γενικό διευθυντή, όμως η Μπιρμπίλη την απέρριψε! Ο Δ. Βακάλης δεν είχε προσωπική ανάμιξη σ' αυτό, αλλά γνώριζε τι γινόταν (ήταν άλλωστε και σύμβουλος της Μπιρμπίλη). Μήπως μπορεί να μας πει τι αντιστάσεις προέβαλε σ' αυτή την καταστροφική μεθόδευση εναντίον του δασικού πλούτου της χώρας;

Στις 19.12.2008, στο φύλλο 495 της εφημερίδας μας, δημοσιεύσαμε άρθρο με τίτλο «**Μεθόδευση μαζικού αποχαρκτηρισμού δασών**». Αρμόδια Διεύθυνση για το ιδιοκτησιακό καθεστώς των δασών είναι η Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος, η οποία όμως παρακάμφθηκε και χρησιμοποιήθηκε η Διεύθυνση Ανάπτυξης Δασικών Πόρων! Ο Δ. Βακάλης δεν ήταν, βέβαια, προϊστάμενος τότε, όμως σίγουρα γνώριζε. Αντέδρασε; Αντιστάθηκε;

Όπως βλέπετε, γνωρίζουμε πολύ καλά τον Δ. Βακάλη και τη διαδρομή του, η οποία δεν είναι διαδρομή αντιστάσεων και σύγκρουσης για την υπεράσπιση του δασικού πλούτου της χώρας. Κι εμάς αυτό μας «πονάει» και μας «καίει» και όχι η καριέρα του οποιουδήποτε υπάλληλου. Γι' αυτό και θεωρούμε ότι η αποψίλωση της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος από τα δύο ικανότερα στελέχη της, με εμπειρία και κυρίως με ιστορικό αντιστάσεων στην καταστροφική πολιτική της πολιτικής ηγεσίας, και η τοποθέτηση στη θέση τους δύο άλλων, με τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά που περιγράψαμε, έχει ως στόχο να περάσει αμαχητί ο νέος ορισμός του δάσους, κόντρα στην απόφαση 32/2013 του ΣτΕ και μια σειρά άλλες αντιδασικές διατάξεις, που έχουν να κάνουν και με τις επιτρεπτές επεμβάσεις στα δάση (διαδικασία-λάστιχο που ξεχαρβάλωσε το δασικό πλούτο). Δεν είναι τυχαίο ότι ο Δ. Βακάλης δεν λέει κουβέντα για την ταμπакιέρα, που είναι ο επιστημονικός ορισμός του δάσους. Όχι όμως και να κρύβεται πίσω από νομικιστικές σοφιστείες περί εξύβρισης (που δεν υπάρχει ούτε ως πρόθεση ούτε ως αποτέλεσμα) και περί συκοφαντικής δυσφήμισης (που επίσης δεν υπάρχει).

Καλό θα ήταν, τέλος, να λείπουν οι κουτοπονηριές. Αυτό που γράψαμε είναι ότι με τον Δ. Βακάλη δεν επικοινωνήσαμε για να του ζητήσουμε να αρνηθεί τη θέση του προϊσταμένου της συγκεκριμένης Διεύθυνσης (όπως κάναμε με τον τμηματάρχη Φ. Γερμανό), γιατί έχει υψηλές φιλοδοξίες και για να τις ικανοποιήσει δεν υπολογίζει τίποτα. Είναι σαφέστατο πως το «δεν υπολογίζει τίποτα» αναφέρεται στο ότι δεν υπήρχε περίπτωση να υπολογίσει τη δική μας έκκληση να μη δεχτεί τη θέση. Αν θέλαμε να πούμε κάτι άλλο, να είναι σίγουρος ο Δ. Βακάλης ότι θα το λέγαμε ευθέως, όπως συνηθίζουμε.

Οι ισχυρισμοί Βακάλη

«Στο άρθρο αυτό, **ο δημοσιογράφος σας, άνευ οιασδήποτε αιτίας, ισχυρίστηκε όλως αναληθώς και εν γνώσει της αναληθείας του τελώντας**, μέσω του δημοσιεύματός του, σε απροσδιόριστο αριθμό προσώπων, γεγονότα που έβλαψαν την τιμή και την υπόληψή μου.

Συγκεκριμένα μεταξύ άλλων, ισχυρίστηκε επί λέξει: **“...Επιλέχθηκε ο Δ. Βακάλης, ένας άνθρωπος χαμηλών τόνων, που δεν συνηθίζει να προβάλλει αντιστάσεις στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου περιβάλλοντος, σ' ό,τι αυτή ζητάει, σύννομο ή όχι”**, εν συνεχεία **“...Τώρα του ανατέθηκε η αποστολή να επιτρέψει μαζί με τον Δ. Βακάλη να περάσει ο υπουργός Περιβάλλοντος Ι. Μανιάτης το νέο ορισμό του δάσους, που θα ανατρέπει την απόφαση 32/2013 του ΣτΕ και σωρεία αντισυνταγματικών διατάξεων στο δασοκτόνο νόμο 4280/2014, που έχουν να κάνουν και με τις επιτρεπτές επεμβάσεις στα δάση (διαδικασία - λάστιχο που ξεχαρβάλωσε το δασικό πλούτο)”**, και εν συνεχεία **“...Με τον Δ. Βακάλη δεν επικοινωνήσαμε, γιατί έχει υψηλές φιλοδοξίες και για να τις ικανοποιήσει δεν υπολογίζει τίποτα”**.

Καθίσταται λοιπόν σαφές, ότι ο ανωτέρω δημοσιογράφος σας που επιμελήθηκε του επίμαχου άρθρου, ισχυρίστηκε ότι εγώ ικανοποιώ τα αιτήματα της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου περιβάλλοντος **είτε αυτά είναι σύννομα, είτε όχι, με εμφανίζει δηλαδή ηθελημένα και εν γνώσει της**

αναληθείας του ότι τις όποιες θέσεις καταλαμβάνω, δεν τις καταλαμβάνω με την αξία μου και την επιστημονική μου επιμόρφωση και εν γένει ικανότητές μου, αλλά επειδή **α) παρουσιάζω έλλειμμα αντιστάσεων** στα όποια αιτήματα της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου και **β) ικανοποιώ σύννομα ή μη αιτήματα, δηλαδή εν γνώσει της αναληθείας του ισχυρίζεται ότι εγώ παρανομώ**.

Η δημοσιογραφική όμως ανακρίβεια του ανωτέρω δεν έχει τελειωμό, αφού αυτός **συνεχίζει τις όλως αβάσιμες και ατεκμηρίωτες δημοσιογραφικές του κρίσεις εις βάρος μου, ισχυριζόμενος και πάλι δι' εμέ ότι δήθεν “...έχω υψηλές φιλοδοξίες και για να τις ικανοποιήσω δεν υπολογίζω τίποτα”**.

Επειδή ο ανωτέρω δημοσιογράφος ουδέν γνωρίζει δι' εμέ, καθόσον οι μοναδικές φορές που με συνάντησε, ήταν όταν υπηρετούσα ως Διευθυντής στη Δ/νση Ανάπτυξης Δασικών Πόρων του ΥΠΕΚΑ, όταν και μου είχε ζητήσει στοιχεία για κάποιες χρηματοδοτήσεις οι οποίες είχαν δημοσιευθεί και στο ΔΙΑΥΓΕΙΑ. Εχει λοιπόν πλήρη άγνοια για την προσωπικότητά μου, και **παρ' όλα αυτά εκφέρει σίγουρη γνώμη**, όταν επαναλαμβάνω απευθύνεται στο πρόσωπό μου με τις φράσεις **“έχει υψηλές φιλοδοξίες και για να τις ικανοποιήσει δεν υπολογίζει τίποτα... Δεν συνηθίζει να προβάλλει αντιστάσεις στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος, σ' ό,τι αυτή ζητάει σύννομο ή όχι”**.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ

Οι «κουλοχέρηδες» παίρνουν τα όπλα...

Γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο για τη διαμάχη ανάμεσα στην ΟΠΑΠ ΑΕ και τους πράκτορες, με αφορμή τον τρόπο κατανομής των «κουλοχέρηδων» και την προσπάθεια της ΟΠΑΠ ΑΕ να δημιουργήσει «μικρά καζίνο» αποκλειστικά με κουλοχέρηδες και όχι να διασπείρει τα μηχανήματα σε όλα τα πρακτορεία, όπως επιθυμούν οι πράκτορες. Ταυτόχρονα, σημειώσαμε ότι θα υπάρξουν χτυπήματα «κάτω από τη μέση», γιατί τα φράγκα είναι πολλά, και ότι παρά τις ανακοινώσεις του συνδικαλιστικού τους οργάνου, της ΠΟΕΠΠΠ, για ενωμένο και μακροχρόνιο αγώνα, οι πράκτορες είναι σε δύσκολη θέση, αφού θα υπάρχουν μέλη τους που θα έρθουν σε συμφωνία με την ΟΠΑΠ ΑΕ.

Με νέα της ανακοίνωση, η ΠΟΕΠΠΠ επιβεβαιώνει καταρχάς τον κίνδυνο διάσπασης του αγώνα, τονίζοντας: «τυχόν εκδήλωση ενδιαφέροντος από πράκτορες συνιστά αντισυναιδελφική συμπεριφορά, αντικαταστατική ενέργεια και αποτελεί αθέμιτο ανταγωνισμό μεταξύ των πρακτόρων με ό,τι συνεπάγεται αυτό». Στη συνέχεια, απειλεί την ΟΠΑΠ ΑΕ με δικαστικά μέτρα, επικαλούμενη τις ήδη υπάρχουσες συμβάσεις μεταξύ των δυο πλευρών, σύμφωνα με τις οποίες τα νέα παιχνίδια της εταιρίας θα υλοποιούνται από το σύστημα των πρακτορείων, χωρίς όμως να αναφέρεται σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις. Εχουμε ήδη μια πρώτη υποχώρηση αφού οι απεργιακές κινητοποιήσεις δίνουν τη θέση τους στη δικαστική μάχη.

Από την πλευρά της η ΟΠΑΠ ΑΕ, διαβλέποντας τον κίνδυνο καθυστέρησης της προετοιμασίας των «κουλοχέρηδων», ρίχνει στη μάχη τα «παπαγαλάκια» της, τα οποία διατυπώνουν μια σειρά ερωτημάτων: «Δεν θέλουν να χτυπηθεί ο παράνομος τζόγος; Δεν τους νοιάζει που θα καθυστερήσει το παιχνίδι και θα χαθούν πολύτιμα έσοδα για το κράτος από τους φόρους; Δεν θέλουν να δημιουργηθούν 10.000 θέσεις εργασίας; Δεν θέλουν να αναβαθμίσουν τα καταστήματά τους;». Ο στόχος είναι να προβοκάρουν τους πράκτορες, προκειμένου να δημιουργήσουν «κρήματα» στις γραμμές τους και να τους φέρουν αντιμέτωπους με τους πελάτες τους.

Ο πόλεμος ανάμεσα στις δυο πλευρές τώρα αρχίζει και εδώ θα είμαστε για να σχολιάσουμε τις επιμέρους μάχες.

ΠΑΟ θρησκεία θύρα 13, Νικόλα γερά μέχρι τη λευτεριά...

Απέραντη «γαλήνη» επικράτησε τις προηγούμενες μέρες στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο, στο οποίο είχαμε και αγωνιστική δράση. Για πολλούς είναι η γαλήνη πριν την θύελλα που έρχεται, υπάρχουν όμως και αυτοί που ισχυρίζονται ότι τα «δύσκολα» πέρασαν και το ξεκαθάρισμα των λογαριασμών θα γίνει στο παρασκήνιο. Εν αναμονή των εξελίξεων που κατά την άποψη της στήλης θα υπάρξουν, ας ρίξουμε καταρχάς μια ματιά στα αγωνιστικά δρώμενα και στη συνέχεια θα προσπαθήσουμε να καταγράψουμε την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στις εκτός γηπέδων εξελίξεις.

Όσον αφορά τη Σούπερ Λίγκα, στις δυο αγωνιστικές που έγιναν μετά τη διακοπή του πρωταθλήματος ο μεγάλος κερδισμένος είναι ο Παναθηναϊκός, που κατάφερε να περάσει αήττητος από δυο «δυνατές» έδρες (Αγρίνιο και Τρίπολη) και να μειώσει έστω και λίγο τη διαφορά του από την κορυφή. Ανάμικτα είναι τα συναισθήματα στον ΠΑΟΚ, παρά το γεγονός ότι κατάφερε να κερδίσει τον Ολυμπιακό στο Καραϊσκάκη, αφού στον επόμενο αγώνα έχασε «με κάτω τα χέρια» στην Ξάνθη. Βεβαίως, η τελική βαθμολογική συγκομιδή του ήταν καλύτερη από αυτή του Ολυμπιακού και η διαφορά ανέβηκε από τους δύο στους τέσσερις βαθμούς, ενώ θα υποδεχτεί στην Τούμπα τον αντίπαλό του στο δεύτερο γύρο.

Ο χαμένος της υπόθεσης είναι ο Ολυμπιακός, αφού εκτός από την ήττα από τον ΠΑΟΚ

υποχρεώθηκε και σε ισοπαλία με τον ΠΑΣ Γιάννινα στο Καραϊσκάκη. Οι ερυθρόλευκοι είχαν «επενδύσει» στις δυο αγωνιστικές και θεωρούσαν ότι θα επέστρεφαν στην κορυφή του βαθμολογικού πίνακα, όμως θα πρέπει να προσγειωθούν στη σκληρή πραγματικότητα και να διαχειριστούν τη μουρμούρα των οπαδών τους. Στην ουρά του βαθμολογικού πίνακα ο μεγάλος κερδισμένος είναι ο Λεβαδειακός που πέτυχε δυο συνεχόμενες εκτός έδρας νίκες, κόντρα στον ΠΑΣ Γιάννινα και τον ΟΦΗ, και μπορεί να «χαλαρώσει» ενόψει της εντός έδρας αναμέτρησής του με τον Ολυμπιακό.

Στα εξωαγωνιστικά, τη βδομάδα που πέρασε δεν είχαμε ιδιαίτερες εξελίξεις. Αναμένεται η κλήση του Μελίσσαντιδη στον ανακριτή για την υπόθεση του ξυλοδαρμού του αναπληρωτή προέδρου της ΚΕΔ Χριστόφορου Ζωγράφου. Ο ισχυρός άντρας της κιτρινομαυρης ΠΑΕ αναμένεται να περάσει την πόρτα του δικαστικού μεγάρου είτε σαν κατηγορούμενος είτε σαν εν δυνάμει κατηγορούμενος ως ηθικός αυτουργός στον ξυλοδαρμό, ενώ ήδη έχει κληθεί σε απολογία για συκοφαντική δυσφήμιση για όσα είπε στην συνέντευξη Τύπου που έδωσε για να απαντήσει στις κατηγορίες που είχαν διατυπώσει εναντίον του ο Μαρινάκης και ο Σαρρής. Αν στα παραπάνω προσθέσουμε και το Βατερλό του «γατούλη» στην υπόθεση του γηπέδου, μπορούμε να καταλάβουμε ότι στο κιτρινομαυρο στρατόπεδο

οι άγιες μέρες των γιορτών δε θα είναι ήσυχες.

Ανάλογα είναι τα πράγματα και στο ερυθρόλευκο στρατόπεδο και όπως όλα δείχνουν ούτε στο λιμάνι θα κάνουν ήσυχες και ευχάριστες γιορτές. Το πόρισμα Κορέα στέλνει σε δίκη 16 άτομα, με διώξεις που αφορούν συγκρότηση, ένταξη και διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης, απάτη σε βαθμό κακουργήματος, απόπειρα εκβίασης, δωροληψίες και δωροδοκίες με βάση τον αθλητικό νόμο. Μέχρι στιγμής δεν έχουν δοθεί στη δημοσιότητα τα ονόματα των 16 κατηγορούμενων, όμως στο παρασκήνιο και από διαρροές της Guardian και γαλλικών και πορτογαλικών αθλητικών ιστοσελίδων αναφέρεται το όνομα του Μαρινάκη, χωρίς να υπάρχει οποιαδήποτε διάψευση από την ερυθρόλευκη πλευρά. Μάλιστα, ο Μαρινάκης απέσυρε την αγωγή κατά της αγγλικής εφημερίδας Sun, που το 2013 τον είχε αναφέρει σαν βασικό κατηγορούμενο για το σκάνδαλο των στημένων αγώνων.

Ανεξάρτητα όμως από το «αφεντικό», μπροστά στον κίνδυνο να καταρρεύσει το «οικοδόμημα» που έχει στηθεί άρχισαν οι «διορθωτικές» κινήσεις. Ο Μποροβίλος αναλαμβάνει την προεδρία της Σούπερ Λίγκας, ενώ και στο χώρο της ΕΠΟ ξεκινάει η διαδικασία της «κάθαρσης» με την κατάθεση ασφαλιστικών μέτρων και αγωγής από την Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων Θεσσαλίας, προκειμένου να εκπέσουν από τη θέση τους όσα στελέχη της ΕΠΟ εμπλέκονται στο πόρισμα για την εγκληματική οργάνωση. Ο στόχος απλός: διατηρούμε τη «δομή» και τα δευτεροκλασάτα στελέχη, που κάνουν την βρώμικη δουλειά, ανέγγιχτα, ώστε όταν ξεκαθαρίσουν τα πράγματα σε επίπεδο κορυφής και αναδειχτεί το νέο «αφεντικό», να είναι έτοιμο το σύστημα να συνεχίσει το θεάρεστο έργο του.

Κος Πάπιας

parias@eksegersi.gr

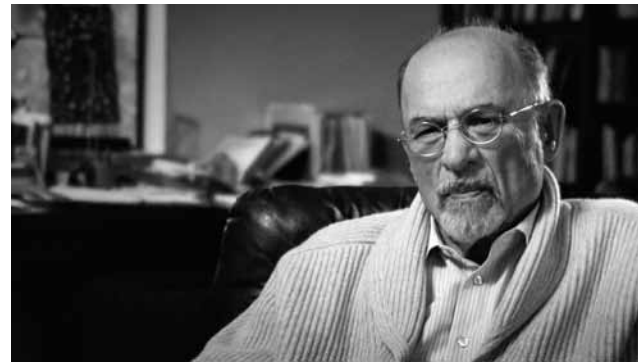
ΥΓ. Εκτός από το πανό που ύψωσαν στο κλειστό του ΟΑΚΑ, κατά τη διάρκεια του αγώνα με τον Πανιώνιο, για να δηλώσουν την αλληλεγγύη τους στον αγώνα του Νίκου Ρωμανού και ν' αναφερθούν στην επέτειο της δολοφονίας του Αλέξη Γρηγορόπουλου, οι πράσινοι οπαδοί επισκέφθηκαν με περίπου 50 μηχανάκια το νοσοκομείο Γεννηματάς και φώναξαν συνθήματα υπέρ του απεργού πείνας. Δεν γνωρίζουμε αν ο Ν. Ρωμανός είναι βάζελος, όμως ανεξάρτητα από την οπαδική του προτίμηση το σύνθημα των πράσινων οπαδών είναι ευρηματικό.

ΣΙΝΕΜΑ

ΣΑΜΠΙΝ ΓΚΙΣΙΓΚΕΡ

Ο κήπος του Γιάλομ: Η φιλοσοφία μιας ζωής

Για όσους δεν το καταλάβατε από τον τίτλο, αναφερόμαστε στον... πνευματικό κήπο του αμερικάνου σταρ-λογοτέχνη-ψυχαναλυτή. Η Γκίσιγκκερ, όταν έχασε τον πατέρα της, διάβασε ένα από τα βιβλία του Γιάλομ (που είναι παγκόσμια μπεστ-σέλλερ) και η σκέψη του τη σφράγισε. Προσπαθεί λοιπόν να κάνει μια ταινία, όχι απλή βιογραφία, αλλά μια συζήτηση με τον ίδιο, η οποία ουσιαστικά θα ασχολείται με τις υπαρξιακές αναζητήσεις του

σύγχρονου ανθρώπου. Δεν υποτιμούμε καθόλου «τα υπαρξιακά προβλήματα», αλλά όταν αυτά προσανατολίζονται στην ατομική διαδρομή του καθένα, εκ των πραγμάτων θα οδηγηθούμε σε αντίθετες απόψεις.

Η Γκίσιγκκερ φιλοδοξεί να κάνει μια φιλοσοφική ταινία, αλλά στην πραγματικότητα η φιλοσοφία της είναι νηπιακού χαρακτήρα. Με τον Γιάλομ για πρωταγωνιστή, ο οποίος έχει καταντήσει περισσότερο σταρ και γκουρού παρά επιστήμονας (αν υπήρξε ποτέ...), η πορεία αυτή ήταν μονόδρομος.

ΗΛΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ

Καλάβρυτα: Ανθρωποι και Σκιές

Έχοντας συμπληρωθεί εβδομήντα χρόνια από το Ολοκαύτωμα των Καλαβρυτών, η Ένωση Καλαβρυτινών Αθηνών και το Μουσείο Καλαβρυτινού Ολοκαυτώματος ανέθεσαν στον Ηλία Γιαννακάκη τη σκηνοθεσία του εν λόγω ντοκιμαντέρ, μάλλον γιατί ο ίδιος έχει ασχοληθεί με πολλά ιστορικά θέματα στις ταινίες του (μία εκ των οποίων είναι και η «Μακρόνησος» του 2008, συσκηνοθεσία με την Εύη Καραμπάτσου, τουλάχιστον απaráδεκτη ταινία, αν όχι προσβλητική, γεγονός που αν κρίνει κανείς από τις απόψεις του σκηνοθέτη, που παρατίθενται πιο κάτω, δεν προκαλεί καμιά έκπληξη).

Το Ολοκαύτωμα, ως αντίποινα των Γερμανών απέναντι στους Καλαβρυτινούς για απώλειες γερμανών στρατιωτών από αντάρτες είναι ένα πολύ κομβικό ιστορικό ζήτημα, γιατί εκτός όλων των άλλων οι πληγές και τα ερωτήματα που άφησε μένουν ακόμα ανοιχτά. Σύμφωνα με το σκηνοθέτη, «σκοπός ενός ιστορικού ντοκιμαντέρ δεν είναι να δώσει απαντήσεις σε ερωτήματα για τις ευθύνες των εμπλεκόμενων μερών, αλλά αφού παρουσιάσει με τη μέγιστη δυνατή σφαιρικότητα το θέμα, να σκύψει στις ψυχές των ανώνυμων ανθρώπων που βρέθηκαν στη δίνη της Ιστορίας. Όπως στην προκειμένη περίπτωση, εκτός από τη λεπτομερή αναφορά στα ζοφερά συμβάντα, εξετάζεται η διχασμένη μνήμη των Καλαβρυτινών και το βαθύ τραύμα που άφησε στις ψυχές τους η θηριωδία των Γερμανών στις 13 Δεκεμβρίου 1943».

Η ταινία προβλήθηκε για πρώτη φορά στο τελευταίο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης, όπου απέσπασε το βραβείο της Διεθνούς Ομοσπονδίας Κριτικών Κινηματογράφου (FIPRESCI). Η προβολή της θα γίνεται αποκλειστικά στον κινηματογράφο «Μικρόκοσμος» (Λ. Συγγρού 106).

Δυστυχώς, η εταιρία διανομής δεν φρόντισε τη δημοσιογραφική προβολή της ταινίας, με αποτέλεσμα να μην έχουμε εμπειρισταμένη άποψη. Δημοσιεύουμε την είδηση, μόνο γιατί το θέμα της ταινίας το επιβάλλει.

Το Φεστιβάλ Ολυμπίας στην «Αλκυονίδα»

Ο κινηματογράφος «Αλκυονίδες» φιλοξενεί την εβδομάδα από Πέμπτη 11/12 έως και Τετάρτη 17/12 το 17ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ολυμπίας για Παιδιά και Νέους και τη 14η Ευρωπαϊκή Συνάντηση Νεανικής Οπτικοακουστικής Δημιουργίας Camera Zizanio, το μόνο πανελλαδικά φεστιβάλ που απευθύ-

Το επιχειρηματικό δαιμόνιο του Έλληνα μπορεί να αμφισβητηθεί, όμως δεν μπορεί να αμφισβητηθεί το δαιμόνιο του Έλληνα βαρελόφωνα. Δεν νομίζω ότι χρειάζονται σχόλια, ούτε και ιδιαίτερα επιχειρήματα για να συμφωνήσουμε με το αίτημα της φωτογραφίας. Και για όσους παραξενεύονται για τον Μέσι, θα ενημερώσουμε τους αναγνώστες της στήλης ότι σύμφωνα με τελευταίες πληροφορίες, ο σούπερ σταρ της Μπαρτσελόνα έχει ελληνικές ρίζες, από την Ηπειρο, και του αρέσει να πίνει, οπότε το επιτρέπουν οι αγωνιστικές του υποχρεώσεις, τσίπουρο χωρίς γλυκάνισο.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Τρίχα από αστυνομία τραβάει Καραϊβάζ

Μια λέξη που δε χρησιμοποιήθηκε καθόλου για τις άδειες του αγωνιστή Νίκου Ρωμανού είναι το ΑΥΤΟΝΟΗΤΟ (αφού τέτοια είδη στον καπιταλισμό είναι είδη σε έλλειψη...)

Προεδρία Δημοκρατίας: έγινε κατολίσθηση, έπεσε κανάς βράχος;

Βασίλη, κάτσε φρόνιμα, και τράβα να ψηφίσεις. Τούτα σε λίγο θ' ακουστούν τραγούδια των κουκιών. Ρε, δεν τραβάτε από 'δω, της ψήφου κωλοκόφτες, οπού γραμμένο μ' έχετε, για να μην πω τι άλλο. Ε, κάμετε τις εκλογές κι άει και... Μαραβέγια!

► Χολή της Καθημερινής (7-12-14, kathimerini.gr) για το Νίκο Ρωμανό -με εξίσου υπογραφή... μπόχας: Μ. Κακα-σουνάκη...

► Ωστε δε θέλει μολότοφ, ο κυρ-Μαραβέγιας, γιατί λέει, θέλει να καθίσει με το κορίτσι του σε παγκάκι και στα παπά-ρια του όλα τ' άλλα. (Το κορίτσι του το ρώτησε;).

► Ο... γίγας, ψηφίσας μνημόνια, Μιχελογιαννάκης προσπαθεί να «χωθεί» σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις...

► Ούτε καν το μικρό όνομα του Κουμανταρέα δε γνώριζε το MEGA (σχετικό βίντεο στη σελίδα tanea.gr) Μένιος... (τα... «Μέγα» πολιτισμού τους φάγανε...).

► «X-net» ή «κυνηγός σκανδάλων» στην Ισπανία για «δημοκρατικό έλεγχο των θεσμών» (δηλώσεις Σιμίνα Λέβι). Πόσο... αγανακτισμένοι είναι άραγε; «Τέλος στη διαφθορά», όχι στον καπιταλισμό.

► Τι ωραία! Η μπατσαρία (ΕΛ. ΑΣ.) θα «ερευνήσει» για το μπάτσο που χτύπησε διαδηλωτή... Μάλλον, ο διαδηλωτής, μαινόμενος, όρμησε πάνω στη... γροθιά του μπατσοματατζή βαθμοφόρου(;) και με επανειλημμένες προσπάθειες έθεσε σε κίνδυνο τη ζωή του μπουζουκιού, συγγνώμη, του οργάνου...

► Τελικά, το πολυθρύλητο «17%» των εκλογών του 1981 ο Περισσός το «κατόρθωσε» στις επαναληπτικές εκλογές του Δήμου Καισαριανής, όπου το μεν ποσοστό επί της συμμετοχής ήταν 51%+, το δε ποσοστό επί του συνόλου του εκλογικού σώματος 17%+... (αποχή 67%,

συμμετοχή 33%). Σύνολο ψηφισάντων: 7.930 (σε πάνω από 23.000 εγγεγραμμένους...).

► Κι επειδή το δούλεμα του κομματικού κοινού συνεχίζεται με κέφι, από τις στήλες του Ριζοσπάστη (6-12-2014, ΝΕΟΛΑΙΑ) μαθαίνουμε για «Αυτοδυναμία για τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ» - σύλλογος δασκάλων νηπιαγωγών Χίου (χαράς ευαγγέλια, δηλαδή;).

► Ο Δ. Κουτσούμπας, γ.γ. του Περισσού, παραβρέθηκε στον επίσημο εορτασμό του Πολεμικού Ναυτικού και της επετείου των νικηφόρων ναυμαχιών του Βαλκανικού Πολέμου 1912-1913, που διοργάνωσε το Γενικό Επιτελείο Ναυτικού, το Σάββατο 6-12-14, στη Σχολή Ναυτικών Δοκίμων. Τιμώντας τι ακριβώς; (Η είδηση από Ριζοσπάστη, 6-12-14, στήλη ΠΟΛΙΤΙΚΗ). Κάργα «εθνική ανάταση»...

► «Πιο κοντά η προοπτική λύτρωσης για το λαό» σημειώνει η ΑΥΓΗ (avg1.gr, 8-12-2014). Με βάση τις «υψηλές επαφές» των στελεχών του Σύριζα ο Γολγοθάς του λαού θα συνεχιστεί όχι με λύτρωση αλλά με συνεχή... λύτρα, τα οποία ο Σύριζα έχει την καλή διάθεση να εισπράξει ως κυβέρνηση.

► Μήνυση της ΟΛΜΕ για Λοβέρδο και Κ. Μητσotάκη (για την επαναφορά της μισθοδοσίας των υπό διαθεσιμότητα εκπαιδευτικών). Και... βγάλανε την υποχρέωση...

► Open.gov το ΠΑΣΟΚ, «ανοιχτή διαβούλευση» η Δούρου. Ευγενής άμιλλα...

► Ποιον καλεί η «Αγωνιστική

Ταξική Ενότητα» στο Ε.Κ. Αθήνας, να «λάβει αγωνιστικές πρωτοβουλίες»; Τη... διοίκηση του ΕΚΑ (στο όνομα του μη κατακερματισμού των αγώνων) - η πληροφορία από άρθρο στο prin.gr, 9-12-14. Χαρακτηριστικός ο (τρικυμιώδης) τίτλος του άρθρου: «Εργατική απεικόνιση με αγώνα διαρκείας, απεργιακή κλιμάκωση και στήριξη σε συνελύσεις και συντονισμούς». Ίσως αυτό να αποτελεί έμμοχη ιδέα αλλά η ανάταξη του εργατικού κινήματος δεν είναι ζητήμα βολονταρισμού κάποιων συνεισφερόντων (επί χρόνια) με τον άκρατο βερμπαλισμό. Όσο για τις Παρεμβάσεις Δημοσίου, τις είδαμε στον τελευταίο αγώνα διαρκείας δασκάλων-νηπιαγωγών: οι πυροσβέστες που «συνειδητοποιούν» από ΠΡΙΝ τα «αδιέξοδα»...

► Όταν ο Τσίπρας στη συνάντηση με τον Βενιζέλο (11-12-14) δηλώνει πως «είναι θέση αρχής ότι τα θέματα εξωτερικής πολιτικής πρέπει να βρίσκονται έξω από το πλαίσιο της εσωτερικής αντιπαράθεσης», δε φτύνει κατάμουτρα τον αγωνιζόμενο παλαιστινιακό λαό και την ένοπλη παλαιστινιακή αντίσταση;

► Και «κλίμα ασφάλειας» ζητάει ο Εμπορικός Σύλλογος Αθήνας (λόγω καταστροφών στις 6-12-14). Καλά, το κέντρο ήταν τίγκα στους ασφαλίτες, κι άλλους θέλει ο «εμπορικός κόσμος»; Αλλά τα ίδια δεν πρόσβευαν και το Δεκέμβρη του 2008; Κοράκια...

► Mea culpa, mea curva (MAT, curval)

► Νάτο, νάτο! Ριζοσπάστης (9-12-14): «Ισχυρό ΚΚΕ παντού» -

εκλογές, λέμε, έτσι;

► Τι να το κάνουν οι συνταξιούχοι το «πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα»; (αφίσα του ΠΑΜΕ για 10-12-2014, «παναττική ολονύκτια συγκέντρωση» στο υπουργείο Οικονομικών); Μαμ, φάρμακα, καφέ, θέρμανση και όχι παντεσπάνι χρειάζονται οι ηλικιωμένοι συνταξιούχοι. Τα τραγούδια περισσεύουν (και δεν κατασιγάζουν την οργή...).

► «Πρώτα απ' όλα πρέπει να πω ότι με κανένα τρόπο δεν θεωρώ τους αστυνομικούς μπάτσους». (Στ. Καπάκος, 9-12-14, avg1.gr, Σχόλια). Ναι, ναι. Ηγγικεν η ώρα... που οι μπάτσοι θα μεταβληθούν -ως διά μαγείας- σε «εργαζόμενα παιδιά του λαού», που του γαμούν τη μάνα όταν παίρνουν διαταγή (αλλά και χωρίς...).

► Ε, όχι και «τον συγγραφέα της αποχαριετή σήμερα η Αθήνα» (avg1.gr, 9-12-14, πολιτισμός-γράμματα). Μην το παραπιπιμπι, λεβέντες!

► ΗΠΑ: ΜΠΑΤΣΟΙ, ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΠΥΡΟΒΟΛΟΥΝ ΚΑΙ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ ΟΤΑΝ ΓΟΥΣΤΑΡΟΥΝ. ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΑΠΟΛΥΤΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ «ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ». «ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ» ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΝ...

► Η δημοσκόπηση (PULSE) δίνει 5% προβάδισμα του Σύριζα: μάλιστα... ο pulse (σφυγμός) της κοινωνίας έχει ακουστεί καθόλου; Σφυγμός, σφιγμένης κοινωνίας που σφίγγεται σφιχτά...

► Τα «όχι» του Μ. Ανδρουλάκη οδηγούν στο Σύριζα;

► Ο παρτιζάνος συνταγματάρχης εν αποστρατεία/ όλα τα λεφτά του σπαταλάει/ και τον ελεύθερο τον χρόνο του όλο/ σε βιβλία./ Συνταξιούχοι όμοιοι στην ηλικία/ για βόλτα τον καλούν, για ένα ποτήρι μπίρα/ τον κοροϊδεύουν, τον ρωτούν/ για πού την πάει τούτη την παντογνωσία./ Ο πρώην χτίστης/ με τον δείκτη δείχνει/ τ' ασπρισμένο του κεφάλι./ Δεν θέλω να κουβαλήσω τούτο το τσουκάλι/ κενό μέσα στο χώμα. (Βάσκο Πόπα: «Το χτίσιμο», από τη συλλογή «Τομή», 1984).

► Δήμας για πρόεδρος, δήμιος ο Σαμαράς...

οι τοίχοι έχουν φωνή

♦ Χο Χο Χο αλληλεγγύη στο Νίκο Ρωμανό

Το σύνθημα είναι γραμμένο έξω από το δημαρχείο Ρεθύμνου, το οποίο κατελήφθη σε ένδειξη αλληλεγγύης στον αγώνα του Νίκου Ρωμανού. Δεν αμφισβητούμε τις

προθέσεις αυτών που έγραψαν το σύνθημα. Κάθε άλλο. Η κατάληψη ενός δημαρχείου είναι μια γνήσια πράξη αντίστασης. Χρειάζεται, όμως, λίγη προσοχή στη χρήση των συνθημάτων. Είναι λάθος να θεωρούμε ότι μπορούμε να αντιστρέψουμε τα πάντα και να τα βάλουμε να υπηρετήσουν το σκοπό μας. Είναι σαν κάποιους κλασικιστές που θεωρούσαν ότι η επαναστατική τέχνη θα πρέπει ν' ακολουθήσει τις κλασικές φόρμες εκφράζοντας μ' αυτές το νέο, το επαναστατικό περιεχόμενο. Και δεν άκουγαν τους πρωτοπόρους της εποχής, που υποστήριζαν ότι υπάρχει διαλεκτική ενότητα ανάμεσα στη φόρμα και το περιεχόμενο και πως το νέο επαναστατικό περιεχόμενο χρειάζεται και νέες, ρηξικέλευθες φόρμες για να εκφραστεί. Θέλουμε να πούμε πως το σύμβολο του αγιοβασιλή δεν προσφέρεται ως φόρμα για να «διασπείρει» την ανάγκη της αλληλεγγύης σ' έναν απεργό πείνας, ο αγώνας του οποίου δεν είναι πανηγύρι, αλλά αγώνας ανάμεσα σε ζωή και θάνατο.

♦ Όταν η τρομο-προπαγάνδα φέρνει τα αντίθετα αποτελέσματα και οδηγεί στη γελοιοποίηση των εμπνευστών της. Το ρεπορτάζ του «παπαγάλου» της ΓΑΔΑ στον ΑΝΤ1 για τις... αερομεταφερόμενες ταξιαρχίες αναρχικών που επιδίδονταν σε... πόλεμο αέρος-εδάφους, προκάλεσε μια έκρηξη σατιρικών σκίτσων και σχολίων στα λεγόμενα social media. Γελοιοποιήθηκαν και το παπαγαλάκι και τ' αφεντικά του. Και δεν τους έσωσε, βέβαια, το βίντεο από το ελικόπτερο της μπατσαρίας, που έδειχνε ότι κάποιοι διαδηλωτές είχαν ανέβει σε ταράτσα και πετούσαν ό,τι βρήκαν διαθέσιμο στα ΜΑΤ.

♦ Από τα εργοστάσια ως τα ΜΜΕ - ΤΩΡΑ η αυτοδιαχείριση δεν είναι ουτοπία - Πρωτοβουλία αλληλεγγύης στη ΒΙΟΜΕ (πανό στην ΕΡΤ3)

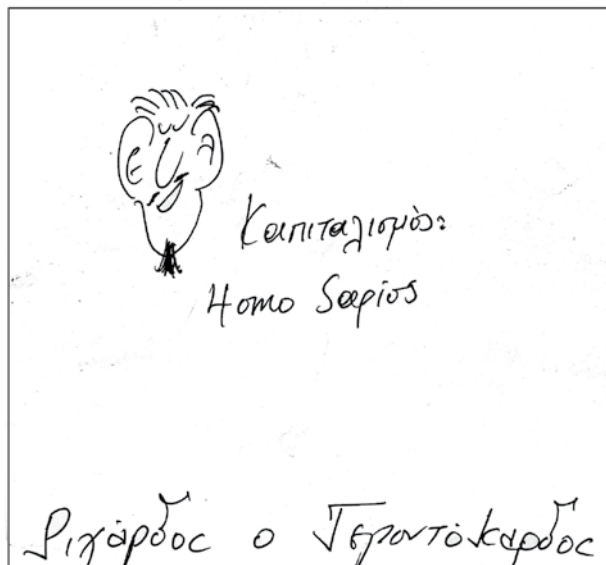
Το πανό, βέβαια, έχει τοποθετηθεί εδώ και καιρό, οπότε δεν μπορούμε να το θεωρήσουμε προεκλογικό του ΣΥΡΙΖΑ. Αλλά ο ΣΥΡΙΖΑ «βλέπει» πλέον εξουσία και έχει πρόγραμμα «ρεαλιστικό», στο οποίο δε χωρούν τέτοια ιδεολογήματα. Αυτά χρησιμοποιούνται μόνο από τον «ΣΥΡΙΖΑ του 4%» με τρόπο καθαρά χρησιμοθηρικό. Κατά τη μαυρογιαλούρη λογική: και ποτάμια θα σας φέρουμε. Υπάρχουν και άλλοι, εκτός ΣΥΡΙΖΑ, που επιμένουν σ' αυτά τα ιδεολογήματα. Αν έλεγαν ότι κατέλαβαν μια παραγωγική ή μη παραγωγική μονάδα με σκοπό να υπερασπιστούν τα μεροκάματά τους, κανείς δε θα μπορούσε να πει τίποτα. Όταν, όμως, μιλούν για αυτοδιαχείριση, δηλαδή για τη δημιουργία σοσιαλιστικών νησίδων μέσα στη θάλασσα του καπιταλισμού, τότε τα πράγματα ξεφεύγουν από το επίπεδο της πολιτικής γραφικότητας και περνούν στο επίπεδο του πιο επικίνδυνου ρεφορμισμού. Τα 'χουμε γράψει αναλυτικά όλ' αυτά στη μπροσούρα «Αυτοδιαχείριση: εργατική απελευθέρωση ή τυρί στη φάκα του καπιταλισμού;», την οποία θα σας καλέσουμε να διαβάσετε (ή να ξαναδιαβάσετε).

♦ Φυσάει κόντρα σε ΑΕΙ ΤΕΙ - κανένας εργαζόμενος δε θα απολυθεί (ανυπόγραφο σύνθημα με σπρέι σε περίπτερο στην Πανεπιστημίου)

Το σύνθημα έχει μείνει από παλαιότερα για να μας θυμίζει τον ηρωικό αγώνα που έδωσαν οι διοικητικοί υπάλληλοι του ΕΚΠΑ. Δυστυχώς, εργαζόμενοι απολύθηκαν. Όμως οι διοικητικοί του ΕΚΠΑ μπορούν να βαδίζουν με ψηλά το κεφάλι. Δεν παραδόθηκαν αμαχητί. Δεν μπήκαν σε πρόστυχα παζάρια. Το πάλεψαν μέχρι το τέλος, ταξικά, μαχητικά, αποφασιστικά, κόντρα όχι μόνο στην κυβέρνηση αλλά και στη συνδικαλιστική τους γραφειοκρατία, την οποία παραμέρισαν. Έγραψαν μια σημαντική σελίδα στην ιστορία του εργατικού μας κινήματος.

νεται σε παιδιά και νέους. Μια σειρά από ταινίες animation, μυθολογίας και ντοκιμαντέρ προβάλλονται αυτήν την εβδομάδα και είναι μια ευκαιρία να θυμίσουμε στα παιδιά ότι παιδικές ταινίες δε σημαίνει αποκλειστικά Disney, Pixar, Marvel και DreamWorks. Το πρώτο βραβείο του φεστιβάλ κέρδισε η βραζιλιάνικη ταινία «Το αγόρι και ο κόσμος» (Αλέ Αμπρέου, 2013), για την οποία όμως θα έχουμε αναλυτική κριτική στο επόμενο φύλλο, καθώς παίρνει κανονικά διανομή από την ερχόμενη εβδομάδα.

Ελένη Π.

Βασίλης

οικονομική εξόρμηση για τη στήριξη της «Κ»

Οκτώβρης 2014-Φλεβάρης 2015

Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

100/87804638

Στη Βουλή, στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό, ο Χαρδούβελης το είπε περιφραστικά, αλλά ήταν σαφές ότι αναφερόταν στην Κοινωνική Ασφάλιση: «Και όταν μιλάμε για μεταρρυθμίσεις εννοούμε εκείνες που: Πιθανώς να είναι επώδυνες για ορισμένες επαγγελματικές ομάδες, ή κάποιες συντεχνίες. Δεν μετακυλύουν τα προβλήματα στις μελλο-

ως προαπαιτούμενο μόλις ξαναρχίσουν οι διαπραγματεύσεις με την τρόικα (στις αρχές Γενάρη, αν εκλεγεί πρόεδρος, ή περί τα μέσα Φλεβάρη, αν γίνουν εκλογές).

Ο Βρούτσης στη Βουλή επιβεβαίωσε ότι έχει ήδη συμφωνηθεί πως ο ελάχιστος αριθμός ενσήμων για τη χορήγηση σύνταξης θα αυξηθεί στα 6.000 (20 πλήρη ασφαλιστικά έτη),

Πλήρης επιβεβαίωση του αντιασφαλιστικού σχεδίου

ντικές γενεές, αλλά τα αντιμετώπιζουν σε παρόντα χρόνο. Επιδιώκουν να προσαρμόσουν τις καλές πρακτικές του υπόλοιπου ανεπτυγμένου κόσμου και στη χώρα μας».

Ο Βρούτσης, όμως, υπήρξε σαφέστατος. Μόνο τις συγκεκριμένες νομικές διατάξεις δεν περιέγραψε. Δεν περιορίστηκε μόνο στη γενική προπαγάνδα που επιστρατεύουν όλοι οι υπουργοί Εργασίας όταν ετοιμάζουν κάποιον αντιασφαλιστικό νόμο (συντεχνίες, προνόμια, σπατάλη, άδικο συνταξιοδοτικό καθεστώς κτλ.), αλλά περιέγραψε τις βασικές κατευθύνσεις της σχεδιαζόμενης νέας ανατροπής:

«Και ερωτώ: σε ποιες άλλες ευρωπαϊκές χώρες υπάρχει τόσο μεγάλο μερίδιο συνταξιούχων κάτω από τα γενικά ηλικιακά όρια συνταξιοδότησης; Απαντώ: σε καμία άλλη, μόνο στην Ελλάδα!

» Δεύτερον, ο απαιτούμενος χρόνος εργασίας για τη λήψη κατώτατης σύνταξης. Γνωρίζετε ότι εργαζόμενοι με μόλις 15 χρόνια εργασία εξασφαλίζουν την κατώτατη σύνταξη του ΙΚΑ που σε αρκετές περιπτώσεις υπερκαλύπτει το ποσό της σύνταξης με 7.000 ημερομίσθια ακόμα και έως 10.000 ημερομίσθια για κατηγορίες χαμηλόμισθων εργαζομένων;

Αυτό δεν αποτελεί μια μεγάλη στρέβλωση; Αυτό δεν είναι αδικία; Αυτό δεν οδηγεί

κατευθείαν στην αδήλωτη και ανασφάλιστη εργασία, αμέσως μόλις συμπληρωθούν τα 4.500 ένσημα γιατί δεν συμφέρει να εργάζεται κάποιος περισσότερο;».

Υπάρχουν, όμως, και οι απαιτήσεις της τρόικας, όπως καταγράφηκαν στο τελευταίο απαντητικό της e-mail και διέρρευσαν σε ελληνική εφημερίδα:

«* Δημιουργία ενός ασφαλιστικού φορέα και εναρμόνιση των κανόνων λειτουργίας όλων των ταμείων. Τα βήματα που προτείνονται είναι η δημιουργία κοινού διοικητικού φορέα και συγχώνευση ως το τέλος του χρόνου, θέσπιση κοινών υπηρεσιών μέχρι το Δεκέμβριο του 2015 και εναρμόνιση της βάσης εισφοράς με καταληκτική ημερομηνία το Δεκέμβριο του 2016.

* Αλλαγή του τρόπου εφαρμογής των ποσοστών αναπλήρωσης των συντάξεων.

* Κατάργηση όλων των ειδικών καθεστώτων που επιτρέπουν την πρόωρη συνταξιοδότηση πριν τα 62 έτη.

* Κατάργηση των τμημάτων της σύνταξης που δεν ανταποκρίνονται στις καταβαλλόμενες εισφορές.

* Κατάργηση της τριμερούς χρηματοδότησης των συντάξεων (βασική σύνταξη, ΕΚΑΣ και κατώτατη σύνταξη). Προτείνεται όσοι έχουν λιγότερα από 15 έτη ασφάλισης να λαμβάνουν το ελάχιστο εγγυημένο εισό-

δημα με την εφαρμογή εισοδηματικών και περιουσιακών στοιχείων, αλλά και την επιβολή βασικής σύνταξης 360 ευρώ σε όσους έχουν συμπληρώσει τα 20 χρόνια ασφάλισης.

* Εισαγωγή ρήτρας μηδενικού ελλείμματος στις κυριότερες συντάξεις με την εφαρμογή βασικών παραμέτρων που θα συνδέονται με την μακροπρόθεσμη αναλογιστική ισορροπία του συστήματος. Την εφαρμογή συντελεστή βιωσιμότητας που θα επιτρέπει την αυτόματη αναπροσαρμογή των κύριων συντάξεων με βάση την πορεία των μισθών ή του ΑΕΠ.

* Αύξηση των εισφορών για ασφαλισμένους στον ΟΓΑ ώστε να εναρμονιστεί με εκείνες των νέων ασφαλισμένων του ΟΑΕΕ.

* Διεύρυνση και εκσυγχρονισμό της βάσης υπολογισμού των εισφορών για όλους τους αυτοαπασχολούμενους και εξίσωση των καταβαλλόμενων εισφορών. Η τρόικα προτείνει την είσπραξη των εισφορών για τους ελεύθερους επαγγελματίες και τους αυτοαπασχολούμενους με βάση το τζίρο, δηλαδή το πραγματικό εισόδημα από τη δραστηριότητά τους».

Τα συμπεράσματα που βγαίνουν είναι πρώτον ότι ο Βρούτσης είπε τη μισή αλήθεια και δεύτερον ότι υπάρχει έτοιμο σχέδιο αντιασφαλιστικής ανατροπής, το οποίο παρέμεινε σε εκκρεμότητα και θα τεθεί

που σημαίνει ότι το μεγαλύτερο μέρος των εργαζόμενων θα αποκλειστεί από την κατώτερη σύνταξη και θα περιοριστεί σε κάποιο αναλογικό βοήθημα της τάξης των 100-200 ευρώ. Επιβεβαίωσε ακόμη ότι έχει συμφωνηθεί η αύξηση του ηλικιακού ορίου στα 62 για όλες τις κατηγορίες των λεγόμενων πρόωγων συντάξεων.

Εκείνο που δεν είπε (αλλά το έχει αποκαλύψει παλαιότερα ο διοικητής του ΙΚΑ Ρ. Σπυρόπουλος) είναι ότι σκοπεύουν να καταργήσουν εκείνο το τμήμα της κατώτερης σύνταξης που αυθαίρετα έχουν βαφτίσει «προνοιακό», με αποτέλεσμα η σημερινή άθλια κατώτερη σύνταξη να γίνει ακόμη πιο άθλια.

Δεν είπε ακόμη πως ετοιμάζονται να αλλάξουν «τον τρόπο εφαρμογής των ποσοστών αναπλήρωσης των συντάξεων», προφανώς επεκτείνοντας τα ισχύοντα ποσοστά αναπλήρωσης που προβλέπουν οι νόμοι Λοβέρδου-Παπακωνσταντίνου για το διάστημα ασφάλισης μετά το 2011, και στο πριν το 2011 διάστημα ασφάλισης, ώστε να υπάρξει άμεση μείωση όλων των νέων συντάξεων. Κι ακόμη, ότι εξετάζουν την καθιέρωση «ρήτρας μηδενικού ελλείμματος και στις κύριες συντάξεις, ώστε να τεθούν σε μια αυτόματη κλίνη του Προκρούστη, που θα πετσοκόβει κάθε χρόνο όλες τις συντάξεις.

βαθύ κόκκινο

Ολα για το κεφάλαιο

«Είναι μεγάλη μου χαρά που είμαι ακόμα, για άλλη μια φορά σε εκδήλωση του ΣΕΒΕ (Σύνδεσμος Εξαγωγέων Βορείου Ελλάδος), θεωρώ ότι κάνουν εξαιρετικό έργο και ότι αποτελούν μια από τις αιχμές των μεγάλων αλλαγών που πρέπει να γίνουν στην ελληνική οικονομία με σαφή προσανατολισμό τις εξαγωγές».

Ο άνθρωπος που από τις πρώτες κιόλας λέξεις της ομιλίας του πλέκει το εγκώμιο ενός συνδικάτου καπιταλιστών είναι ο Γ. Σταθάκης του ΣΥΡΙΖΑ. Τα ελληνικά του έχουν, βέβαια, κάποιο πρόβλημα, αλλά δε θα τον κρίνουμε για τις φιλολογικές του επιδόσεις. Εδώ θα μας απασχολήσει η δήλωση ότι οι συγκεκριμένοι καπιταλιστές κάνουν εξαιρετικό έργο και ότι αποτελούν πρωτοπορία (αιχμή) για τις μεγάλες αλλαγές που ο ΣΥΡΙΖΑ οραματίζεται για την οικονομία.

Αν κάποιος μπει στην ιστοσελίδα του ΣΕΒΕ (www.seve.gr), θα διαπιστώσει ότι σ' αυτόν συμμετέχουν οι μεγαλύτερες καπιταλιστικές επιχειρήσεις της Βόρειας Ελλάδας. Δεν χρειάζονται, βέβαια, ιδιαίτερες οικονομικές γνώσεις για ν' αντιληφθεί κάποιος ότι καπιταλιστικές επιχειρήσεις με εξαγωγικό (και όχι μόνο) προσανατολισμό έχουν ως πρώτο στόχο τους τη βελτίωση της λεγόμενης «ανταγωνιστικότητας», η οποία επέρχεται όταν αυξάνεται ο βαθμός εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης, όταν στύβουν την εργατική τάξη. Το «εξαιρετικό έργο» που σύμφωνα με τον Σταθάκη κάνει ο ΣΕΒΕ είναι άμεσα συνυφασμένο με το τσάκισμα των μισθολογικών, εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων της εργατικής τάξης τα τελευταία χρόνια.

Στη χαιρετιστήρια ομιλία του, πάντως, ο Γ. Σταθάκης δεν κάνει κανέναν υπαινιγμό γι' αυτό. Ούτε λέει στους βορειοελλαδίτες καπιταλιστές ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει σκοπό να επαναφέρει μισθούς και μεροκάματα στα επίπεδα που ήταν πριν υποστούν τις βίαιες «μνημονιακές» περικοπές. Αντίθετα, περιγράφει με συντομία μερικά απ' αυτά που πρόκειται να κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ για πάρτη τους, ικανοποιώντας πάγια αιτήματά τους.

Τους υπόσχεται ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα φροντίσει να μην «βαρύνονται δυσανάλογα πολύ από το ενεργειακό κόστος», έτσι που να «αποκτήσουν την ανταγωνιστικότητα που πρέπει». Τους υπόσχεται ότι θα κάνουν «πολύ περισσότερα στην τραπεζική χρηματοδότηση των εξαγωγικών επιχειρήσεων». Οτι θα κάνουν «τεράστιες αλλαγές στην ασθετική στήριξη των κρατικών θεσμών του πρώην ΟΠΕ (Οργανισμός Εξωτερικού Εμπορίου) και νυν Enterprise Greece. Στους πιστοληπτικούς οργανισμούς που στηρίζουν εξαγωγές. Στην οικονομική διπλωματία η οποία παραμένει εξαιρετικά ασθετική σε σχέση με τους ανταγωνιστές μας. Σε αναπτυξιακούς θεσμούς παράλληλα στο τραπεζικό σύστημα, οι οποίοι θα είναι επικεντρωμένοι στη στήριξη των εξαγωγών και σε μια πλειάδα άλλων θεσμών, οι οποίοι θα προσέφεραν αυτή τη στοιχειώδη αρωγή».

Οι καπιταλιστές, βέβαια, τα έχουν ξανακούσει αυτά απ' όλες τις κυβερνήσεις. Κάποια γίνονται, κάποια άλλα καρκινοβατούν, ανάλογα με τις δυνατότητες που έχει το ελληνικό αστικό κράτος. Εκείνο που ήθελαν από τον εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ ήταν η διαβεβαίωση ότι κινείται στην ίδια ρότα με τις προηγούμενες κυβερνήσεις, ότι δεν πρόκειται να χαλάσει την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί. Κι αυτή τη διαβεβαίωση την πήραν.

Είτε πρόκειται για το ετήσιο συνέδριο του ΣΕΒ, είτε για τη λέσχη Ambrozetti, είτε για το συνέδριο του ΣΕΒ, είτε για τα golden boys του City, είτε για τα δείπνα με τον Ασμουσεν και γερμανικά τραπεζικά στελέχη, τα ηγετικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ επιδίδονται σε μια προσπάθεια να καθησυχάσουν τους καπιταλιστές, διαβεβαιώνοντάς τους ότι δεν πρόκειται ούτε να εισβάλουν ως ταύροι εν υαλοπωλείω και ν' αλλάξουν το στάτους με το οποίο λειτουργεί ο ελληνικός καπιταλισμός ούτε να προχωρήσουν σε αυτοσχεδιασμούς οι οποίοι μπορεί ν' αποβούν επικίνδυνοι. Οπως όλα δείχνουν, αυτή η προσπάθεια αποδίδει. Δεν υπάρχει πλέον πολεμική κατά του ΣΥΡΙΖΑ εκ μέρους των καπιταλιστών. Ευνόητο είναι πως «άλλοι» θα έπρεπε ν' ανησυχούν.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μπακατσέλου 1 & Εγνατία, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση